

КАЗАН ФЕДЕРАЛЬ УНИВЕРСИТЕТЫ
Филология һәм мәдәниятара багланышлар институты
Г. Тукай исемендәге милли мәдәният һәм мәгариф югары мәктәбе
Гомуми тел белеме һәм тюркология кафедрасы

Р.С. НУРМӨХӘММӘТОВА

ТЕЛ БЕЛЕМЕНӘ КЕРЕШ

Уку-уқыту ярдәмлеге

КАЗАН
2019

УДК 81(075.8)

ББК 81я73

Н90

*Казан (Идел буе) федераль университетының
Филология һәм мәдәниягара багланьшлар институты
Укыту-методик советы
(18 ноябрь, 2019 ел, 3нче номерлы беркетмә)
гомуми тел белеме һәм тюркология кафедрасы утырышы
(13 ноябрь, 2019 ел, бнчы номерлы беркетмә)
карары белән басыла*

Фәнни мөхәррир

филология фәннәре докторы, профессор **Р.Р. Жамалетдинов**

Рецензентлар:

филология фәннәре докторы, профессор **Ә.Ш. Юсупова** (КФУ);

филология фәннәре кандидаты, доцент **Л.Г. Гыйләжева**

(Татарстан Республикасы Мәгарифне үстерү институты)

Нурмөхәммәтова Р.С.

Н90 Тел белеменә кереш: уку-укыту ярдәмлеге / Р.С. Нурмөхәммәтова. – Казан: Казан университеты нәшрияты, 2019. – 120 б.

Әлеге уку-укыту ярдәмлеге югары уку йортларының педагогик белем, филология юнәлешләрендә белем алучы I курс студентларына тәкъдим ителә. Хезмәтнең максаты – студентларны тел турындагы теоретик мәгълүмат белән коралландыру, тел турындагы фәннең нигезләре белән таныштыру.

УДК 81(075.8)

ББК 81я73

© **Нурмөхәммәтова Р.С., 2019**

© **Казан университеты нәшрияты, 2019**

КЕРЕШ

«Тел белеменә кереш» фәне – югары уку йортларында укытыла торган беренче лингвистик курс. Аның максаты – студентларга тел турындагы фәннең нигезләрен төшендерү. Шунлыктан ул беренче курста, беренче семестрда ук укытыла.

«Тел белеменә кереш» фәне буенча татар телендә басылган дәреслекләр күп түгел. Ф.С. Сафиуллинаның «Тел белеменә кереш» (2 кисәктә, 1987, 1988), «Тел гыйлеменә кереш» (2001) дәреслекләре, Ф.С. Сафиуллина, Х.Х. Сәлимов, Д.Ә. Сәлимова авторлар коллективы тарафыннан төзелгән «Тел гыйлеменә кереш» (2000) теоретик мәгълүматлар, күнегүләр һәм мәсьәләләр жыйнагы, Р.С. Нурмөхәммәтованың «Тел белеменә кереш» (2010) теоретик мәгълүматлар һәм телләр турында кызыклы мәгълүматларны туплап биргән дәреслек-кулланмасын атап үтәргә мөмкин. Бу фән буенча төп мәгълүматларны Р.Р. Жамалетдинов, Р.С. Нурмөхәммәтова авторлыгында эшләнгән «Тел белеме нигезләре» (2014) укыту әсбабыннан алырга була.

«Филология», «Педагогик белем» юнәлешләрендә татар телендә белем алучы студентлар өчен төзелгән әлеге уку-укыту әсбабы югары белем бирү стандартларына яраклаштырып эшләнә.

Тәкъдим ителә торган әсбап «Тел белеменә кереш» курсы программасы нигезендә төзелде. Ул әлеге фән кысаларында дәресләрдә каралачак фәнни материалны туплап бирүне күздә тотта. Темалар укыту планында бирелгән лекцияләр санына туры китереп бүленде. Һәр лекциянең планы, кыскача теоретик материаллар, һәр тема ахырында сораулар биреп барылды. Ахырдан әдәбият исемлеге, электрон ресурслар күрсәтелде, фәнни терминнар сүзлеге китерелде.

Уку-укыту әсбабы студентларга һәм әлеге фәнне укытучыларга файдалы булыр дип уйлыйбыз.

Тема: ТЕЛ ТУРЫНДАГЫ ФЭН БУЛАРАК ТЕЛ БЕЛЕМЕ, АНЫҢ БАШКА ФЭННЭР БЕЛЭН БЭЙЛЭНЕШЕ

1. Филологик фәннәр системасында тел белеменең урыны.
2. Тел белемен тәшкил итүче фәннәр турында мәгълүмат.
3. Тел белеменең аспектылары.
4. Тел белеменең башка фәннәр белән бәйләнеше.

1. Филологик фәннәр системасында тел белеменең урыны.

Тел кешеләрнең билгеле бер эшчәнлек төренә бәйле рәвештә кулланыла һәм үсә. Телнең кулланылышын һәм үсешен тулаем тикшерү, аның үсеш-яшәшенә шартлар тудыру белән **филологик фәннәр** шөгылләнә. Филологик фәннәргә тел белеме һәм әдәбият белеменә караган гаять күп сандагы фәннәр керә, аларны гамәли, норматив, фундаменталь (нигез) фәннәргә аерып йөртәләр.

Барлыкка килү вакыты ягыннан караганда, **гамәли филологик фәннәр** борынгырак санала, чөнки бу фәннәр буенча белемнәр турыдан-туры кеше эшчәнлегенә белән бәйле, аларның һәркайсы аерым бер төр текст булуны таләп итә. Болар: каллиграфия, орфоэпия, эш кәгазьләре башкару, архив эше, китапчылык белеме, телләргә өйрәтү методикасы һәм дидактикасы, тел семиотикасы, мәгълүмат хезмәте күрсәтү һ.б.

Телдән һәм язма сөйләмнең дәрәс нормаларын билгели торган **норматив филологик фәннәр** (фонетика, грамматология, орфография, грамматика, лексикология, лексикография, риторика, поэтика, сөйләм әдәбе һ.б.) жәмгыятьтә кулланылышта йөргән барлык төр текстларны күздә тоталар: нормалар телне тулаем тасвирлый, ул аерым текст төренә бәйле була алмый.

Фундаменталь филологик фәннәр иң соңгылары булып барлыкка килгән, алар турыдан-туры практикага барып тоташмый, әмма аңа булыша: фундаменталь тикшеренүләр норматив кагыйдәләрнең эшләнеше өчен база барлыкка китерәләр. Боларга чагыштырма тел белеме, чагыштырма-тарихи тел белеме, телләр типологиясе, әдәбият теориясе,

диалектология, әдәбият тарихы, тел тарихы, әдәби тел тарихы, матур әдәбият теле тарихы кебек фәннәр керә.

2. Тел белемен тәшкил итүче фәннәр турында мәгълүмат.

Каллиграфия – язу тамгаларын (хәрәфләрне) ачык, төгәл һәм матур язу турындагы фән. Ул иң борынгы фәннәрнең берсе. Каллиграфиягә өйрәтүнең максаты, бер яктан, стандарт язу, язуның жәмгыятькә хас стилиен барлыкка китерү булса; икенче яктан, индивидуаль почерк, язуның шәхси стилиен тудырудан гыйбарәт.

Орфоэпия – дәрәс һәм матур сөйләү турындагы фән. Кешенең сөйләменә карап аның мәдәни үсеше һәм укымышлылык дәрәжәсе турында фикер йөртәләр.

Методика педагогга ничек эшләргә, аңлату алымнарын һәм методларын ничек сайларга икәнлекне өйрәтә; **дидактика** өйрәтү тәҗрибәсенә нигезләнгән һәм аны камилләштерү юлларын күздә тоткан дәрәслек, эсбап, хрестоматия һәм башка уку-укыту материаллары рәвешендә укуыту предметын барлыкка китерүдән гыйбарәт.

Тел семиотикасы телдән һәм язма сөйләмдә тел мәгънәсен чагылдыру ысулларын, яна тамгаларының барлыкка килү тенденцияләрен өйрәнә. Кайчандыр барлыкка килгән язу тамгалары да үзгәрешсез тормый. Мисал өчен, XVIII гасырда формалашкан рус алфавиты шулкадәр стилистик үзгәрешләр кичергән ки, бүген хәтта күпме шрифт гарнитуралары¹ кулланылганын билгеләү дә мөмкин түгел. Яна гарнитуралар текстка яна матурлык бирү өчен уйлап табыла: төрле шрифт гарнитуралары белән басылган бер үк текстның эстетик эчтәлегә дә үзгәрә.

Мәгълүмат хезмәте күрсәтү – мәдәният предметларын (“жимешләрен”) файдалану теориясе һәм практикасы турындагы фән. Мәгълүмат хезмәте күрсәтү системаларында теге яки бу текстның кайда булуы, аны ничек табу һәм абонентка ничек

¹ Гарнитура – французча “комплект” – басма тамгалар суммасы, аңа хәрәфләрнең төрле зурлыklары (алар кегльләр белән үлчәнә), хәрәф элементларының калыңлыklары, туры һәм авыш (курсив) язу рәвешләре керә.

житкерү юллары ачыклана. Китапханә каталогын иң гади мәгълүмат системасына мисал итеп китерергә мөмкин.

Фонетика – телнең авазлар составын һәм аваз тезмәләрен өйрәнә торган норматив фән.

Грамматология хәрәфләрнең санын һәм формаларын, аларның авазларны белдерү өчен мөмкин булган тезмәләрен билгели. Аваз һәм хәрәфләр арасында туры тәңгәллек юк, шунлыктан бер аваз белдерә торган хәрәфләр төркеме һәм бер хәрәф белән белдерелә торган авазлар төркеме билгеләнә.

Грамматика сүзләрнең жөмләдә ярашу кагыйдәләреннән, шулай ук моңа бәйле рәвештә сүз формаларының үзгәреш кагыйдәләреннән гыйбарәт.

Орфография язу нормалары һәм кагыйдәләре турындагы өйрәтмә, ул сүзләрне язганда алфавит хәрәфләрен куллану кагыйдәләрен дә үз эченә ала.

Лексикология – сүз турында өйрәтмә, аңа сүз һәм аларның мәгънәләре тарихы да (этимология) керә.

Лексикография – сүзлекләр төзү турындагы фән. Сүзлекләрдән башка бер генә әдәби тел дә яши алмас иде. Лексикография сүзлекләр тарихын һәм типларын, телнең тулаем сүзлек байлыгын, тел һәм, гомумән, сөйләм әдәбе өчен сүзлекләрнең ролен өйрәнә.

Сөйләм әдәбе – сөйләмдә тел элементларын урынлы куллану, телнең сүзлек байлыгынан һәм грамматикадан дөрөс файдалану турындагы фән. Ул шулай ук нормадан тайпылышларның кайсылары рөхсәт ителүен, кайсыларына юл куелмавын да билгели, стилистик нормалардагы үзгәрешләр динамикасын да күзәтә.

Чагыштырма тел белеме грамматик тасвирламаларда һәм текстларда бирелгән ике (һәм күбрәк) телне чагыштырып өйрәнә. Телләрне чагыштыруның иң гади формасы – икетелле сүзлек, аларда бер тел сүзе икенче телнеке белән аңлатып бирелә. Шушы ук принциплар нигезендә чагыштырма грамматика, чагыштырма фонетика, чагыштырма фразеология һ.б. барлыкка килергә мөмкин.

Дөньяда билгеле булган барлык тел системалары **типологик тел белеме** (телләр типологиясе) предметын тәшкил итә һәм нәтижәләр барлык телләр өчен дә чыгарыла. Тикшеренүләр һәм

нәтижеләр телләрнең билгеле бер массивын өйрәнгәндә тулы булмаган индукция нигезендә чыгарыла, ә нәтижеләр башка барлык тел системаларына да таратыла.

Чагыштырма-тарихи тел белеме (компаративистика) телләр арасындагы матди охшашлык билгеләрен ачыклау һәм тел үсеше проблемалары белән шөгыйльләнә. Тел гаиләләре үзара генетик, ягъни мәдәни-тарихи мөнәсәбәтләрдә өйрәнелә һәм тасвирлана. Шулар рәвешчә алынган белемнәр язусыз телләр үсешен һәм тел системаларының диалектларга таркалу нигезендә барлыкка килүен тикшерергә ярдәм итә.

Диалектология – диалектларны, ягъни жирле сөйләшләрне, аларга хас тел үзенчәлекләрен өйрәнә торган фән. Телнең аерым бер төбәктә генә таралган төрен *диалект*, *жирле сөйләш* дип атайлар. Мәсәлән, татар телендә өч диалект аерыла: урта, көнбатыш (мишәр) һәм көнчыгыш (себер татарлары) диалект. Шушы төбәккә генә хас булган сүзләренә *диалекталь сүзләр* дип, ә андагы әдәби телдән аермалы башка фонетик, грамматик аермалыкларны *диалекталь үзенчәлекләр* дип йөртәләр. Диалектология фәне әнә шуларны тикшерү белән шөгыйльләнә.

3. Тел белеменең аспектлары.

Һәрбер фән үзенең өйрәнү объектын һәм предметын билгеләүдән башлана. Тел белемендә исә боларны тел, аның статикасы һәм динамикасы, үткәне һәм бүгенгесе тәшкил итә. **Тел белеме** – телләрне (шулар исәптән аерым кеше телен дә, һәм, гомумән, кайчандыр яшәгән, хәзерге һәм кайчан да булса барлыкка килергә мөмкин булган телләрне дә) өйрәнә торган фән.

Тикшеренү максатларыннан чыгып, тел белеме **теоретик** һәм **гамәли тел белеме** дигән төрләргә аерыла.

Төрле телләрдәге аерымлык һәм гомумилек, шулай ук конкрет телләрдәге хосусыйлык **теоретик тел белеме** эчендә *гомуми* һәм *хосусый тел белемен* аеруга нигез булып тора.

Гомуми тел белеме кеше теленең үзенчәлекләрен, телнең нигезен һәм табигатен, килеп чыгышын һәм үсешен өйрәнә, телне өйрәнү теориясен һәм методларын булдыру белән шөгыйльләнә. Аны һәр телгә хас гомуми сыйфатларны бербөтен

буларак өйрәнә торган теория дип карау дәрәс булыр. Гомуми тел белеме – телнең бер система буларак яшәвен һәм барлык телләр өчен дә уртак булган үзенчәлекләрен өйрәнүне күз алдында тоткан, тел белеменең катлаулы теоретик мәсьәләләрен үз эченә алган курс.

Хосусый тел белеме аерым, яисә кардәш телләренә (славян, төрки телләр һ.б.) өйрәнү белән шөгьльләнгән. Хосусый тел белеме *тасвири* (синхроник) булырга, ягъни тел фактларын теге яки бу тел тарихындагы конкрет бер чорга бәйлә рәвештә тасвирларга мөмкин (күп очракта – бүтүнге телләр), яисә *тарихи* (диахроник) була ала. Бу очракта инде телнең конкрет бер вакыт эчендәгә үсеш күздә тотыла. Диахроник тел белемен еш кына чагыштырма-тарихи тел белеме белән тәңгәлләштереп карыйлар. Ул, тугандаш телләренә үзара чагыштырып, аларның тарихи үткән өйрәнә.

Гамәли тел белеме тел кулланылышына бәйлә булган гамәли мәсьәләләренә чышү белән шөгьльләнгән. Ул аерым бер телгә караган проблемаларны да, барлык телләргә мөнәсәбәтле мәсьәләләренә дә тикшерә: чит телгә өйрәтү, алфавит уйлап табу, язуны камилләштерү, текстны ЭВМнар кулланып эшкәртү, транскрипция һәм стенография системалары төзү, сукурлар өчен язу уйлап табу, фәнни-техник терминологияне стандартлаштыру һ.б.

Телне өйрәнү аспектларына бәйлә рәвештә рәвештә тел белемен **тышкы** һәм **эчке лингвистика**га да бүлөп карыйлар. Бу бүленеш телләренә өйрәнүдәгә *эчке* (телнең төзелешен мөстәкыйль күренеш буларак тикшерү) һәм *тышкы* (экстралингвистик) аспектларга (тел үсешенең һәм яшәешенең тышкы шартларын, факторларын өйрәнү) нигезләнгән.

Тышкы лингвистика барыннан да бигрәк тел һәм жәмгыять бәйләнеше проблемалары, телнең жәмгыятьтәгә функцияләре, телләренң территорияль таралышы, халыкның теле һәм мәданияте мөнәсәбәтләре һ.б. бик күп проблемалар белән шөгьльләнгән. Бу атама астына бик күп фәнни юнәлешләр берләшә – социолингвистика, лингвогеография, этнолингвистика, психолингвистика, лингвокультурология һ.б.

Эчке лингвистика тел системасын һәм төзелешен мөстәкыйль күренеш буларак өйрәнә, ул тел белеменең күп

тармаклы өлкэлэрэнә керә. Аның үз эчендә мөстәкыйль фәннәрне аерып чыгарырга мөмкин²: фонетика һәм фонология, лексикология һәм семасиология, морфология һәм синтаксис, сүз ясалышы.

4. Тел белеменең башка фәннәр белән бәйләнеше.

Кешелеккә мәгълүм булган барлык фәннәрне ике зур төркемгә бүлеп йөртәләр: ижтимагый фәннәр һәм табигать фәннәре³. Табигать фәннәре табигать күренешләренең яшәү һәм үсү закончалыкларын өйрәнә. Аларга география, астрономия, зоология, ботаника, физика, математика һ.б. фәннәр керә. Ижтимагый фәннәргә жәмгыять турындагы фәннәр, ягъни фәлсәфә, әдәбият, тарих, археография, этнография, психология, логика һ.б. фәннәр карый. Тел – ижтимагый күренеш, димәк тел турындагы фән дә ижтимагый фәннәр рәтенә керә. Ижтимагый фән буларак тел белеменең тарих, икътисади география, психология, педагогика һ.б. фәннәр белән тыгыз бәйләнештә торыуы аңлашыла. Гомумән алганда, тел белеме ике төркем фәннәр белән дә тыгыз бәйләнештә тора, аның элгәе фәннәргә мөнәсәбәтә төрлечә. Мәсәлән, тел белеменең антропология белән бәйләнеше сөйләм барлыкка килү мәсьәләләре белән генә чикләнә, ә логика (мантыйк), психология, әдәбият белеме белән бәйләнешләр тирәнрәк. Тел белеменең башка фәннәр белән тыгыз мөнәсәбәттә торыуы аның үзенчәлекле мөстәкыйль фән булуына шик тудырмый. Тел белеме фәне телне төрле яклап өйрәнә, ә башка фәннәр исә аны аерым бер яктан гына тикшерә.

Тел белеме һәм әдәбият белеме чигендә *поэтика* – сәнгатьле сөйләм нормалары, язучыларның сәнгать стильләре үзенчәлекләре, язучылар куллана торган сурәтләнү чаралары жыелмасы турында өйрәтмә тора. *Стилистика* һәм *әдәби тел*

² Һәр милли тел белемдә тел турындагы фәннең төрле структур өлкәләре аерылып чыгарга мөмкин. Мәсәлән, рус һәм татар тел белемдә фонетика һәм фонология, лексикология һәм семасиология, морфология һәм синтаксис, сүз ясалышы, стилистика лингвистиканың мөстәкыйль өлкәләре буларак таныла. Американың бик көчле һәм абруйлы дескриптив лингвистика һәм трансформацион грамматика мәктәпләрендә телнең төп структур өлкәләренә туры килә торган аермачык бүленеш юк. Дескриптив лингвистика барысын да бик үзенчәлекле рәвештә аңлана торган морфологиягә, ә трансформацион грамматика исә шулай ук үзенчәлекле рәвештә кабул ителгән синтаксиска кайтарып калдыра.

³ Фәннәрне физика-математика, техник, табигать һәм гуманитар фәннәр дигән төркемнәргә бүлү дә бар.

тарихы фәннәре исә бу ике фәннең үзара мөнәсәбәтен тагын да ачыграк чагылдыра.

Тел белеме кешелек жәмгыятенә үсешен өйрәнә торган **тарих** фәне белән бәйләнгән булу гажәп түгел, чөнки тел тарихы халык тарихының бер өлешенән гыйбарәт. Телнең сүзлек составы жәмгыять тарихы белән аеруча бәйләнгән.

Аерым алганда, тел белеме **археология** (тарихны матди чыганаclar – хезмәт кораллары, төрле кораллар, бизәнү әйберләре, тормыш кирәк-яраclarы һ.б. буенча өйрәнә торган фән) һәм **этнография** (халыclarның көнкүреше һәм мәданияте турындагы фән) кебек тарихка бәйле фәннәр белән дә мөнәсәбәттә тора. Тел белеменә этнография белән бәйләнеше диалекталь сүзләргә өйрәнгәндә, телләр һәм халыclarны төркемләгәндә, халык аңының телдә чагылышын тикшергәндә ачык сизелә.

Археология фәне борынгы кулъязмаларны туплау белән шөгылләнә, тел ягыннан эшкәртеп бастырып чыгара һәм тарих өчен материал бирә. Галимнәр әлегә язмалар ярдәмендә халыкның тормышын, рухи дөнъясын, башка халыclar белән мөнәсәбәтен һәм тел үзгәрешләрен өйрәнәләр.

Эпиграфика фәне кабер ташларындагы язмаларны туплай, өйрәнә. Ул тел белеме һәм тарих өчен кыйммәтле чыганак.

Кешенә сөйләм эшчәнлегә факты буларак тел бер үк вакытта **психология**нә һәм тел белеменә предметы да. Психология фәне күп кенә тел проблемаларын чишүгә үзгән зур өлеш кертә. Ул сөйләмне барлыкка китерү һәм тоемлау белән бәйле психик процессларны, ягъни телнең психофизиологик механизм белән бәйләнешен өйрәнә. Психология шулай ук баш миенә функцияләре, реаль чынбарлыкның чагылышы кебек психик күренешләргә дә (сизү һәм тоемлау, уй-фикер, тойгы һәм теләкләр, ихтыяж һәм кызыксынулар, омтылыш һәм сәләтләр) күзәтә.

Психоллингвистика телне кешенә сөйләмә көйли торган динамик, хәрәкәтчән система буларак кабул итә. Аның максаты – сөйләм процессларын һәм механизмларын (сөйләмне барлыкка китерү, кабул итү) тел системасы белән чагыштырып өйрәнү. Бу фәннең игътибары тел берәмлекләренә (авазлар, сүзләр,

жөмлөлөр, текстлар) түгел, э бәлки кешегә, аның психологик чынбарлыгына, сөйләмне барлыкка китерүгә һәм кабул итүгә, шулай ук телне өйрәнүгә һәм куллануга юнәлдерелгән. Ул индивидның сөйләм эшчәнлегенә һәм психофизиологик сөйләм модельләрен булдыру, аларны эксперименталь тикшерү белән шөгылләнә.

Натуралистик (биологик) тел белеме яссылыгында психология, лингвистика һәм нейрология (нейрофизиологиянең бер бүлеген буларак) чикләрендә тагын *нейролингвистика* дип исемләнгән фән дә яшәп килә. Нейролингвистика нәтижеләре сөйләмне барлыкка китерү һәм аңлау механизмнарына төшенүдә мөһим урын алып тора. Әлеге фәндә афазияләргә⁴ аеруча зур игътибар бирелә. Афазияләрен өйрәнү лингвистларга нормаль сөйләмне аңлау өчен генә түгел, бәлки тел төзелешен һәм аның яшәшешен өйрәнү өчен дә күп мәгълүмат бирә.

Тел белеме *педагогика* белән дә бәйләнгән, телне укыту методикасы кебек хосусый дидактик фән гамәли тел белеменең бер бүлеген буларак карала. Телгә өйрәтү методикасында тел белеме, психология һәм педагогика нигезләре дә бар. Хәзерге методика туган телгә өйрәтү методикасын гына түгел, э чит телгә өйрәтү методикасын да үз эченә ала.

XX гасыр башында тел белеме белән чиктәш тагын бер фән – *лингвосемиотика* барлыкка килә. *Семиотика* (грекчә “тамгалар турында өйрәтмә”) барлык тамгаларны, аларның гомуми үзенчәлекләрен өйрәнә: телеграф коды, флаглы сигнализация, юл тамгалары (знаклар), хәрби тамгалар, жест телләре һ.б. Табигый тел иң төп һәм аеруча катлаулы классик тамгалар системасы булганлыктан, семиотика телне дә башка тамга системалары белән бергә өйрәнә.

Башка фәннәр белән чагыштырганда тел белеме *фәлсәфә* белән ныграк табигый бәйләнештә тора. Фәлсәфә кешенең дөньяда тоткан урынын, безнең аңыбызның нәрсә икәнлеген

⁴ Афазия – баш миенең сөйләм зоналары зәрәхәтләнү белән бәйлә сөйләм кимчелекләре. Афазияләренң төрләре: а) динамик афазия (семантик дәрәжәдәге кимчелекләр, ягъни сөйләмнең мәгънә схемасын төзүдәге кыенлыктар белән бәйлә очрак); ә) синтаксик афазия, аграмматизм (синтаксик дәрәжәдәге кимчелекләр, ягъни сөйләмнең грамматик яктан проблемалы булуы); б) эфферент мотор афазия (мотор дәрәжәсендәге кимчелекләр, ягъни сөйләмнең мотор кинетик төзелешендәге кыенлыктар).

билгели, материянең, табигатьнең, чынбарлыкның һәм анның нинди тәртиптә килүе хақында фикер йөртә. Кешенең фикерләве тел ярдәмендә тормышка ашырылганга күрә, фәлсәфә, һичшиксез, уйлау процессының телдә ничек чагылуын, ягъни кешенең әйләнә-тирәсендәге чынбарлыкны танып белү мәсьәләсен урап уза алмый.

Тел шулай ук *логика* (мантыйк) фәннең дә өйрәнү предметы. Билгеле булганча, логика – фикерләү берәмлекләрен (төшенчә, фикерләү, нәтижә) аңлату формаларын өйрәнә. Логика тел ярдәмендә фикерләү законнарын ачу белән шөгылләнә. Телче исә, тел законнарын өйрәнә һәм фикерләү законнары аны бары тик телнең төзелешенә мөрәжәгать иткәндә генә кызыксындыра.

Тел белеменең *дин* белән бик борынгы һәм тыгыз мөнәсәбәтләренә тукталып үтми мөмкин түгел. Беренче лингвистик метафизик идеяләр дини тәгълиматларга барып тоташа, нәкъ менә алар күп кенә халыкларда тел белеменең барлыкка килүенә этәргеч була. Сүзнең илаһилык идеясе һәм аның чиксез кодрәте (моннан Изге текстларның төрле телләрдәге вариацияләреннән курку килеп чыккан) Борынгы Һиндстанда һәм Борынгы Көнчыгышта тел белеменең үсешенә китерә.

Тел белеме фәне кеше организмын өйрәнә торган фәннәр, аерым алганда *физиология* белән тыгыз элемтәдә тора. Тел белеменең физиология белән бәйләнешләре борынгыдан килә. Физиология һәм нейрофизиология сөйләм аппаратының төзелешен, анда сөйләм авазларының ясалышын, ишетү органнары ярдәмендә сөйләм агымын кабул итүне, телнең рефлекслы физиологик нигезен өйрәнәләр.

XIX гасырның урталарында, Ч.Дарвинның эволюция теориясе тәэсире белән, лингвистика һәм *биология* фәннәренең тыгыз берләшмәсе оеша, телгә табигый күренеш буларак карау – тел белемендә натуралистик юнәлеш барлыкка килә. Аңа нигез салучы – немец тел белгече А.Шлейхер (1821-1868). XX гасырда генетик код һәм табигый телнең төзелеш охшашлыгы табылу нәтижәсендә нейролингвистика, биология белән тыгыз берләшеп, үз чикләрен киңәйтә бара.

Тел белеменен *география* белән бәйләнешләр дә шактый нык. Лингвистика һәм географиянең үзара бәйләнештә торуы XIX йөз ахырында *лингвогеография* дип аталган гибрид фән тууга сәбәп була. Бу фән телләрнең һәм диалектларның, шулай ук аерым тел күренешләренең территориаль таралышын өйрәнү белән шөгылләнә.

Тел белеменен *физика*, бигрәк тә аның бер бүлгеге булган *акустика* белән бәйләнешенә борынғы греклар ук игътибар иткәннәр, алар сөйләм авазларын яңгыраш ягыннан өйрәнгәннәр. Акустика белән бәйләнеш бүгенгә фәндә дә актуаль булып кала һәм бу хәл яңа лингвистик фән – сөйләм авазларын өйрәнүдә приборлар кулланыла торган *эксперименталь фонетика*ның тууына сәбәп була.

XX гасырның 50 нче елларында математика һәм лингвистика чикләрендә *математик лингвистика* барлыкка килә, ул табигый телләрне тасвирлау өчен формаль аппаратлар эшкәртә. Математик методларны куллану төрле тел фактларын сан ягыннан өйрәнергә, аларны төркемләргә, ешлык сүзлекләре төзәргә, тел берәмлекләренең формаль ярашуын өйрәнергә, сөйләм барлыкка килү һәм аны кабул итү процессларының модельләрен төзәргә, телне система буларак аңлауда математик идеяләрен куллануырга, язма текстның кайбер үзенчәлекләрен (авторлык, язылу вакыты һ.б.) ачыкларга ярдәм итә.

Тел белеменә мөнәсәбәттә торган математик дисциплиналар арасында *информатика* да бар, ул телне мәгълүмат саклау, эшкәртү һәм тапшыру чараларының берсе буларак өйрәнә. Лингвистика белән берлектә, информатика мәгълүмати-эзләү системалары һәм автоматлаштырылган идарә системалары эшчәнлеген оештыруны тәэмин итә.

Хәзерге лингвистика *кибернетика* фәне белән дә тыгыз бәйләнгән. Тел белеменен кибернетика белән багланышлары *инженер лингвистика*сын барлыкка китерә, ул телне компьютерларга, текстларны машина белән эшкәртү мөмкинлекләренә һәм кеше тавышларын синтезлауға һ.б. проблемаларга мөнәсәбәттә өйрәнү белән шөгылләнә.

Тел белеме фәне буенча элементар белемнәрне **тел белеменә кереш** курсы бирә. Анда түбәндәге мәсьәләләр карала: телнең

табигате һәм асылы ачыклана, аның фикерләү белән мөнәсәбәте, телнең ижтимагый характеры, тел үсешенә төп закончалыклары, сөйләм теленә килеп чыгышы тикшерелә. Тел – системалар системасы. Телдәге авазлар, сүзләр, жөмлөләр, интонация, сүз төркөмнәре һ.б. ныклы оешкан катлаулы бер система барлыкка китерәләр. Тел белеме телнең эчке бердәмлеген өйрәнүне максат итеп куя. Бу фән телнең төзелеше, структурасы белән бәйлә проблемаларны хәл итә, телнең аваз ягын, лексикасын, грамматик төзелешен тикшерү белән шөгыльләнә. Тел белеменә кереш фәне телләрне төркөмләү принциплары һәм тел гаиләләре белән дә таныштыра.

Белемнәргә тикшерү өчен сораулар

1. Филологик фәннәр дип нинди фәннәргә әйтәләр?
2. Филологик фәннәргә нинди төркөмнәргә бүлеләр?
3. Тел белеме дип нинди фәннәргә әйтәләр?
4. Филологик фәннәргә кайсылары тел белемен тәшкил итә?
5. Тикшеренү максатларыннан чыгып, тел белеменә нинди төрләрә була?
6. Гомуми тел белеме нинди мәсьәләләр белән шөгыльләнә?
7. Эчке лингвистика телне кайсы яктан өйрәнә?
8. Тышкы лингвистикага нинди фәннәр керә?
9. Нинди фәннәр ижтимагый фәннәр дип атала?
10. Табигать фәннәргә дип нинди фәннәргә әйтәләр?
11. Тел белеменә ижтимагый фәннәр белән бәйләнеше турында сөйләгез.
12. Тел белеменә табигать фәннәргә белән бәйләнеше конкрет мисаллар белән исбатлагыз.
13. “Тел белеменә кереш” курсының максаты һәм бурычлары турында сөйләгез.

Тема: ТЕЛНЕҢ ТАБИГАТЕ, АСЫЛЫ ҺӘМ ФУНКЦИЯЛӘРЕ

1. Тел һәм жәмгыять.
2. Тел – тамгалар (знаклар) системасы.
3. Телнең функцияләре.
4. Тел һәм фикерләү.
5. Тел һәм сөйләм.

1. Тел һәм жәмгыять.

Тел – кешеләр аралашуында иң мөһим чараларның берсе. Телдән башка кешеләр аралаша алмый, аралашудан башка жәмгыять тә, шул исәптән кеше үзе дә була алмас иде. Телдән

башка фикерләү дә юк. Эмма болар барысы да кешеләр бергә яшәгәндә генә, ягъни жәмгыятьтә генә була ала. Кеше жәмгыятьтән аерым яши алмый, ул телиме-теләmime ижтимагый мөнәсәбәтләрне чагылдыра, шуларга буйсына. Тел жәмгыятьтә генә, билгеле бер коллективта гына барлыкка килә һәм үсә. Тел жәмгыять һәм аның тарихы белән бик тыгыз бәйләнгән. Болар бар да аның ижтимагый табигатеннән килә.

Кеше телен хайваннарның аваз сигнализациясе белән чагыштырганда аның ижтимагый асылы аеруча ачык күренә. Кеше сөйләм авазларын әйткәндә (сөйләшкәндә) билгеле бер органнардан файдалана. Кешеләрдәге кебек органнар, шул исәптән ми, сизу-тою органнары, борын һәм авыз куышлыгы һ.б. хайваннарда, кошларда да бар. Эмма алар чыгарган төрле авазларны сөйләшү дип әйтеп булмый, чөнки алар фикерләү белән бәйләнмәгән.

Баланың кайсы телдә сөйләшә башлавы тәнәнә, чөчөнә, күзәнә һ.б. билгеләренә карамый, ә аның тирәсендәге кешеләрнең нинди телдә аралашуына бәйле була. Чөнки ул телне башкалар, әйләнә-тирә (гаилә, мәктәп, тәрбиячеләр, урам һ.б.) тәәсирендә өйрәнә.

Конкрет бер тел буыннан-буынга күчми, баланың нинди телдә сөйләшәчәге генетик яктан алдан билгеләнми. Баланың аерым органнары гына генетик дәрәжәдә сөйләм механизмына яраклаштырылган. Эмма бу механизм тиешле шартлар (тел әйләнәсе, социум) булганда гына хәрәкәткә килә. Әгәр бала телсез-чукрак булып туа икән, жәмгыятьтә яшәү генә аны сөйләшергә өйрәтә алмый, чөнки аның кирәкле физиологик механизмы формалашмаган була. Физиологик механизм эшчәнлегенә зыян килгәндә (төрле имгәнүләр, һәлакәтләргә очрау һ.б.), олы кешедә дә төрле сөйләм кимчеләкләре килеп чыгарга, кеше хәтта сөйләшүен онытырга мөмкин.

Жәмгыятьтәгә һәртөрле үзгәрешләр телләрнең дә үсеш-үзгәрешенә китерә: алар уңай да (телләр көчәеп, күтәрелеп китә), тискәре дә (телләр юкка чыгуга, “үлемгә” дучар ителә) булырга мөмкин. Шул ук вакытта тел үзе дә жәмгыятьнең үсешенә йогынты ясыя ала. Жәмгыятьтә барлык кешеләргә дә хезмәт итә торган, аңлаешлы, язуда беркетелгән бер әдәби тел булу

дәүләтнең үсешенә тәэсир итә, мәдәни һәм икътисади бәйләнешләрне көчәйтә, аның дөньядагы урынын билгели. Дәүләттә телләрнең күплеге, таркаулыгы, күбесенең язуы булмау (мәсәлән, Африка дәүләтләрендә) бу илләрдә рәсми өлкәдә колонизаторлар телен куллануга сәбәп була.

Шул рәвешчә, тел ижтимагый характерга ия, ул билгеле бер жәмгыятьтә генә, кешеләр арасында гына барлыкка килә, үсә, ныгый ала. Тел һәм жәмгыять үзара тыгыз мөнәсәбәттә яши.

2. Тел – тамгалар (знаклар) системасы.

Кешелек жәмгыятендә мәгълүмат алмашу, фикер алышу түбәндәге тәртиптә бара: сөйләүче (адресант) тыңлаучыга (адресатка) сөйләмдә сүз бара торган предметның, әйбернең үзен түгел, ә аны алыштыра, аларга ишарә итә һәм атый торган тамгаларны (знакларны) житкерә. Мондый алмаштырулар кешеләр тормышында шактый еш күзәтелә, хәтта кешеләр чын предметлар арасында түгел, бәлки тамгалар дөньясында яши дигән тәэсир туарга мөмкин. Кеше бу тамгалардан аңлы рәвештә, максатчан, белеп файдалана.

Икенче бер күренешләрне, предметларны белдерә, алыштыра ала торган матди предметлар *тамга* дип атала. Тамга табигатьтән алынырга яки махсус ясалырга мөмкин һәм ул шартлы мәгънәгә ия була: аларны кайчандыр, кемдер билгеле бер мәгънәдә куллану турында алдан сөйләшеп куйган була.

Билге яки *симптом*нарны тамгалардан аера белү мөһим. Симптомнар объектив чынбарлыкка карый, шартлы булмый. Симптом, гәрчә күзәтүчегә тиешле нәтижәләр ясарга мөмкинлек бирсә дә, махсус нәкъ менә шул нәтижәләрне күздә тотмый. *Симптом* – әйберләрнең күзәтелә һәм теркәлә торган сыйфаты, асылы. Мәсәлән, үлчәм, авырлык һ.б. кебек. Симптомнар – нинди дә булса мәгълүматны тапшыру өчен максатчан рәвештә файдаланылмый торган билгеләр. Аларда эчтәлек һәм белдерелү планы сәбәп-нәтижә мөнәсәбәтләрендә була.

Ә *тамгалар* шартлы. Аларны ишетеп, күрәп була, алар кабул ителә һәм башка күренешләр белән бәйләп карала. Бу очракларда тамга белән ул белдергән күренеш турыдан-туры бәйләнмәгән, ягъни арасында детерминация юк. Мәсәлән, юлдагы хәрәкәт

белән полицейский да идарә итә ала. Кешеләр, алдан сөйләшеп куйса, светофорда башка төсләр дә кулланыла алыр иде. Башкача әйткәндә, алда мисалга китерелгән тамгалар шартлы, тамга белән ул белдергән күренеш арасында турыдан-туры, табиғый бәйләнеш юк, аларны кешеләр алдан килешеп, билгеле бер мәгънә белдерү өчен куллана башлаганнар. Алар шул тел вәкилләре тарафыннан кабул ителә, мәжбүригә әйләнә, буыннан-буынга тапшырыла.

Тамга (знак) системалары турында төшенчә

Семиотик системаларны *интеграль* һәм *махсус* дигән төрләргә дә бүлү кабул ителгән.

Интеграль системалардан жәмгыятьнең барлык әгъзалары да бердәй файдалана. Боларга тел, горейф-гадәтләр, уеннар һәм санау чаралары керә. Мәсәлән, барлык кешеләр дә сөйли һәм тыңлый ала; аларның билгеле бер горейф-гадәтләр буенча кушылган исемнәре бар; һәркем нинди дә булса уенда катнаша; кешеләр төрле санау чараларын кулланалар һ.б.

Махсус семиотик системалар белгечләр тарафыннан эшкәртелә, алардан барлык кешеләр дә файдаланмый. Әйтик, барлык кешеләр рәсем ясага да, жәмгыятьтә профессиональ рәссамнар бар, алар бу һөнәрне саклыйлар, үстерәләр, традицияләренә дәвам иттерәләр, башкаларны өйрәтәләр. Махсус системалар дүрт төркемгә бүленә:

- прогноз системалары (сынамышлар, күрәзәчелек, багу);
- гамәли булмаган сәнгать системалары (музыка, бию, сурәтләнү-нәкыш);
- гамәли сәнгать системалары (костюм, дизайн, архитектура);
- идарә системалары (ориентирлар, сигналлар, командалар һ.б.).

Семиотик системалар хезмәт бүленеше шартларында жәмгыятьнең күмәк эшчәнлек оештыру мөмкинлекләрен күрсәтәләр. Бу тамгаларның барысы белән дә тел идарә итә, ул үзә дә тамгалар системасы буларак үзенчәлекле сыйфатларга ия.

Семиотик система буларак тел

Тел иң катлаулы һәм нык үскән тамгалар системасыннан гыйбарәт. Ул катлаулы төзелеше һәм тамгаларының күплегә белән генә түгел, ә куәтле семантик мөмкинлекләре, ягъни күзәтелә яки күзаллана торган төрле өлкәләрдә мәгълүмат тапшыра алу сәләте белән дә аерылып тора.

Бүгенге көн тел белемендә тел үзенчәлекле семиотик сыйфатларга ия булган система буларак өйрәнелә. Беренчедән, башка тамгалар (знаклар) белән чагыштырганда, тел беренчел. Башка тамга системалары табигый тел нигезендә формалаша. Барлык ясалма тамга (знак) системалары, табигый тел белән чагыштырганда, икенчел, уйлап табылган. Икенчедән, башка тамга (знак) системалары чиклэнгән мәгълүмат тапшыру өчен барлыкка китерелгән, алар кеше тормышының конкрет бер өлкәсә өчен генә кирәк. Тел исә мәгълүмат саклау һәм тапшыруда универсаль чара, ул кешегә, яки аерым бер жәмгыятькә тормышның барлык өлкәләрендә дә зарур.

Телнең башка тамга (знак) системаларынан тагын бер аермасы – телнең фикер барлыкка китерү һәм тапшыру чарасы булуы. Ул, шулай ук, кешенең хис-тойгыларын, ихтыярын белдерә, ә башка системалардагы тамгалар исә, музыкаль тамгалар һәм жестлардан калганнары, эмоциональ яктан нейтраль.

Телнең башка системалардан аермалы тагын бер сыйфаты – аның һәрвакыт камилләшүе, бу исә аңа иң көчле фикерләү чарасы исемен бирә. Тел, күп очракта, үзеннән-үзе үсә, аның сәбәпләре сизелмәскә дә мөмкин.

Ясалма тамга (знак) системалары үзләреннән-үзләре камилләшә алмый. Телдән аермалы буларак, алар статик. Алардагы үзгәрешләр яңа шартлар нигезендә теге яки бу тамга (знак) системасын камилләштерергә кирәк булган очракта кеше ихтыярына бәйле рәвештә барлыкка килә.

Тел башка тамга (знак) системаларынан берәмлекләр саны, алар арасындагы тагын да төрлөрәк һәм катлаулырак мөнәсәбәтләр буенча да аерылып тора.

Тел тамгалары турында төшенчә

Телнең кайсы берәмлекләрен (элементларын) тамга дип атарга була соң? Бу сорауга җавап бирү өчен иң элек телнең элементларын һәм алар арасындагы мөнәсәбәтне билгеләргә кирәк. Тел берәмлекләрен аеру әйтелмәне (высказывание), сөйләмне, текстны кисәкләргә бүлү белән бәйләнгән.

Аерым әйтелмә сөйләм ярдәмендә аралашуның төп берәмлеген тәшкил итә. Теләсә нинди аралашу очрагында

эйтелмөнең ике ягын билгелиләр: *тэгъбир итү планы* – эйтелмөнең ишетеп кабул ителә торган матди, аваз ягы. *Эчтәлек планы* – эйтелмәдә белдерелгән фикер, мәгълүмат һәм аларга бәйле эмоциональ моментлар. Тел белемендә эчтәлек планы һәм тэгъбир итү планы тыгыз бәйләнештә өйрәнелә. Эйтелмә бер-бер артлы килгән жөмлөләргә бүленә, ул шулай ук бер генә жөмлөдән дә торырга мөмкин. Жөмлә үз чиратында тагын да мәгънәле өлешләргә таркала. Арада безнең өчен гадәти элемент – сүз. Телдәге сүзләр гаять күп төрле, әмма барысы да кечерәк мәгънәле кисәкләргә – морфемаларга таркала. Телнең алда санап үтелгән берәмлекләре *ике яклы берәмлекләр*, чөнки аларның тэгъбир итү планы һәм эчтәлек планы бар. Болардан тыш телдә *берьяклы берәмлекләр* – фонемалар (авазлар) да яши.

Тел тамгаларына ике яклы берәмлекләргә – беренче чиратта, сүз һәм морфеманы кертергә мөмкин. Боларны коммуникатив яктан тулы булмаган яки *өлешчә* тамгалар дип тә атыйлар. Телнең иң югары берәмлеге – жөмлә – тел тамгаларының комбинациясеннән гыйбарәт. Эйтелмә, текст – телнең *тулы* тамгалары була, алар коммуникатив яктан тәмамланган, житәрлек дәрәжәдә камил берәмлекләр. Тел тамгаларын башка төрле дә төркемлиләр, мәсәлән, фонеманы – сигнал тамга, морфеманы – ярым тамга, сүзне – өлешчә тамга, ә менә жөмләне тулы тамга буларак кабул итәләр. Телнең төп тамгасы – сүз, аның эчтәлеге кумулятив характер йөртә, ягъни, тарихта тупланган мәгълүмат нигезендә барлыкка килә.

Тел тамгаларының симметриясе һәм асимметриясе

Тел – кешеләр аралашу максатларында файдалана торган күп төрле тамга системаларыннан берсе генә. Кешенең дөньяны танып белү мөмкинлеге бик зур, әмма хәтерә шактый чикләнгән. Тел билгеле бер сандагы элементлар ярдәмендә күп санлы яңалык тапшырырга сәләтле итеп корылган. Телнең запасында морфема һәм сүзләр, сүзтезмә, жөмлә һәм текст тибындагы тамгалар саны, яңа, кабатланмас һәм катлаулы тамгалар кушылмасы ясау конструкцияләре чагыштырмача күп түгел. Күпчелек тамгалар белән алар белдергән предмет, күренеш, билге һ.б. арасында бәйләнеш шартлы, бу бәйләнеш табигый факторлар белән дә, сәбәп-нәтижә бәйләнешләре белән дә

аңлатыла алмый. Шунлыктан бер тел тамгалары икенче телнеке белән туры килми. Шулай да бер тел коллективында тел тамгасы белән предмет, күренеш арасындагы бәйләнеш мәжбүри була, аерым бер кеше генә бу бәйләнешне боза алмый, юкса, ул башкаларга аңлашылмас иде.

Тел гасырлар дәвамында стихияле рәвештә формалашкан һәм үзгәргән, шунлыктан һәр телдә логикага сыймаган, рациональ булмаган нәрсэләр шактый, ягъни тэгъбир итү планы белән эчтәлек планы арасында симметрия юк. Мәсәлән, барлык телләрдә дә омоним сүzlәр (бер тамга берничә предмет, күренеш һ.б. белдерә) бар, абсолют синонимнар (бер предмет, күренешне һ.б. белдерә торган ике яки берничә тамга) яши, бер сүз, бер фикер эчендә бер үк мәгънә берничә тапкыр кабатланырга мөмкин (мәсәлән, фигыльдә дәрәжә кушымчасы, затны белдерә торган сүз һәм фигыльдә зат-сан кушымчасы) һ.б. Ясалма системалардан аермалы буларак, тел тамгаларының мәгънәсенә еш кына эмоциональ момент та (мәсәлән, иркәләү-кечерәйтү мәгънәсе һәм, киресенчә, ачулану сүzlәре) кушылырга мөмкин.

3. Телнең функцияләре.

Телнең функцияләре һәм аларның характеры турында хәзерге лингвистикада уртақ фикер юк. Бу мәсьәләне кабат-кабат тикшерү нәтижәсендә телнең *ижтимагый* һәм *эчке төзелеш функцияләре* аерып карала башлады.

Телнең *ижтимагый функцияләре* аның кешелек жәмгыятендәге роленән килеп чыга. Бу функцияләр арасында иң мөһиме – *коммуникатив функция*, ягъни телнең кешеләр аралашуында универсаль чара булуын билгели торган функция. Бу – телнең төп функциясе. Тел ярдәмендә кешеләр бер-берсенә фикерләрен, хис-тойгыларын, эчке кичерешләрен житкерәләр, шуның белән бер-берсенә тәэсир итәләр һәм ижтимагый аң формалаштыралар. Тел кешеләргә үзара аңлашырга ярдәм итә, тормышның барлык өлкәләрендә бердәм эшчәнлек оештырырга мөмкинлек бирә. Тел – кешелек жәмгыятенә яшәве һәм үсешендә төп көчләрнең берсе.

Телнең икенче төп ижтимагый функциясе – *аккумулятив функция*, ягъни телнең ижтимагый тәжрибә һәм белемнәр туплау

чарасы, матди һәм рухи мәдәният формалаштыру һәм үстерү коралы булуын күрсәтә торган функциясе. Телдә, язма текстларда мәгълүмат туплана һәм шәхестән шәхескә, буыннан буынга тапшырыла. Бу мәгълүматта табигать законнары һәм жәмгыять турындагы белемнәр жыйнала, эстетик һәм мәдәни кыйммәтләр саклана. Кешелекнең һәр буыны үзенә мирас булып калган белемнәрне үстерә, шул рәвешчә мәдәният, фән, житештерүчәнлек үсешен канәгатьләндерә, ижтимагый аңны үстерә.

Когнитив функция – телнең эчтәлекне белдерү, тапшыру һәм саклау функциясе. Ул әйләнә-тирәдәге предмет һәм күренешләрне атауда, аларга бәя бирү мөмкинлегендә чагылыш таба. Когнитив функция дигәндә, жөмләнең аралашуда тапшырыла торган мәгънәсеннән тыш, аның абстракт, формаль мәгънәсен дә аера белү мөһим. Ул фикерләү нәтижәсен, жөмләнең конкрет эчтәлеген – мәгънәне формалаштыру һәм тапшыру чарасы булып кына хезмәт итә. Когнитив функция аерым кешеләр аралашканда гына күзәтелми, ул халыкның тел тәжрибәсендә чагылыш таба, киләчәк буыннар өчен жәмгыять һәм табигать, фикерләү һәм тел турында төрле белемнәрне саклый. Мәсәлән, *сөңге, чикмән, киле* кебек предметлар кулланылыштан чыксалар да, аларны белдерә торган сүзләр текстларда сакланып калган.

Телнең алда әйтеп үтелгән төп ижтимагый функцияләреннән башка, *икенчел функцияләрен* дә аерып карыйлар, алар телнең төп функцияләренә бәйле һәм бер-берсенә тәэсир итәләр. Тел зыялы, акыллы хәбәрләрне белдереп һәм тапшырып кына калмый, шул ук вакытта хисләрне, тойгыларны да чагылдыра. Шул жирлектә телнең *эмотив* (хис-тойгыларны белдерү), *волюнтив* (ихтиярны тапшыру) һәм *интеррогатив* (сорав) кебек өстәмә функцияләре дә барлыкка килә. *Раслау* (констатацияләү) функциясе – нинди дә булса факт турында “битараф” хәбәр итү; *экспрессив функция* – сөйләүченең кәефен һәм хисләрне чагылдыру функциясе; *контакт урнаштыру* яки *фатик функция* – әңгәмәдәшләр арасында житди мәгълүмат тапшыру ихтияжы булмаган очракта (һава торышы, сәламәтлек һ.б. турында репликалар алмашу) контакт урнаштыру һәм контактны саклау функциясе; *эстетик функция* – тел ярдәмендә

шәхескә эстетик тәэсир итү функциясе (әдәбият, театр, кино һ.б.); *апеллятив функция* – нинди дә булса эш-гамәлләргә чакыру, өндәү функциясе һ.б. Өстәмә функцияләр арасында билгеле бер төркем кешеләргә караганлыкны белдерә торган *индикатор (күрсәткеч) функциясе* аерым урын алып тора. Бу функциядән аңлы рәвештә файдаланган очракта ул жәмгыятьтә шәхеснең үзенчәлекле үзбилгеләнү чарасына әверелә.

Эчке төзелеш функцияләре телнең асылын һәм табигатен чагылдыра. Гомумән, бу функцияләр турында сүз йөрткәндә, билгеле бер эчтәлекне, мәгънәне тел формалары белән белдерүне аңлыйлар. Моннан телнең мөһим функцияләреннән берсе – *фикер формалаштыру функциясе* килеп чыга, ягъни тел фикерләрне формалаштыру һәм белдерү чарасы булып хезмәт итә. Фикер тел формалары аша белдерелгәндә һәм сөйләмдә әйтелгәндә генә оеша һәм кабул ителә ала. Тел фикерне иң беренче чиратта сүз аша матдиләштерә һәм белдерә, ә сүз предметлар, күренешләр, эш-гамәлләрне атый.

Сүзнең предмет һәм күренешләрне атау сәләте тагын бер мөһим эчке төзелеш функциясен – *номинатив функциясен* билгели. Сүзнең әйберләрне атау үзенчәлеге атаманы фикер коралы итеп файдалану мөмкинлеге бирә. Әйбер атамалары фикернең тамгасына әйләнә, ә бу исә жисем (матдә) турындагы фикерләргә таянырга ярдәм итә: предметлар турында төшенчә чыгарырга, аларның үзлекләрен чагылдырырга, хөкем һәм нәтижә формалаштырырга булыша.

Телнең кеше фикерләве һәм аның чынбарлыкка мөнәсәбәте белән бәйле эчке структур (фикер формалаштыру һәм номинатив) функцияләреннән тыш, тел системасының төзелешенә бәйле тел берәмлекләренең функцияләрен аера белергә кирәк. Бу очракта сүз фонема, морфема һ.б. тел төзелеше берәмлекләре; ия, хәбәр, тәмамлык һ.б. функцияләре турында сүз бара. Телнең бу функциясен *метател функциясе* дип атыйлар, ул телнең үзен тасвирлау өчен хезмәт итә.

4. Тел һәм фикерләү.

Фикерләү – уйлау һәм фикер йөртү сәләте. Фикер – фикерләүнең конкрет нәтижәсе.

Фикерлэу вербаль (телдэн) һәм вербаль булмаган (телдэн булмаган) төрлэргә бүленә. **Вербаль булмаган** фикерлэу чынбарлык тәэсирләрэн кабул итү нәтижәсендә туган, хәтердә саклау һәм күзаллау ярдәмендә янадан барлыкка китерелгән хисси-күрсәтмә образлар ярдәмендә тормышка ашырыла. Бу төр фикерлэу күпмедер дәрәжәдә кайбер хайваннарда, кош-кортларда да үсеш алган, нәкъ менә шул хайваннарда дәрәжә ориентлашырга, максатчан карарлар кабул итәргә булыша. Вербаль булмаган фикерлэүнең югары үсешкә ия формалары кешедә табыла.

Вербаль фикерлэу сүзләрдә теркәлгән төшенчәләр, хөкөм, фикри нәтижәлэргә таяна, анализлы һәм гомумиләштерә, гипотезалар һәм теорияләр қора. Ул телдә ныгыган формаларда бирелә, тышкы һәм эчке сөйләм процессында тормышка ашырыла. Тел кешенең дөнья турындагы белемнәрэн билгеле бер тәртиптә оештыра, тарката, аларны ныгыта һәм алдагы буыннарда тапшыра дип әйтәргә була. Төшенчәләр фикерлэу икенчел, ясалма теллэргә, кеше уйлап тапкан махсус аралашу системаларына таянырга мөмкин. Вербаль (телдэн) фикерлэу – кеше фикерләвенең иң әһәмиятлеләреннән саналса да, нибары бер компоненты гына.

Тел һәм фикерлэу аерылгысыз бәйләнгән, әмма аларны тәңгәлләштерәргә дә, бер-берсеннән аерырга да ярамый. Фикерлэүнең камилләшүе, үсеше, яңа төшенчәләрне белдерү өчен, үзенә тәңгәл формалар таләп итә. Шул ук вакытта фикерлэүнең дә алга таба үсеше телдән башка мөмкин булмас иде. Фикерлэу белән тел тыгыз бәйләнештә яши: фикерлэу никадәр төзөгәрәк булса, аның телдә белдерелүе дә шулкадәр төгәлрәк була һәм, киресенчә, фикер никадәр ачыграк белдерелсә, ул шулкадәр тулырак, төгәлрәк аңлашыла да.

5. Тел һәм сөйләм.

Тел термины белән телнең төзелешен дә, әдәби телне дә, аерым бер кеше телен дә (мәсәлән, Пушкин теле, Тукай теле) атылар. Бу билгеле бер дәрәжәдә дәрәжә тә, чөнки тел – катлаулы күренеш, ул ижтимагый һәм шәхси кулланылыштан тыш яши алмый. Сөйләмне телгә каршы куеп, сөйләм

күнекмэләрен, сөйләм актын, сөйләм нәтижәсе – текстны һәм хәтта сөйләм эшчәнлеген гомумиләштереп *сөйләм* дип йөртәләр.

Тел төп төшенчә буларак саналырга хаклы. Ул, чыннан да, кешеләр аралашуында иң әһәмиятле чара. Тел билгеле бер коллективның ижат жимеше һәм тарихи күренеш. Ул билгеле бер вакыт аралыгындагы барлык сөйләш һәм диалектларны, телдән һәм язма сөйләм формаларын берләштерә. Аерым бер кеше теле булмый һәм аны бер генә кеше уйлап чыгара да алмый, чөнки ул гомуми телдән төрлечә файдалана торган бик күп кешеләрне һәм төрле төркемнәрне туплый. Шуңа күрә элек һәм хәзерге көндә инглиз, француз, кытай, гарәп телләре һ.б. яшәгән һәм яши; нәкъ шул рәвешчә хәзерге татар теле, иске татар теле, борынгы төрки тел турында да әйтергә була.

Тел – аралашу коралы, сөйләм – аралашу ысулы, димәк, сөйләм – телнең хәрәкәттәге формасы. Сөйләм – телнең кулланылышы дигән сүз. Шулай булгач, аралашу чарасы булган тел нәрсәдән торса, сөйләмдә шул (телнең төрле берәмлекләре һәм аларның бәйләнеш кагыйдәләре) чагыла. Сөйләм тел белән чагыштырганда, үзгәрүчәнрәк, хәрәкәтчәнрәк. Яңа күренешләр башта сөйләмдә барлыкка килә, аннан телгә күчәләр.

Тел һәм сөйләм икесе ике күренеш түгел, ә бер үк күренешнең төрлечә чагылышы гына. Сөйләм нәтижәсендә текст барлыкка килә, ул төгәлләнгән һәм нинди дә булса сөйләм материалында ниндидер сөйләм коралы белән башкарыла. *Сөйләм материалы* дип сөйләм текстын үзенә алган предметларны әйтәләр – боларга һава (әгәр текст телдән төзелсә), балчык яки балавыз такта, папирус, пергамент, кәгазь, электромагнит тасма һ.б. керә. Текст бу материалларда *сөйләм кораллары* (әйтү органнары, язу эсбаплары, басу кораллары, электрон жайланмалар) ярдәмендә барлыкка килә. Сөйләмне нәкъ менә нинди сөйләм материалында барлыкка килүенә һәм нинди кораллар белән башкарылуына карап төркемлиләр: телдән (әйтмә), язма һәм әйтмә-язма сөйләм төрләрен аерып карыйлар.

Телдән сөйләм текстлары һава кисәкчәләренең тирбәнешләре буларак яши, аларны ишетү органнары тотып ала һәм сөйләм сигналы буларак кабул итә; бу тирбәнешләр кешенең артикуляция аппаратын барлыкка китерә. Әгәр сөйләм ишетү буенча язып

алынса, башка материал (кәгазь яки башка язу материалы) кулланырга кирәк була: бу очракта ул икенче сөйләм төрөнә күчә. Әгәр язганда магнитофон кулланылса, сөйләм магнитлы тасмага теркәлә һәм массакуләм коммуникация тексты оеша.

Яңа сөйләм төрөн уйлап чыгару шактый кыен, кешелек бүген яши торганнардын да бик авырлык белән барлыкка китергән. Кешеләр язарга өйрәнәп, *язма сөйләм* барлыкка килгәнчә дә күп меңнәрчә еллар үткән. Бары XX гасырда радио, кино, магнитофон, телевизор һәм компьютерлар пәйда булгач кына, *массакуләм коммуникацияне* формалаштырган *әйтмә-язма сөйләм* дип аталган катлаулы сөйләм төре оешкан.

Сөйләмнең төрлө төрләре мәгънә-эчтәлек белдерүдә төрлө мөмкинлекләргә ия. Телдән сөйләм әйтүгә юкка чыга: ул бары әйтү моментында гына яши, шунлыктан аны кешедән аерып карап булмый һәм телдән сөйләм текстын саклау мөмкинлеге дә хәтергә генә бәйле.

Язма сөйләм текстларын исә язучы һәм укучы кешедән аерырга һәм кешедән читтә озак вакытлар сакларга мөмкин. Алар теләсә нинди әйбер кебек саклана, кирәк вакытта аларны янадан укып була, истә калдыру да мәжбүри түгел.

Массакуләм коммуникация текстларында тиз, оператив файдалану (телдән сөйләм кебек) һәм озак вакытлар саклану (язма сөйләм кебек) сыйфатлары берләшә.

Телдән (әйтмә), язма һәм әйтмә-язма сөйләм үз эчләрәндә тагын да ваграк төрләргә аерылалар.

Белемнәрне тикшерү өчен сораулар

1. Тел һәм жәмгыять үзара нинди бәйләнештә тора?
2. Телнең ижтимагый күренеш булуын конкрет фактлар ярдәмәндә исбатлагыз.
3. Тамга һәм симптомны бер-берсенән ничек аерырга?
4. Нинди тамга системаларын беләсез?
5. Тамгалар системасы буларак телнең үзенчәлекләре турында сөйләгез.
6. Телнең төп ижтимагый функцияләрен аңлатыгыз.
7. Телнең нинди өстәмә функцияләрен беләсез?
8. Фикерләүнең нинди төрләре бар?
9. Нәрсә ул тел?
10. Сөйләм дип нәрсәгә әйтәләр?
11. Әйтмә (телдән) сөйләм формалары турында сөйләгез.
12. Язма сөйләмнең нинди формаларын аерып карыйлар?
13. Әйтмә-язма сөйләм формаларына нәрсәләр керә?

Тема: ТЕЛНЕҢ КИЛЕП ЧЫГЫШЫ. ТЕЛЛӘРНЕҢ ТАРИХИ ҮСЕШЕ

1. Телнең барлыкка килүе.
2. Телләрнең килеп чыгуы турында теорияләр.
3. Телнең килеп чыгуына карата хәзерге фәндәге карашлар.
4. Телләр үсешендә төп процесслар.
5. Төрле тарихи чорларда телләрнең һәм диалектларның үсеше.

1. Телнең барлыкка килүе.

Моннан 50-100 мең еллар элек Жирдә кеше теле бер генә булганмы, әллә берничә тел янәшә яшәгәнме – бу турыда төгәл генә әйтеп булмый. Турыдан-туры телнең килеп чыгуы (глоттогенез) проблемалары белән шөгыйльләнүчеләрнең дә моногенез яки полигенез файдасына дәлилләре юк. Шуңа күрә кешелекнең Көнчыгыш Африкада килеп чыгуына, аннан кешеләрнең Азия һәм Европа киңлекләренә таралып утыруларына, соңрак исә Америка, Австралия материкларында һәм Океания утрауларында пәйда булуларына ышанасы гына кала. Аларның этносларга ничек таркалуы, Жирдә күпме этнос яшәп китүе һәм аларның нинди телләрдә сөйләшүе хақында төгәл мәгълүматлар шулай ук юк.

Кайбер соруларга палеоантропология, археология кебек фәннәр жавап эзли. Күптәнге үткәннәрне ачыклауга кайбер борынгы мәдәният истәлекләре, аеруча, борынгы дешифрланган һәм әле укылып өлгермәгән язма текстлар ярдәмдә ерак булмаган тарих ярдәм итә.

Хәзерге көндә яши торган һәм элек яшәп киткән конкрет телләрнең килеп чыгышын тарихи мәгълүматларга таянып хәл итеп була. Тел аны кулланучылардан башка була алмаганга күрә, теге яки бу телнең барлыкка килүе, формалашу һәм үсү проблемасын төрле фәннәрдән алынган фактлар нигезендә ачыкларга мөмкин.

2. Телләрнең килеп чыгуы турында теорияләр.

Телләрнең килеп чыгуы турында 400 дән артык теория яши. Аларны биологик һәм ижтимагый теорияләргә берләштереп тә өйрәнәләр. *Биологик теорияләр* телнең килеп чыгышын кеше

организмының – ис сизү, тәм тою органнарының, сөйләм аппаратының эволюциясе белән аңлаталар (аваз ияртемнәре, ымлыклар, балалар теле теорияләре һ.б.). **Иجتимагый теорияләр** исә телнең барлыкка килүен кешенең аң үсеше һәм хезмәттә туган иجتимагый ихтыяжлар белән бәйләп карыйлар (ижтимагый килешү, ымнар, хезмәт тавышлары теорияләре һ.б.).

Телнең килеп чыгышы турындагы теорияләрнең кайберләрен карап үтү урынлы булыр.

Логосик теория (дини тәгълимат).

Цивилизациянең иң башлангыч этапларында телнең килеп чыгуы турында логосик теория барлыкка килгән (грекча “логос” – төшенчә, аң, фикер). Бу теория берничә төрле була. Безнең эрага кадәр X гасырда яшәгән Һиндстан һәм Алгы Азия халыкларының күзаллауларында тел Алла тарафыннан барлыкка китерелгән дип кабул ителә. Рухи башлангычны белдереп, борынгы кешеләр *бог, слово, логос, дао* терминнарын кулланганнар. Иң борынгы әдәби истәлекләр – Һинд Ведалары. Аларда исемнәренә Алла кушкан, эмма бөтен исемнәренә дә түгел, ул бары үзенә буйсынган аллаларның гына исемнәрен куйган, диелә. Матур сөйләм һәм шигърият илһамчысы булган икенче бер алла ярдәмендә әйберләргә исемнәренә кешеләр үзләре кушкан.

Грек мифологиясендә телне барлыкка китерүче Гермес исемле алла (сәүдә һәм элемент чаралары яклаучысы) булу турында сюжет бар. Гермес мисырлыларның зирәклек һәм язу алласы Тот белән тиңләштерелә. Борынгы грек фәлсәфәсендә бу идея бик үк популяр булмый, чөнки телнең килеп чыгышы турындагы сорауга табигый дәлилләргә таянып кына жавап бирергә мөмкин дип санала.

Библиядә Сүзнең иясе дип Алла санала; “В начале было Слово, и Слово было у Бога, и Слово было Бог. Оно было в начале у Бога. Все через Него начало быть, и без него ничто не начало быть, что начало быть” (Евангелие от Иоанна). Библия буенча Алла кешеләргә сөйләшү сәләте биргән һәм кешеләр бу сәләтне әйберләргә исем кушу өчен файдаланганнар.

Коръәндә тел кешеләргә Алла тарафыннан бирелгән иң зур нигъмәтләрнең берсе диелә. Мәсәлән, “Тәкәсүр” сүрәсенең 8 нче аятендә: “... Аллах сезгә гафыл-фикерне, күз, колак, телне һәм

аяк-кулны дөнъяда яшәр өчен генә түгел, бәлки ахирәткә хәзерләнер өчен биргән иде...” дип язылган.

Аваз ияртемнәре теориясе

Бу теориягә борынгы грек фәлсәфәсендә стоиклар нигез сала. Аның асылы: сүзләр кешенең табигатьтәге төрле тавышларга охшатып авазлар чыгару омтылышыннан килеп чыккан. Теләсә кайсы телдә шактый күләмдә аваз ияртемнәре дип аталган сүзләр яши. Мәсәлән, рус телендә – *ку-ку, кря-кря, хрю-хрю, дзинь-дзинь, апчи* һ.б. Алардан ясалган *куковать, крякать, хрюкать* һ.б. сүзләр. “Татар теленең аңлатмалы сүзлегендә” аларның саны 800 дән артып китә: *бак-бак, мияу-мияу, тып-тып, һау-һау* һ.б.

Аваз ияртемнәре теориясен тулысынча инкяр итеп булмый, әмма телләренең сүзлек составында табигатьтәге авазларга охшатып ясалган сүзләр әлләни күп түгел.

Ымлыклар теориясе

Бу теория борынгы Грециядә стоикларга каршы лагерь – эпикурчылардан ук килә. Асылы: сүзләр кешенең жан халәтен чагылдыралар. Эпикур (341-270) һәм эпикурчылар кеше сөйләмә барлыкка килгәнче башлангыч, физиологик этап үткән дип саныйлар. Әйләнә-тирәдәге әйберләрдән алынган тәэсирләр белән бәйлә эмоциональ кычкырыклар (тавышлар) һәм алар тора-бара әлегә предметларны билгели торган сүзләргә әверелгәннәр. Борынгы кешеләрнең инстинктив тавышлары табигый авазларга (ымлыкларга) әйләнгән һәм башка сүзләр дә шул рәвешле барлыкка килгән, имеш.

Ымнар теле (кинетик) теориясе

Бу теория асылы белән ымлыклар теориясенә якын, әмма аны тулыландыра һәм киңәйтә. Бу теория буенча, беренче сүз – кешенең эчке дөнъясы, бу дөнъяның психик хәрәкәтләре тудырган аңсыз продукт. Телнең чишмә башы предметларның ачык, күзгә ташланып торган билгеләреннән килә. Әлегә билгеләр тудырган беренче авазлар эмоциональ кычкырыклар да, предметлар чыгарган тавышларга охшатып ясалган авазлар да булырга мөмкин. Тел үсешенең беренче этабында эмоциональ реакцияләргә кешенең эчке халәтен чагылдырган мимик һәм пантомимик хәрәкәтләр дә өстәлгән. Авазлар ярдәмендә – хисләр,

жестлар ярдәмендә предметлар турында күзаллаулар, кешенен ихтыяры аңлатылган. Кул һәм мимика белән рөхсәт һәм тыю, боеру һәм үтенү, янау һәм мактау белдерелгән. Тора-бара аваз теле камилләшкән, жестлар теле ярдәмче роль генә үти башлаган.

Ижтимагый договор (киләшү) теориясе

Ижтимагый килешү теориясенең төп идеяләрен инглиз фәлсәфәчесе Т.Гоббс (1588-1679) XVII гасырда ук формалаштыра. Аның фикеренчә, кешеләр, китап басуны уйлап тапкан кебек, телне уйлап тапканнар. Борынгы кешеләрнең башына әйберләргә “исем кушу” фикере килгән. Шул исемнәр ярдәмендә кешеләр үз фикерләрен хәтерләрендә саклау һәм аларны үзара файдалы итеп бер-берсенә тапшыру мөмкинлегенә ия булганнар.

Хезмәт тавышлары (кычкырыклары) теориясе

Бу теориянең асылы телнең килеп чыгышын коллектив хезмәт вакытында туган тавышларга бәйләп калдырудан гыйбарәт. Бергә эшләгәндә чыккан тавышлар хезмәтне жинеләйткәннәр һәм оештырганнар. Башта кешеләр эшләгәндә табигый предметлардан файдаланганнар. Тора-бара хезмәт кораллары ясый башлаганнар, бу аларның хезмәтен ритмга салырга булышкан. Эшләгәндә кешеләр теге яки бу дәрәжәдә ритмик тавышлар чыгарырга өйрәнгәннәр. Башта ирекседән әйтелгән бу тавышлар экренләп хезмәт процессының символына әйләнеп киткән. Шул рәвешчә, беренче тел фигуралы тамырларыннан гыйбарәт булган. Хезмәт тавышлары теориясен, асылда, ымлыклар теориясенең бер варианты дип карарга була.

3. Телнең килеп чыгуына карата хәзерге фәндәге карашлар.

Телнең килеп чыгуы күп кенә тышкы һәм эчке факторларга бәйле булган дип карала:

- табигый, шул исәптән космик шартлар;
- биологик (антропологик) алшартлар;
- жәмгыять һәм кешеләр арасындагы мөнәсәбәтләрнең характеры;
- хезмәт, предметлы эшчәнлек һ.б.

Тышкы, ягъни табигый шартлар Жирдә тормышның булуын гына түгел, бер үк вакытта телнең дә яшәшенә мөмкинлек тудырган. Чөнки тел бары тик Жир тирәсендә һава сүрүе булганда гына барлыкка килә ала (һава барлык тереклек ияләренә сулау һәм аваз чыгару өчен мөһим). Димәк, әлеге табигый шартлар телнең төп берәмлеге – аваз барлыкка килү өчен алшарт булып торган.

Телнең килеп чыгуында икенче әһәмиятле шарт – биологик алшартлар, алардан башка телнең барлыкка килүе турындагы мәсьәләне куеп та булмас иде. Боларга кешенең туры басуы барлык органнарының башкача төркемләнүенә китергән. Бу бигрәк тә сөйләм барлыкка китерүдә һәм сөйләмне кабул итүдә катнаша торган органнарға кагыла. Антропологлар фикеренчә, бары тик әлеге шартлар булганда гына аңлаешлы, анык авазлар туа алган.

Кешенең вертикаль хәләтенә бәйле рәвештә алгы очлыкларның бушавы кешенең үз-үзен тотышын үзгәрткән, эш-гамәлләрен, эшчәнлеген катлауландырган. Кеше кораллардан файдалана башлаган, бу аны хайваннардан аера барган.

Хезмәтнең үсеше жәмгыять әгъзаларының тыгызрак туплануына ярдәм иткән, чөнки хезмәт үсеше аркасында бергәләп эшләү очраklары ешайган һәм бу рәвешле эшләнүең һәр кеше өчен файдалы булуы ачыклана барган. Әлеге процесста кешеләрнең бер-берсенә нәрсәдер әйтү ихтыяжы туган.

Гәүдәнең туры торуы кешенең күз күремен киңәйтә, әйләнә-тирәне кабул итүгә һәм аны чагылдыруга тәэсир итә, аваз дулкыннарының чагыштырмача ерак араларга иркен таралуына мөмкинлек бирә. Кешенең туры басуы аңа хезмәт эшчәнлегендә генә булышып калмаган, бәлки билгеле бер органнарны тел барлыкка китерүдә кулланырга ярдәм иткән, ягъни бу органнарның икенчел функцияләрен тудырган.

Телнең килеп чыгуы турындагы теорияләргә, гипотеза һәм карашларга таянып, түбәндәге нәтижәләрне ясап була:

1. Телнең килеп чыгу мәсьәләсен тел белгечләре генә хәл итә алмый, ул төрле фәннәргә (этнография, антропология, археология, палеонтология һ.б.) карый.

2. Телнең килеп чыгышын фәнни яктан исбатлап булмый, бары теге яки бу дәрәжәдә ихтимал фаразлар гына корырга мөмкин.

3. Телнең килеп чыгуын кеше барлыкка килүдән аерып карарга ярамай.

4. Тел кеше белән бергә барлыкка килгән икән, димәк, кешелекнең телсез чоры булмаган.

5. Тел кешенең иң беренче “билге”ләреннән берсе булган; телдән башка кеше “кеше” булмас иде.

6. Тел иң эһмиятле аралашу чарасы икән, димәк, ул аралашуга ихтыяж барлыкка килгәч формалашкан.

7. Тел хайваннарда булмаган төшенчәләрне белдерү өчен кирәк, тел белән бергә шул төшенчәләрнең дә булуы кешене башка жан ияләреннән аера.

8. Беренчел тел турындагы фактларда чын телнең барлык функцияләре чагылыш табарга тиеш: а) тел хәбәр итә; ә) чынбарлыктагы күренешләрне һәм әйберләрне атый; б) төшенчә белдерә; в) теләк һәм хисләрне аңлата. Болардан башка тел “тел” була алмый.

9. Кешенең теле, барлыкка килгәндә үк, аваз теле булган.

10. Телнеке булмаган аралашу чаралары (жестлар, хәрәкәتلәр, мимика һ.б.) аваз теле белән параллель кулланылган.

4. Телләр үсешендә төп процесслар.

Хәзерге кешенең бик борыңгы формалары (homo sapiens) Жирнең уңай климатлы районнарында – Урта диңгез буенда (Азиянең алгы өлеше, Көнчыгыш Европа, Төньяк Африка) яшәгәннәр. Евразиянең кеше яшәми торган киңлекләре һәм түбән житештерүчәнлек аларны Жирнең башка урыннарына да чәчелергә мәжбүр иткән. Шулар рәвешчә алар хужалык рәвеше һәм телләре ягыннан аерылып торган коллективларга әйләнгәннәр. Жылы климаттан салкын климатка күчү торака һәм киём-салымга, йорт хайваннарына, хезмәтнең яңа төрләренә ихтыяж тудырган. Хезмәт үзе буыннан-буыңга төрлеләнә һәм камилләшә барган. Озын-озак үсеш кичергән кеше сөйләмәннән төрле телләр һәм диалектлар барлыкка килгән.

Шул рәвешле, телләр үсешендәге ике төп процесс күзаллана: телләр яки диалектлар бүленү һәм кушылу. Алар бер-берсенә капма-каршы күренешләр. Телләр бүленү күренеше **дифференциация** яки **дивергенция** дип атала, бу вакытта бер телдә сөйләшүчеләр территория һәм ижтимагый яктан таралып урнашалар, шуның нәтижәсендә кардәш телләр һәм диалектлар барлыкка килә. Дифференциация телләрнең саны артуга китерә. Телләр кушылу процессы **интеграция** яки **конвергенция** дип атала, бу очракта телләр һәм диалектлар берләшә, нәтижәдә, телләр саны кими. Дифференциация дә, интеграция дә – ижтимагый күренешләр, телләрнең бүленүе һәм кушылуы икътисади, хәрби, сәяси, мәдәни һәм фәнни сәбәпләр белән аңлатыла. Нәкъ менә шул факторлар аерым телләрнең конкрет үзенчәлекләрен билгелиләр.

Конвергенция һәм дивергенция процесслары капма-каршы юнәлешләрдә төрле тизлек белән, төрле вакытта бара. Ыруглык жәмгыятендә телләрнең һәм диалектларның бер-берсеннән ерагаю күренеше көчлерәк була, бу кешеләрнең төрле яңа территорияләргә күченеп урнашу хәрәкәте белән аңлатыла. Феодализм чорында дөүләтләр барлыкка килү уртак телгә ихтыяж тудырганлыктан, кардәш телләр һәм диалектлар берникадәр яқыная башлый, бу процесс хәзер дә дәвам итә. Ләкин бу ике процессны бер-бер артлы бара торган күренешләр дип аңлау дөрес булмас. Тарих дәвамында бу ике процесс бер-берсен алыштырырга да мөмкин, ләкин, гомумән алганда, телнең үсеше беркайчан да бу ике процессның берсенә генә кайтып калмый.

Дивергенция төшенчәсен, күп очракта, кардәш телләрнең яки бер тел диалектларының үсеш процессына бәйләп кулланалар. Үсешнең мондый юнәлеше ижтимагый-тарихи шартлар белән бәйле. Кардәш этносларның миграция юллары кайчакта туры килмәскә мөмкин (аеруча, халык тыгыз урнашкан территорияләрдә). Бу – аларның географик аерымлануына китерә. Моннан тыш кардәш этнослар (яки бер этносның аерым өлешләре) төрле илләр составына керү нәтижәсендә таркалырга мөмкин.

Һәр этнос үзенең ареалында башка кардәш яки кардәш булмаган этнослар белән мөнәсәбәткә керә. Бу мөнәсәбәтләр тел һәм диалект арасындагы аермалыкларга китерә. Дивергенция процесслары бер

этносның зур территориядә утыруы яки элек бердәм булган телнең / диалектларның таркалуы нәтижәсендә урын алырга мөмкин. Бу исә үз чиратында, кардәшлек мөнәсәбәтләрендә булган, тел гаиләсе барлыкка китергән, аерым мөстәкыйль телләр тууга сәбәп була. Кардәш телләр нәсел башы булган баба телнең (празык) дәвамчылары булып тора.

Телнең дивергенциясенә сәбәп булган факторлар белән беррәттән, телдә конвергенциягә китерүче факторлар да аз түгел. Бер үк илдә урын алган, озак һәм интенсив мөнәсәбәтләргә юлыккан, бер территориядә яшәүче, ләкин төрле телләрдә (диалектларда) сөйләшүче этнослар конвергенциягә дучар була. Конвергенция процесслары кардәш һәм кардәш булмаган телләргә, шулай ук бер телнең төрле диалектларын үз эченә алырга мөмкин. Бу процесслар лексик алынмаларга, фонологик, морфологик, синтаксик системаларның структур үзгәртелеп корылуына китергә мөмкин.

5. Төрле тарихи чорларда телләргә һәм диалектларның үсеше.

Кабилә диалектлары һәм кардәш телләр барлыкка килү

Аз санлы кешеләрдән торган телләр ыруглык жәмгыятенә хас күренеш була. Ыруг борынгы кешеләр көтүе базасында барлыкка килә, анда туганнар арасында никах рөхсәт ителми (экзогамия), ике яки берничә ыруг кабиләгә берләшә, алар бер территориядә яшиләр, үзләренең исемнәре һәм гомуми телләре була, диалектларда аермалар яши. Берничә ыругны берләштергән һәр кабилә үзенә генә хас теле белән аерылган. Вақытлар узу белән, төрле факторлар тәэсирендә теге яки бу кабиләләр берничә мөстәкыйль кардәш кабиләгә таркалган. Аларның күчеп утырулары кайчандыр гомуми булган телдә үзгәрешләр тудырган, кабилә диалектлары барлыкка китергән. Телләргә таралышы ике юл белән барган: бер яктан, халыкның табигый рәвештә артуы һәм буш территорияләргә күчеп утыруы (миграция); икенче яктан, бер телнең икенче тел тарафыннан кысрыклануы. Территориаль таралыш вақыт үтү белән телләрдә аерымлыктар китереп чыгарган. Кардәш диалектлар экренләп бер-берсеннән ерагайган, мөстәкыйль телләр формалашкан.

Әмма бер чыганакка барып тоташучы телләр гомуми тамырлар, аффикслар, бердәм фонетик закончалыкларын саклыйлар. Кардәш телләр барлыкка килү – кешелек теленең үсеш үзенчәлекләреннән берсе.

Алга таба берничә кабиләнең кабилә союзына берләшүе, кабилә эчендәге тыгыз бәйләнешләр аларның телләрендә һәм диалектларында охшаш сыйфатларны арттырган. Кайчак көчлерәк төркемнең теле жиңеп чыккан, көчсезләре жиңүчеләрнең телен үзләштерергә тиеш булган. Кагыйдә буларак, бер кабилә союзына кардәш кабиләләр берләшкәнлектән, кабилә союзының теле дә генетик гомумилекне саклаган. Бер телдән килеп чыгу күрсәткече булып *гомум баба тел* хезмәт итә.

Халык телләре барлыкка килү

Борынгы ыруглык жәмгыяте таркалып, хосусый милекчелек мөнәсәбәтләре һәм сыйныфлар барлыкка килгәч, кабиләләргә алмашка халыклар килә, ягъни халыклар кабиләләр һәм кабилә союзлары нигезендә оеша. Нәтижәдә *халык телләре* формалаша башлый. Ижтимагый-тарихи берләшмә буларак халык территория, мәдәният һәм тел бердәмлеген күздә тотта. Европада халыклар һәм аларның телләре феодализм үсеше белән бәйлә рәвештә, IX-X гасырларда формалаша.

Феодализм кабилә берләшмәләрен һәм вак кабилә телләрен юкка чыгара. Ул кешеләрнең һәм телләренң территорияль, икътисадый һәм сәяси багланышлар нигезендә таркалу тенденциясен барлыкка китерә. Кабилә диалектлары, акрынлап, бер гомуми телнең һәм халыкның жирле теле булган өлкә диалектлары белән алышына. Феодаль жәмгыятәтә диалект барыннан да элек жирле берәмлек, чөнки билгеле бер диалектта шул территориядә яшәүче барлык халык – крестьяннар да, феодаллар да сөйләшә.

Язу барлыкка килү һәм таралуга бәйлә рәвештә, язма телләр формалаша башлый. Телнең язма формасы барлык халыкларда да эшкәртелми. Кайбер очракларда билгеле бер еллар дәвамында язма тел функциясен башка бер чит тел башкара. Мәсәлән, урта гасырларда Европада – латин теле, Якын Көнчыгышта гарәп теле кулланыла. Монголиядә бу чорда берничә язма тел була:

рәсми документлар маньчжур телендә языла, ә дини өлкәдә тибет теле гамәлдә була. Массакүләм наданлык шартларында язма телгә бик тар катлам кешеләр генә өйрәнә. Язма тел консерватив була, ул абруйлы үрнәкләргә таяна; ә сөйләм теле исә үз законнары буенча үсә. Тора-бара язма тел һәм сөйләм теле арасында аерма арта.

Халыклар формалашу процессы әле дә тәмамланмаган, хәзерге вакытта ул Азия, Көнъяк Америка, Океаниядәге кайбер илләрдә дәвам итә.

Милли әдәби телләр барлыкка килү

Феодаль таркаулыкны бетерү һәм капитализм үсеше белән халыклар милләтләр булып оеша һәм халык телләре *милли тел* дәрәжәсенә үсә. Милли тел әдәби телнең иң югары формасы санала, ул милләт барлыкка килгән чорда формалаша. Бу процесс механик, турыдан-туры әверелеш кенә булмый, әлбәттә. Кайбер очракларда халык теле милли телгә әйләнми, икенче бер очракта бер халык теленнән берничә милли тел килеп чыга. Европада милләтләр формалашу капитализм чорына туры килә.

Милли телләр өч юл белән барлыкка килә дип билгелиләр:

- 1) булган материалның үсеше нигезендә (мәсәлән, инглиз теле);
- 2) диалектларның туплануы нәтижәсендә (мәсәлән, рус теле);
- 3) телләр һәм диалектлар кушылу аркасында (инглиз теле).

Төрле телләрдә әлегә юллар төрлечә чагыла, шул ук вакытта бер генә юл белән барлыкка килгән милли тел дә юк.

Милли тел, халык теле кебек, телдән аралашу өлкәсендә генә кулланылып калмый, ә мәжбүри рәвештә әдәби тел сыйфатында язма аралашу теле булып йөри. Әдәби тел (литературный язык) сүзгә сүз тәржемә иткәндә язма тел дигәнне аңлата (латинча “литера” – хәрәф дигән сүз), шуңа күрә милли телләрнең язма формасы булу зарур. Әмма телнең язма формасы булу аның милли тел булуына дәлил дә булып тора алмый. Халыкның белем дәрәжәсе күтәрелү белән язма тел киң халык массаларының аралашу коралына әйләнә. Язма тел функциясен чит тел үтәгән жирләрдә дә язу экренләп халык теленә күчә. Матур әдәбият артыннан фән дә, сирәк кенә булса да, дин дә халык теленә якыная. Бу чорда бердәм нормалы язма һәм сөйләмә әдәби тел мәсьәләсе күтәрелә башлый. Бердәм телгә

ихтыяж һәм әдәби тел арасында каршылык туа. Күпчелек очракта бу проблема түбәндәгечә хәл ителә: бердәм нормалар нигезе итеп тарихи үсеш барышында беренче урынга чыккан (чыгарылган) бер диалект алына. Мәсәлән, рус әдәби теле Мәскәү һәм аның тирәсендәгә сөйләшләргә нигезләнә. Билгеле, әдәби тел нормалары башкала диалекты үзенчәлекләрен күчереп кенә алмый, аның формалашуында башка диалектларның да тәэсире зур була.

Шул рәвешчә, телләр үсешендә тарихи закончалык күзәтелә: кабилә телләренә һәм диалектларына алмашка еш кына язма формага да ия булган халык телләре һәм диалектлары килә; аннан әдәби формасы да булган милли телләр майданга чыга. Бу закончалыктан телләр язмышының халык язмышынан аерылгысыз булуы күренә. Кабилә телләренән башта халык, аннары милләт теленә таба закончалыклы хәрәкәт жәмгыять, халык, дәүләт үсешенә бәйләнгән. Әмма телләренң аерым якларындагы үзгәрешне жәмгыять үсеше белән генә аңлатып бетереп булмый.

Белемнәрне тикшерү өчен сораулар

1. Телләренң барлыкка килү проблемасы турында сөйләгез.
2. Телләренң килеп чыгуы турында нинди теорияләр бар?
3. Телләренң килеп чыгышын бүгенге фән ничек аңлата?
4. Телләренң үсешендә нинди төп процессларны атый аласыз?

Тема: ДӨНЬЯДАГЫ ТЕЛЛӘР ҺӘМ АЛАРНЫ ТӨРКЕМЛӘУ ПРИНЦИПЛАРЫ

1. Дөньядагы телләр һәм аларны төркемләү.
2. Телләрне төркемләү принциплары.
3. Телләренң генеалогик классификациясе.
4. Тел гаиләләре.
5. Телләр типологик классификациясе.
6. Телләренң ареаль классификациясе.
7. Телләренң функциональ классификациясе.

1. Дөньядагы телләр һәм аларны төркемләү.

Жир шарында төрле чорларда төрле сандагы халык яшәгән. Чама белән палеолит чоры ахырында (б.э.к. 2 меңенче ел) жирдә 3 миллион тирәсе кеше булган. Неолит ахырына бу сан 50

миллионга житкән. Безнең эра башында Жир шарында 230 миллион халык тормыш иткән. Беренче меңбеллык ахырында аларның саны 275 миллион булган. 1800 елда – 1 млрд.; 1900 елда – 1,6 млрд.; 1960 елда – 3 млрд.; 1999 елның 12 октябренә – 6 млрд.; 2009 елның 1 июленә китерелгән мәгълүмат буенча Жир шарында барлығы 6 768 167 712 кеше яши дип исәпләнә⁵. 2011 елның 31 октябрендә Жир шарындагы 7 миллиардка життә⁶. Шушы кадәр халык үзара бик күп телләрдә сөйләшә һәм аралаша.

Жир шарындагы табигый юл белән (кешенең һәм аерым этносларның биологик-социаль үсеше нәтижәсендә) килеп чыккан телләрнең санын төгәл генә билгеләү мөмкин түгел. Фәндә мең ярым-ике мең тел турында сүз алып барыла, ләкин бик еш аларның саны өч, дүрт, биш, алты, жиде, сигез меңгә кадәр житә. 1982 елда СССРның ФА Тел белеме институты тарафыннан эзерләнгән “Дөнья телләре һәм диалектлары” дип аталган белешмәлегендә, 30 меңләп “диалект” дигән тамга астындагы лингвонимнарны исәпләмәгәндә, барлығы 8 меңнән артыграк “чиста” тел бирелә. АКШдагы Лингвистика жәйге институты (Summer Institute of Linguistics) тарафыннан эзерләнгән исемлектә исә барлығы 6 700 дән артык тел күрсәтелә.

Шул рәвешчә, дөньядагы телләрнең төгәл санын билгеләү бик кыен. Моның сәбәпләре төрле булырга мөмкин. Әмма шунысы мәгълүм: дөньяда телләр бик күп һәм аларны бер-берсеннән аерып тора торган билгеләр дә, охшаш сыйфатлар да житәрлек. Менә шулар телләрне төркемләүгә этәргеч бирәләр.

2. Телләрне төркемләү принциплары.

Телләрне төркемләү – дөнья телләрен билгеле бер уртак сыйфатлары буенча бүлү дигән сүз. Әлеге уртак сыйфатлар тикшеренүләр нәтижәсенә бәйле рәвештә табыла. Шунлыктан телләрне төркемләүгә төрле яклап якин килергә мөмкин. Тел белемендә шундый берничә классификация яшәп килә, алар арасында дүртесе төп (ареаль, генеалогик, типологик һәм

⁵ Википедия энциклопедиясе мәгълүматлары буенча.

⁶ БМО фаразларына караганда, 2100 елга кешеләр саны 10 миллиардка житәргә мөмкин.

функциональ) классификация⁷ санала. Шулай да генеалогик һәм типологик классификацияләр чагыштырмача яхшырак эшкәртелгән.

Телләр әле житәрлек өйрәнелмәгән очракта, алар турында мәгълүматлар аз булганда телләрне төркемләүдә *географик* яки *территориаль принцип* сайлап алына. Телләр турында мәгълүматлар тирәнәйгән саен, алар арасындагы кардәшлек мөнәсәбәтләренә, аларның типологик охшашлыкларына игътибар арта. Шуңа күрә, телләрне төркемләүдә *генеалогик* һәм *типологик принциплар* барлыкка килә. Генеалогик классификация телләрнең кардәшлегенә, бер урта телдән килеп чыгуларына нигезләнә. Типологик яки структур-типологик классификация нигезендә телләрнең тышкы охшашлыклары ята. *Ареаль классификация* генеалогик һәм типологик классификацияләрнең казанышларыннан файдалана, ул дөньяда телләрнең һәм тел күренешләренә таралыш ареалларын өйрәнүгә күздә тоту. *Функциональ классификация* телләрнең үтәгән мәдәни һәм ижтимагый функцияләрен барлый.

3. Телләрнең генеалогик классификациясе.

Генеалогик классификация телләрнең тарихи кардәшлегенә нигезләнә һәм ул халыкларның тарихи язмышы белән тыгыз бәйләнгән. Телләрнең кардәшлеген өйрәнү чагыштырма-тарихи тел белеменә карый. Чагыштырма-тарихи метод телләрнең тарихи үткән ачыклауга багышланган чагыштыруларны күздә тоту. Дөнья телләрен кардәшлек буенча төркемләү теге яки бу телләрнең бер телдән килеп чыгуын өйрәнә. Мондый телне *нигез тел* яки *баба тел* диләр. *Баба тел* – кардәш телләр төркеменә нәсел башы, ул телләрнең үсеш тарихында төрле кардәш телләргә таркала.

Кардәшлек билгеләре буенча телләр берничә зур төркемгә бүленә. Бөтен кардәш телләрне үзгәрткән телләр берләшмәсе *гаилә* дип атала. Бер тел гаиләсенә кергән телләрнең

⁷ Классификацияләр саны шулай ук төрле хезмәтләрдә төрлечә. А.А.Гируцкий 4 классификация турында искә ала; Ф.С.Сафиуллина хезмәтендә генеалогик һәм морфологик классификацияләр турында сүз алып барыла; А.А.Реформатский ике генә классификация бар дип билгели; В.И.Кодуховта 4 классификация турында мәгълүмат бирелә һ.б.

төзелешендө нигез телгә барып тоташа торган уртак сыйфатлар була. Гаилә эчендәге телләрнең кардәшлеге якин да, ераграк та булырга мөмкин, шуңа бәйле рәвештә гаилә эчендә телләр *төркөмнәргә*, төркөмнәр – *төркөмчәләргә* таркала.

Хәзерге тел белемендә тел гаиләләренең саны төгәл билгеле түгел, бу күпмедер дәрәжәдә телләрнең өйрәнелеп житмәве белән дә аңлатыла. Шунлыктан тел гаиләләре төрлө хезмәтләрдә төрлөчә билгеләнә. Генеалогик классификацияләрнең күпчелегендә искә алынган тел гаиләләре эллә ни күп түгел. Алар түбәндәгеләр (бәхәслә моментларның да булуын истә тоткан хәлдә, 15 тел гаиләсен билгеләгән бүленеш бирелә)⁸: *һинд-европа, семит-хәмит (афразия), кавказ, дравид, урал, алтай, чуком-камчатка, нигер-кордофан, нил-сахара, койсан, кытай-тибет, тай, австро-азиат, австронезия, эскимос-алеут телләре гаиләләре*⁹.

4. Тел гаиләләре.

Һинд-европа телләре гаиләсе иң күп таралган һәм күпсанлы халыклар сөйләшә торган телләргә үз эченә ала. Һинд-европа халыклары Европаның (Россияне дә кертеп) зур өлешендә, Әрмәнстан, Тажикстан, Иран, Әфганстан, Көнъяк Азиянең төньяк һәм үзәк районнарында, Америка, Австралиядә яшиләр. Һинд-европа телләре 12 төркөмгә бүленә:

1) *һинд* төркөмнә һинди һәм урду (һиндустани), бенгали, панджаби, непали, чегән һ.б. телләр керә. Үле телләр – санскрит һәм пракрит;

2) *иран* төркөме һинд төркөмнә аеруча якин. Аңа фарсы, әфган, тажик, көрт, осетин һ.б. телләр керә. Бу төркөмдә үле телләр дә шактый – борыңгы фарсы, авеста, лидий, пәхләви, скиф һ.б.;

3) *славян* төркөме үз эчендә өч төркөмчәгә аерыла: көнчыгыш төркөмчә (рус, украин, белорус телләре), көнбатыш төркөмчә (чех, словак, поляк, кошуб, үле полаб телләре), көньяк төркөмчә (болгар, серб-хорват, македон, словен, үле иске славян телләре);

4) *балтыйк* төркөме зур түгел. Аңа литва, латыш телләре һәм үле прусс теле керә;

⁸ Сафиуллина Ф.С. Тел белемнә кереш. – Б. 269-270.

⁹ Кайбер мәгълүматлар төрлө хезмәтләрдә берникадәр аерылырга мөмкин.

5) *герман* төркемен гадәттә икегә (өчкә) бүлөләр: төньяк герман (Скандинавия) төркемчәсе (дат, швед, норвег, исланд, фарёр телләре һ.б.), көнбатыш герман төркемчәсе (инглиз, голланд, фриз, немец, идиш телләре). Өченчәсе – көнчыгыш герман төркемчәсе, ул үле телләрдән (вестгот һәм остгот телләре) генә тора;

6) *роман* төркеменә француз, итальян, испан, португал, румын, молдаван һ.б. телләр керә. Үле телләрдән – латин теле;

7) *кельт* төркеменә ирланд, шотланд, бретон, валлий телләре һәм үле галль, корноуль телләре керә.

Әрмән, грек, албан телләре үзләре генә аерым төркем хасыйл итәләр. *Хетт* һәм *тохар* төркемнәрендә бары тик үле телләр генә булуы мәгълүм.

Семит-хамит (афразия) телләре гаиләсе. Бу гаилә дөньядагы 5% халыкны үз эченә ала дип исәплиләр, алар Төньяк һәм Төньяк-көнчыгыш Африкада, Гарәбстан ярымутравында һәм аңа төньяктан чиктәш булган илләрдә (Сирия, Ливан, Иордания, Иордан елгасының көнбатыш яры, Гыйрак) яшиләр. Бу гаилә алты тел төркемен берләштерә:

1) *бәрбәр-ливий телләре* төркеменәң тере телләре Төньяк Африкада Мисыр һәм Ливиядән Мавританиягә кадәр таралган, шулай ук Сахара оазисларында, Нигерия, Сенегалда да очрый. Марокко халкының 40%-ы, Алжирда 25% халык бәрбәр телендә сөйләшә. Мисыр, Ливия, Тунис, Мавританиядә бәрбәр телендә сөйләшүчеләр азрак. Тере телләренң күбесендә язу юк. Туарег кабиләсендә (Сахарада) көнкүрештә тифинаг дигән язу кулланыла;

2) *борынгы Мисыр теле* – үле тел. Нилның урта һәм түбәнге үзәнлекләрендә таралган була (хәзерге Мисыр). Беренче язма истәлекләр б.э.к. IV гасыр ахыры – III гасыр башы белән билгеләнә. Бу тел б.э.ның V гасырына кадәр яшәгән. Аңа якын кардәш телләр табылмаган;

3) *кушит телләре* төркемендә тере телләр генә билгеле, алар Төньяк-Көнчыгыш Африкада (Суданның төньяк-көнчыгышында, Эфиопия, Джибути, Сомали, Кениянең төньягында, Танзаниянең көнбатышында) таралган;

4) *омот теллэре* – тере, язусыз теллэр, Эфиопиянең көньяк-көнбатышында таралган. Афразия теллэр гаиләсенең аерым тармагы буларак соңгы елларда гына карала башлады;

5) *семит теллэре* төркөмө – теллэр саны ягыннан караганда иң зуры. Хәзерге тере телләрдән гарәп, мальта, иврит, эфиосемит (амхар, тигре, тиграй) һ.б. телләр керә. Бу телләр Гарәп Көнчыгышы, Израиль, Эфиопия һәм Төньяк Африкада таралган, урыны-урыны белән Азия һәм Африканың башка илләрендә дә очрый;

6) *чад теллэре* төркөмөнә якынча 150 тере тел һәм диалект төркөмнәре керә. Үзәк һәм Көнбатыш Суданда, Чад күле районында, Нигерия, Камерунда таралганнар.

Кавказ теллэре гаиләсе үз эченә Кавказ төбәгендә таралган 40 тан артык жирле телне ала. Бу телләрдә сөйләшүчеләрнең 50% чамасы – грузиннар, 10%-тан артыгы – чеченнар. Бу гаилә телләренең кардәшлеге фән тарафыннан хәл ителеп бетмәгән. Өлеге гаилә телләрен тарихи-генетик яктан өч төркөмгә бүлүргә мөмкин:

1) *көнбатыш төркөм* – *абхаз-адыг теллэре* (абхаз, абазин, адыгей, кабардин, убых һ.б. телләр);

2) *көнчыгыш төркөм* – *нах-дагестан теллэре* (чечен, ингуш, авар, даргин, лак, лезгин, табасаран һ.б. телләр);

3) *көнъяк төркөм* – *картвель теллэре* (мегрель, лаз, грузин, сван һ.б. телләр). Кайбер классификацияләрдә бу төркөм аерым гаилә итеп карала башлады.

Дравид теллэре гаиләсе Һиндстанның көньягында һәм Шри-Ланканың төньяк-көнчыгышында яшәүчеләрне берләштерә. Бу гаиләгә, нигездә, Һиндстанга европалылар килгәнчегә кадәр яшәгән жирле халыкларның теллэре керә. Дравид телләренең төгәл санын билгеләү шактый кыен, чөнки бу телләрнең материалы тиешле дәрәжәдә өйрәнелмәгән. Хәзерге минималь бәялүүләр буенча 25 ләп, ә күп дигәндә 80 чамасы тел керә. Дравид телләрендә сөйләшүчеләрнең саны Һиндстан халкының гомуми саны артуга бәйле рәвештә үсә бара. Бу гаилә телләренең генеалогик классификациясе бүгенге көндә бәхәсле кала. Дравид

телләрәндә сөйләшүчеләрнең 90%-ы дүрт “зур” телдә – *телугу, тамиль, малаялам, каннада* телләрәндә сөйләшә: Тел гаиләсе эчендә дүрт төркем аерыла (башка классификацияләр дә бар):

- 1) *көнъяк төркем;*
- 2) *үзәк төркем;*
- 3) *төнъяк-көнчыгыш төркем;*
- 4) *төнъяк-көнбатыш төркем.*

Урал телләре гаиләсенә кергән телләр Россиядә, Эстония, Венгрия, Финляндия һәм Скандинавиянең төньягында таралган. Гаилә эчендә ике тармак аерыла:

- 1) *фин-угор тармагының* үз эчендә 4 төркемчә:
 - балтыйк буе-фин төркемчәсе (фин, эстон, карель һ.б. телләрдән тора);
 - пермь төркемчәсе (удмурд, коми-зырян, коми-пермяк һ.б. телләреннән гыйбарәт);
 - Идел буе төркемчәсе (мари, мордва һ.б. телләрне үз эченә ала);
 - угор төркемчәсе (венгр, хантый, мансый һ.б. телләрне берләштерә);
- 2) *самодий тармагы* (ненец, энец, нганасан, селькуп һ.б. телләр керә). Кайбер аз санлы халыклар юкка чыгу чигендә тора, ә *вод* теле инде үле телгә әйләнгән булса кирәк, дүрт самодий теленең дә өчесе үлеп бара.

Алтай телләре гаиләсе дөнья халкының якынча 6%-ын берләштерә, Балкан ярымутравынан алып Япон утрауларына кадәр һәм Төнъяк Боз океанынан Үзәк Азиягә чаклы тоташмаган ареалларны үз эченә ала. 4 төркемгә бүленә: *төрки* (30 лап тере һәм үле тел), *монгол, тунгус-маньчжур* һәм *япон-корейя* (соңгысы аерым да карала). Бу төркемнәр үз эчендә түбәндәгечә сурәтләнә.

1. *Төрки* телләр ике тармакка бүленә:

- а) *көнбатыш хун* тармагы эчендә түбәндәге төркемчәләр аерыла:
 - болгар төркемчәсе (болгар, чуваш телләре керә),

– кыпчак төркөмчәсе (караим, комык, карачай-балкар, татар, башкорт, каракалпак, казах, ногай телләре һ.б.),

– угыз төркөмчәсе (төрөкмән, эзербайжан, төрек, кырым татарлары теле һ.б.);

– карлук төркөмчәсе (үзбәк, уйгыр телләре);

ә) *көнчыгыш хун* тармагы ике төркөмнән тора:

– уйгыр-угыз төркөме (тува, тофалар, якут (долган), сары уйгырлар, хакас, шор һ.б. телләр);

– кыргыз-кыпчак төркөме (кыргыз, алтай (телеут) һ.б. телләр).

2. *Монгол* телләренә хәзерге монгол (халха) теле, бурят, калмык, ойрат һ.б. телләр керә;

3. *Тунгус-маньчжур* телләренә экренләп югала бара торган эвенк, эвен, маньчжур телләре карый.

4. *Япон* һәм *корей* телләре, озак вакытлар генеалогик классификациядә урыннарын таба алмый йөргәннән соң гына, соңгы елларда гына Алтай телләре гаиләсенә кертеп карала башладылар.

Чукот-камчатка телләре гаиләсе аз санлы гаилә, бу телләр Россиянең ерак төньяк-көнчыгышында (Себердә) таралган. Бу гаиләне икенче төрле шартлы рәвештә ***палеоазиат телләре*** дип тә йөртәләр һәм аңа географик билгеләре ягыннан палеоазиат телләрен дә кертеп карыйлар. Палеоазиат телләрен ике төркөмгә бүлеләр:

1) Чукотка һәм Корьяк милли округында, Якутиядә таралган ***чукот-камчат төркөме*** (чукот, корьяк, ительмен, алютор, керек телләре);

2) ***себер (Енисей) төркөме*** (кет, юкогир, нивх телләре), алары күбрәк Красноярск өлкәсендә таралган.

Кайбер хезмәтләрдә эскимос-алеут телләре дә бу гаиләгә кертелә.

Нигер-кордофан гаиләсе халыклары (дөнья халкының якынча 6%-ы) күбрәк Көнбатыш, Үзәк, Көнчыгыш һәм Көнъяк Африкада (Синегалдан КАРга кадәр) таралганнар. Әлеге гаиләне макрогаилә дип исәпләп, 10 тел гаиләсеннән тора дип уйлыйлар:

- 1) *кордофан* гаиләсе Судандагы 20ләп кечкенә телне берләштерә;
- 2) *манде* телләре Көнбатыш Суданның үзәгендә таралган;
- 3) *атлантик* гаилә үз эчендә 7 төркемне ала;
- 4) *иджоид* телләре (10лап тел) Нигер елгасы култыгында таралган;
- 5) *догон* гаиләсе – Нигер елгасының көньяк-көнчыгышында таралган берничә кардәш телдән гыйбарәт;
- 6) *кру* гаиләсе көнбатыш һәм көнчыгыш тармаклардан тора, 35-40 чамасы тел керә;
- 7) *сенуфо* теле элек гур гаиләсенә кертеп каралган, соңгы вакытларда аерым тел гаиләсе төзи дип фаразлана;
- 8) *саванна* телләре гаиләсе гур һәм адамава-убагин төркемнәреннән гыйбарәт, аңа 230лап тел керә;
- 9) *ква* гаиләсе Көнбатыш Суданның көньягында таралган 80ләп телне үз эченә ала;
- 10) *бенуэ-конголез* – Африкадагы күп санлы телләрдән гыйбарәт булган иң зур тел гаиләсе. Бениннан Сомалига һәм көньяктан КАРга кадәр булган бик зур территориягә таралган, 900ләп тел керә.

Нил-сахара телләре гаиләсе (дөнья халкының якынча 0,6%-ы) – афразия һәм нигер-конго гаиләләренә кергән телләр арасында таралган, әмма аларның берсенә дә кермәгән Африка телләреннән гыйбарәт булган гипотетик макрогаилә. Бу телләр Малидан Эфиопиягә, Мисырдан Танзаниягә кадәр территориядә таралганнар. Нил-сахара телләрендә сөйләшүчеләр катнаш европалы-нигероид расага карый. Нил-сахара гипотезасы буенча, бу макрогаилә 9 тел гаиләсе һәм берничә изолят телдән тора:

- 1) *сонгай телләре* гаиләсе (Нигер һәм Мали) якынча 10 телне үз эченә ала;
- 2) *сахара телләре* гаиләсе (Чад күле буенда Сахараның бер чите) 10лап телдән гыйбарәт;
- 3) *мабан телләре* гаиләсе (Чадның Судан белән чиктәш көньяк-көнчыгыш өлеше) 5-10 телдән тора;
- 4) *фор телләре* гаиләсенә Чадның көнчыгышындагы һәм Суданның көнбатышындагы ике генә тел керә;

5) *үзэк Судан теллэре* гаилэсе көнбатыш һәм көнчыгыш өлешлэргә бүленгән 8 төркөмнән тора, 60лап тел керә;

6) *көнчыгыш Судан теллэре* гаиләсенә 80лап тел керә; бу гаилә үзе шартлы рәвештә берләштерелгән 3 тел гаиләсеннән һәм бер изолят телдән тора;

7) *каду теллэре* гаиләсе элек кордофан теллэре гаиләсенә кертелгән, Судан республикасы үзәгендәге 7 телне үз эченә ала;

8) *кульяк теллэре* гаиләсе Угадандагы 3 кечкенә телдән гыйбарәт;

9) *коман теллэре* гаиләсендә Эфиопиядәге һәм Судан чикләрендәге 5 тел бар.

Берта һәм *гумуз* теллэре – Эфиопиядәге изолятлар; *кунама* теле – Эритрейдагы изолят.

Койсан теллэре гаиләсе. “Койсан” термины 1928 елда этнограф Л.Шульце тарафыннан кертелә (khoi – кеше, san – бушмен), ул аны бу халыкларның гомуми физик-раса тибын билгеләү өчен куллана. Хәзерге вакытта мәгълүм булган койсан теллэре ике гаиләгә һәм 3 изолят телгә бүленә:

1) *үзэк койсан тел гаиләсе* ике төркөмне үз эченә ала: кхой-кхой теллэре (Намибия һәм КАР) һәм чу-кхве (калахари) теллэре (Намибия, Боствана, Калахари чүленең төньяк-көнчыгышы);

2) *жу-къви теллэре гаиләсендә* ике төркөм: Төньяк койсан төркөме (Намибия, Ангола һ.б.) һәм көньяк койсан теллэре.

Изолятлар: *квади* теле (XX гасырда үлгән); *сандаве* һәм *хадза* теллэре (Танзания).

Кытай-тибет теллэре гаиләсе теллэре Көнчыгыш, Үзәк, Көнъяк-Көнчыгыш Азиядә һәм Көнъяк Азиянең төньяк чигендә таралган. Бу гаиләгә кергән телләр сан ягыннан күп булмаса да, аларда сөйләшүче кешеләр саны ягыннан бу гаилә, һинд-европа теллэре гаиләсеннән генә калышып, икенче урында тора. Бу гаиләдә күп кенә лингвистлар ике төркөм бар дип исәпли (ә кайбер классификацияләрдә төркөмнәр саны 13 житә):

1) *кытай* төркөмнә кытай һәм кытай теленең бер диалекты дип саналган дунган теле керә. Кытай теленең диалектлары гына

да 7 төп төркем барлыкка китерә. Дунган теле Кытайда һәм Урта Азиядә таралган;

2) *тибет-бирма* төркеменә тибет һәм бирма теле карый. Күпчелек классификацияләрдә бу төркем үз эчендә бик катлаулы итеп бүленә.

Тай (тай-кадай) телләре гаиләсенә берничә дистә тел керә, алар Көнъяк Кытайда, Һинд-Кытай ярымутравында һәм Һиндстанның көнчыгышында таралган. Бу гаилә *тай төркеме* (бер төркем диалектлары белән тай, лаос, шан телләре) һәм *кадай төркеменә* (Кытай провинциясендә яшәүче 750 меңләп кеше сөйләшә торган ли теле һәм диалектлары, лати, лакуа, гэлао телләре) бүленә. Барлык тай телләре дә типологик яктан үзара якын һәм кытай теленә охшаган. Күп кенә тай телләренең язулары бик борынгы.

Австро-азиат телләре гаиләсенә Көнъяк-Көнчыгыш һәм Көнъяк Азиядә, Һинд океанындагы кайбер утрауларда яшәүче халыкларның телләре керә. Бу телләренең әлегә гаиләгә кертелүләре ышанычлы рәвештә дәлилләнгән дип санала, шулай да эчке классификациядә ачык булмаган моментлар шактый, чөнки күп кенә тау кабиләләренең телләре әлегәчә өйрәнелеп житмәгән. Австро-азиат телләрендә сөйләшүчеләрнең 70%-ы – вьетнамлылар. Әлегә тел гаиләсендә дүрт төркем аерыла:

1) *мон-кхмер телләре* (вьетнам, кхмер телләре – икесе дә Вьетнам һәм Камбоджаның дәүләт телләре санала);

2) *мунда телләре* (сантали, мунда һ.б.);

3) *никобар телләре*;

4) *нахали телләре*.

Австронезия телләре гаиләсенә 150 дән артык тел керә. Аны кайчак икегә (индонезия һәм океания яисә индонезия һәм полинезия телләренә), ә кайвакыт дүрт төркемгә (индонезия, полинезия, меланезия һәм микронезия телләренә) бүлеләр. Бу гаилә телләрендә Көнъяк-Көнчыгыш Азия утрауларында һәм ярымутрауларында яшәүче күпсанлы халыклар сөйләшә. Телләр саны ягыннан бу гаилә иң эреләрдән санала, бу телләрдә

сөйлөшүчөлөрнөн саны да шактый (300 млн. чамасы). Элеге тел гаиләсенә *яван* (1000 елдан артык язу тарихына ия), *бали*, *малайя*, *тагаль*, *малагаси* кебек зур телләр дә керә. Болардан тыш *маори*, *гавай*, *самоан* кебек полинезия телләре дә мәгълүм.

Эскимос-алеут телләре гаиләсенә кергән аз санлы халыклар Гренландиядә, Төньяк Америка белән чиктәш төньяк районнарда, Россиянең ерак төньяк-көнчыгышында яшиләр. Аңа күп диалектлардан торган эскимос һәм алеут телләре керә. Икесендә дә аффиксация киң кулланыла. Эскимос телләрендә агглютинация таралган, алеут телләрендә флексияләр очрый. Эскимос телендә сөйлөшүчеләр Гренландиядә, Канадада, Аляскада һәм Себердә яши. Алеут телендә аралашучылар Прибылов утравында (Россия), Алеут утрауларында (АКШ) яши. Типологик яктан фин-угор телләренә якын. Шуңа күрә Россия тикшеренүчеләре бу телләргә еш кына Урал телләре гаиләсенә кертәләр. Кайбер хезмәтләрдә америка индеецлары телләре белән охшашлыкларны да күрсәтәләр.

Телләргә тел гаиләләренә аера торган генеалогик классификация еш кына тел берәмлекләренә матди гомумилегенә түгел, бәлки географик тәртипкә дә таяна. Шуңа күрә генеалогик классификация, нигездә, тел гаиләләрен һәм макрогаиләләргә санап чыгуга кайтып кала дисәң дә була. Алар белән шулай ук дөнья лингвистик картасы буенча сәяхәт иткәндә дә танышып була.

5. Телләрнең типологик классификациясе.

Типологик каршы кую, гомуми һәм аермалы структур сыйфатларны табу өчен дөньяның барлык телләре дә кулланырга мөмкин. Лингвистик типология чагыштырыла торган телләрдәге фонетик, синтаксик һ.б. билгеләргә дә исәпкә ала. Әмма сүзнең морфологик төзелешен анализлауга нигезләнгән классификация аеруча нык эшләнгән.

Морфологик классификация телнең структурасы, төзелеше турында мәгълүмат бирә. Бу классификация дөньядагы телләргә үзләренә структурасындагы кайбер уртак билгеләргә, сүзнең морфологик төзелеше буенча билгеләргә бер типларга берләштерә.

Дөньядагы телләрне дүрт морфологик типка аерган типологик классификация күпчелек галимнәр тарафыннан кабул ителә.

1. *Флектив телләр*. Бу телләрдә сүзнең морфологик төзелешендә флексия ныклы һәм төпле күрсәткеч санала. Флектив телләрдә флексиялар бик киң кулланыла, алар күп төрле грамматик мәгънэләр белдерәләр. Бу очракта флексия күпмәгънәле, ягъни бер үк вакытта берничә грамматик мәгънә аңлата. Флектив телләрдә аффикслар тамырга карата төрле позицияләрдә торырга мөмкин: суффикс, префикс, инфикс һ.б. Мондый телләрдә тамыр фонетик яктан үзгәрә ала (бегать – бежать), аларда төрләнеш типлары күп (спряжение, склонение). Флектив телләргә һинд-европа телләре керә. Алар аналитик һәм синтетик төзелешле телләргә бүленәләр.

2. *Агглютинатив телләр*. Бу тип телләрдә морфемаларның чиге аермачык күренеп тора. Морфемалар бары бер генә мәгънә белдерә. Агглютинатив аффикслар сүзнең грамматик формасы үзгәргүгә карап үзгәрмиләр. Аларда төрләнеш бер генә төрле. Болар – төрки телләр һәм фин-угор телләре. Эмма бу телләрнең барысында да агглютинация дәрәжәсе бердәй түгел.

3. *Изоляцияләнган* яки *аморф телләр*. Бу телләр сүзләрнең төрләнмәве белән характерлана. Аларда грамматик мәгънә ярдәмлек сүзләр, сүз тәртибе, музыкаль басым, интонация белән белдерелә. Сүзтезмә яки жөмлэдәге сүзләр арасында бәйләнешне күрсәтә торган формаль күрсәткечләр булмау бу телләргә изоляцияләнган дигән атама бирүгә сәбәп булган. Икенче атама (аморф) бу телләрдә морфологик форманың булмавыннан килеп чыккан. Бу телләрне шулай ук *тамыр* телләр дип тә атыйлар, чөнки аларда сүз тамырга яки нигезгә туры килә. Мондый телләргә кытай, вьетнам һ.б телләр керә.

4. *Полисинтетик (инкорпорацияләнган) телләр*. Бу телләрнең төзелешендә төп үзенчәлек: аларда жөмлә бер кушма сүз буларак төзелә, ягъни жөмлэдәге сүзләр барысы бербөтен булып оеша. Нәтижәдә формаль морфологик күрсәткечләр булмаган комплекслар барлыкка килә, ул синтаксик бөтен тәшкил итә: бу комплексның башы – ия, ахыры хәбәр, ә уртада аергычлар, тәмамлык һәм хәлләр урнаша. Мәсәлән, чукот телендәге *тыатакаанмыркын* сүзе рус телендәге “я жирных

олений убиваю” жөмлөсөнө туры килә. *Ты – я, ата – жир, каа – олень, нмы – убивать, ркын – делать*. Полисинтетиклык Америка индеецлары теленә һәм Төньяк-Көнчыгыш Азия халыклары (чукот, коряк, камчадаль һ.б.) телләргә хас.

XX гасырда типология вәкилләрен тел системасының башка баскычлары да кызыксындыра башлады. Мәсәлән, **фонологик классификация** (Н.С.Трубецкой, Р.О.Якобсон) телләрнең фонемалар системасы төзелешендә, системада һәм текстта сузык һәм тартыкларның күләм мөнәсәбәтендә, ижек структурасында, суперсегмент (просодик) берәмлекләрдә охшашлык һәм аермалыкларны эзләү белән шөгылләнә.

Фонологик типология өчен иң әһәмиятле билге – телдәге төп фонетик берәмлекнең характеры. Андый төп берәмлек фонема булса “фонема төзелешле” телләр турында фикер йөртелә. Бу – күпчелек телләр, ягъни күпчелек телләрдә төп фонетик берәмлек – фонема. Ә инде төп фонетик берәмлек ижек (силлабема) икән, “ижек төзелешле” телләр барлыкка килә (кытай, бирма, вьетнам).

Фонологик типологиядә икенче әһәмиятле билге – сүз һәм ижекнең просодик характеристикасы. Бу билгегә карап тональ яки политоник телләр (кытай, бирма, вьетнам) монотоник телләргә (калган телләр) каршы куела; ирекле сүз басымына ия телләр басымы даими яки ярымдаими телләргә (һинд-европа, фин-угор) һәм басымсыз (тунгус-манчжур) телләргә оппозициядә тора.

Фонетик һәм фонологик типология әлегә барлык телләр материалында да, барлык фонетик күренешләрне дә исәпкә алып эшләнәп бетмәгән. Бу өлкәдә тикшеренүләр дәвам итә.

Синтаксик классификация өчен сүз тәртибен чагыштыруга нисбәтле тикшеренүләр кызыклы. Мәсәлән, субъектның (S), фигыль-предикатның (V) һәм объектның (O) урнашу тәртибе тәкъдим ителгән 6 формуланың берсе белән күрсәтелергә мөмкин: SVO, SOV, VSO, VOS, OSV, OVS. Рус телендә һәр алты форманың да кулланылырга мөмкин, ләкин SVO формасы нейтраль, стилистик яктан тамгаланмаган дип санала.

Килеш төрлөнеше хас булган теллэрдә, фигыль-предикатның күчемле яки күчемсез, фигыльнең актив яки пассив формада булуына карамастан, S һәрвакыт (яки бик еш) исем килеше белән белдерелә. Мондый төр телләр – *номинатив телләр* дип атала. Номинатив теллэрдә туры тәмамлык гадәттә төшем килеше белән белдерелә (шуңар күрә аларның икенче исеме – аккузатив телләр). Инд-вропа телләре жөмлөләренең номинатив төзелеше белән характерлана. Моннан тыш, номинатив телләргә инд-европа телләреннән башка абсолют күплек керә. Мәсәлән, афразия телләре, төрки телләр, монгол, тунгус-маньчжур телләре, күпчелек тибет-бирма, Австриядәге телләренң бер өлеше һ.б. керә.

Әгәр субъектның килеш категориясе фигыльнең күчемле яки күчемсез булуына карап билгеләнә икән, димәк бу очракта *эргатив телләр* турында сүз алып барыла. Эргатив конструкцияләр инд-иран, кавказ, эскимос-алеут, баск һ.б. телләргә хас. Эргатив телләргә, шулай ук, күп кенә телләр керә: кавказ телләре (грузин, убых), австронезия телләре (тонга), австралия телләре (дъирбал), папуас, чукот-камчат, эскимос-алеут һәм майя (тцелтал) телләре. Эргатив үзенчәлекләр, шулай ук, хинди һәм урду телләрендә дә чагыла.

Актив төзелешле теллэрдә субъект һәм объект түгел, ә бәлки актив һәм пассив башлангыч бер-берсенә каршы куела. Актив (жанлы) исемнәр, нигездә, хәрәкәт фигыльләре белән, ә инактив исемнәр хәл (торыш) фигыльләр белән яраша. Актив телләргә кайбер америнд телләре (дакота), лхаса-тибет, гуарани телләре керә.

Синтаксик типологиядә сүз тәртибе һәм бәйләкләр арасында бәйләнеш тә күзәтелә. Ике класс аерыла: *уңга тармакланган* телләр (иярүче сүз ияртүче сүз артыннан килә – инд-европа, семит, австронезий телләренең күбесе) һәм *сулга тармакланган* телләр (ияртүче сүз иярүче сүз артыннан килә – алтай һәм кавказ телләре).

Типологик тикшеренүләр даирәсенә хәзерге көндә Африка, Австралия, Себер, Көнъяк-Көнчыгыш Азия, Океания, Америка индеецларының телләре дә кертелә башлады.

6. Теллэрнең ареаль классификациясе.

Ареаль классификация теллэрне тышкы, урнашу ягыннан гына төркемле кебек. Мәсәлән, географик критерий нигезендә Кавказ һәм Африка телләре аерыла, төркем һәм төркемчә атамаларында төньяк, көнбатыш һ.б. шундый сүзләр очрый. Зур территорияләрдә һәм чиктәш булмаган урыннарда таралыш алган тел гаиләләре, хәтта аерым телләр була. Шулай ук дөньяда кардәш булмаган телләрдә сөйләшүче халыкларның кечкенә генә территорияләрдә янәшә яшәп ятулары мәгълүм. Мәсәлән, Кавказда һинд-европа, Алтай телләре гаиләләренең төрле төркемнәренә караган телләр таралыш алган. Һиндстанның көньягында, Африканың күпчелек районнарында, Яңа Гвинея утрауларында шул ук хәл күзәтелә.

Эмма ареаль классификациядә болар гына түгел, бәлки лингвистик фактлар да исәпкә алына:

1) янәшә яши торган халыклар һәм аларның телләре күпчелек очракта килеп чыгышлары ягыннан да бәйле була. Мәсәлән, тарихи география һәм тарихи этнология фәннәре мәгълүматлары буенча, Америка жирле халкының (аборигеннарның) телләре кардәш дип фараз ителә;

2) кардәш булмаган телләрдә дә, озак вакытлар бергә аралашып яшәү сәбәпле, охшаш сыйфатлар барлыкка килә. Мәсәлән, күрше теллэрнең фонологик системаларында (басым, тартык һәм сузык авазлар, тон), синтаксисларында охшашлыклар табыла. Генетик яктан кардәш булмаган, эмма янәшә яши торган телләрдәге мондый охшашлыкларны *ареаль охшашлыклар* дип йөртәләр. Теллэрне шундый тел фактлары охшашлыгына нигезләп төркемләү ареаль классификациянең нигезен тәшкил итә.

Ареалларның зурлары һәм кечкенәләре була. Кайчак бөтен дөньяны өч гиперареалга бүлеләр: *Иске дөнья (Старый свет)*, *Яңа дөнья (Новый свет)* һәм *Океания*. Икенче төрле, жентеклерәк бүленешләр дә булырга мөмкин (мәсәлән бер телнең, диалектның таралыш ареаллары һ.б.).

Кайбер хезмәтләрдә *сузынкы* һәм *йомык ареаллар* билгеләнә. Сузылган зоналар гадәттә тигезлекләрдә була һәм анда телләр генетик яктан бертөрле була. Йомык зоналар исә географик (тау,

океан, диңгез һ.б. белән) чиклэнгән ареалларда барлыкка килә һәм генетик төрлөлөк белән аерылып тора. Мәсәлән, Евразия даласы – сузынқы зона, Кавказ – йомык зона.

Дөнья телләренең барысын да кертәп ясалган ареаль классификацияләр күп түгел. Бу унайдан үрнәк итеп А.Кибрик классификациясен¹⁰ китерергә мөмкин. Ул үзенең “Дөнья телләре һәм тел ареаллары” хезмәтендә 10 макроареал аерып чыгара.

1. Африканың Сахарадан көньяктарак булган өлеше (нигер-кордофан, Нил-сахара, койсан телләре керә).

2. Төньяк Африка һәм Якын Көнчыгыш (афроазиат телләре таралган территория).

3. Үзәк һәм Көнъяк Азия (һинд европа телләре гаиләсенең һинд һәм иран төркеме, дравид телләре гаиләсе керә).

4. Кытай һәм Көнъяк-Көнчыгыш Азия (кытай-тибет, тай, австроазиат телләре таралган).

5. Океания (австронезия һәм папуасс телләре).

6. Австралия.

7. Европа һәм Кавказ (һинд-европа телләренең калган төркемнәре һәм Кавказ телләре).

8. Төньяк Азия (Урал, Алтай, палеоазиат телләре).

9. Төньяк Америка.

10. Көнъяк Америка.

Хәзерге көндә фәндә бу классификациядән дә камилрәк бүленеш күренми, шунлыктан телләргә ареаль яктан төркемләнүне шуңа нигезләп күз алдына китерергә була.

7. Телләрнең функциональ классификациясе.

Хәзерге фәндә телләргә яңача төркемләнү буенча эзләнүләр дәвам итә. Алда санап үтелгән генеалогик, типологик һәм ареаль классификацияләрдән тыш, кайвакыт социолингвистик һәм социомәдәни классификацияләргә дә күрсәтәләр. Дөрөс, аларның үзенчәлекле классификацияләр буларак яшәүләре турында тел белемендә сүз алып бару әлегә кабул ителмәгән. Әмма шулай да мондый классификацияләргә булу ихтималы, аларда каршы куелырга тиешле билгеләр (язусыз, борынгы

¹⁰ Кибрик А. Языки мира и языковые ареалы <http://www.myshared.ru/slide/203434/>

язулы, иске язулы телләр; дәүләт телләре / рәсми телләр һәм рәсми булмаган телләр, гомуммилли, жирле һәм кабилә телләре һ.б) ачык күренеп тора.

Хәзерге дөнъяның лингвистик картасы аның административ-сәяси картасы белән тыгыз бәйләнгән: дөнъя телләре бу телләрдә сөйләшүче халыкларның саны, таралыш ареалы, ижтимагый функцияләре, үз дәүләтендәге һәм аннан читтә абруе белән дә бер-берсеннән аерылып торалар. Телләрнең **функциональ** (ижтимагый-функциональ, яки социологик) **классификациясе**, кагыйдә буларак, күп планлы, чөнки анда тел һәм жәмгыятькә мөнәсәбәтле күп кенә даими һәм үзгәрүчән факторларны исәпкә алырга кирәк. Кайбер билгеләре буенча, телләрнең функциональ классификациясен түбәндәгечә күзалларга мөмкин.

1. Этник гомумилек белән бәйләнешләренә карап, өч тел тибы аерып була: *халык теле, кабилә теле* һәм *милли телләр*. Телнең ижтимагый тибын халыкның ижтимагый бергәлеге билгели.

2. Этник территориядән читтә таралуы һәм телнең хәзерге дөнъяда тоткан урыны *жирле телләренә*, аерым төбәкләрдә яшәүче халык кына куллана торган *төбәк телләрен*, *халыкара аралашу телләрен* һәм *дөнъя телләрен* (БМО телләре – инглиз, француз, кытай, испан, гарәп, рус) билгеләргә нигез бирә.

3. Жәмгыятьтә үтәгән функцияләре һәм яшәү формалары буенча, *әдәби телләр* һәм *диалектлар*, *дәүләт телләре*, *культ* яки *ритуал телләр* һ.б. аерыла.

Илдә сәяси ситуация үзгәрү, икътисади үзгәртеп корулар, ижтимагый һәм милли сәясәттә яңа ориентирлар пәйда булу һ.б. – барысы да ижтимагый-коммуникатив системага да тәэсир итә, аның составына һәм функцияләренә йогынты ясый. Телләрнең функциональ классификациясе дөнъяда тел ситуацияләренә күзәнчәкләрен күзалларга ярдәм итә, телнең жәмгыятьтәге функцияләрен характерлый.

Белемнәрне тикшерү өчен сораулар

1. Дөнъядагы телләрнең санын билгеләү проблемасының асылын аңлатыгыз.
2. Дөнъядагы телләренә нинди принциплар буенча төркемиләр?
3. Генеалогик принцип нидән гыйбарәт?
4. Тел гаиләсе, телләр төркеме, кардәш телләр, баба тел төшенчәләрен аңлатыгыз.

5. Иң зур тел гаилэлэрен атагыз.
6. Лингвистик классификациянең нинди төрлөре бар? Морфологик, фонетик, синтаксик классификациялэрнең асылын аңлатыгыз.
7. Ареаль классификациядә телләр ничек төркемләнә?
8. Ареаль классификациянең асылы нидән гыйбарәт?
9. Теллэрнең функциональ классификациясендә нинди критерийлар исәпкә алына?

Тема: ТЕЛ СИСТЕМАСЫ ҺӘМ АНЫҢ СТРУКТУРАСЫ

1. Система һәм структура төшенчэләре.
2. Тел системасы һәм структурасы.
3. Телнең структур берәмлекләре.
4. Телнең структур яруслары.

1. Система һәм структура төшенчэләре.

Чынбарлык күренешлэрэн система итеп өйрәнү хэзерге фәннең төп методологик принципларыннан санала. Үзара бэйлэнештәге элементлардан гыйбарәт булган бөтен бер объектны *система* дип атыйлар.

Системалар төрле була: матди һәм идеаль, гади һәм катлаулы, ачык һәм ябык һ.б. *Матди системалар*ның элементлары – матди (материаль) объектлар. *Идеаль системалар* кешенең аң, фикерләү эшчәнлеге продуктын тәшкил итә. Аңа фэлсәфи категорияләр системасын, математикадагы формаль тамга системаларын, фәнни теориялэрне һ.б. кертергә була. Болар үз эчендә *гади* һәм *катлаулы* системаларга бүленә. Гади системалар чагыштырмача гади элементлардан тора (мәсэлән, гади биологик системалар, химик элементлар системасы), катлаулы системалар системалар системасыннан гыйбарәт була, ягъни аның үз эчендә подсистемалар аерыла (мәсэлән, катлаулы система буларак, жәмгыять икътисади, социаль, сәяси һәм рухи подсистемаларга бүленә).

Система *ачык* булганда, аңа өстәмэлэр, төзэтүлэр кертелә ала, ягъни бу система чикләнмэгән. *Ябык* системалар, киресенчә, чиклэнгән, аларга яңа элементлар өстәп булмый.

Структура система элементлары арасындагы бэйлэнешлэр һәм мөнәсәбэтлэр жыелмасын аңлата. Теге яки бу системага кергән матди элементлар билгеле бер тәртиптә оешкан булалар.

Һәр системаның эчке оешуы – структурасы була. Система элементларының оешуы, тәртипкә килүе шушы системаның структурасын тәшкил итә. Димәк, структура элементларның бәйләнешенә, мөнәсәбәтенә нигезләнә. Структура системадан тыш яши алмый, системадан аерыла алмый.

2. Тел системасы һәм структурасы.

Телнең дөньяда иң уникаль система булуы турында сөйләгәндә, күпчелек тел белгечләре *структура* төшенчәсен дә кулланалар, бу термин белән тел берәмлекләре һәм аларның төрләре арасындагы системалы мөнәсәбәтләрнең гаять әһәмиятле ягын ассызыкыйлар.

Структура тел системасындагы абстракт булган компонентларны аерып чыгара, алар телнең теге яки бу ярусы (дәрәжәсе, катламы) эчендәге элементларның мөнәсәбәтен түгел, бәлки тел элементларының яруслары арасындагы мөнәсәбәтләрне характерлый. Мәсәлән, фонемаларның үзара мөнәсәбәте аларның бер ярус эчендә системалы оешуын аңлата; ә шушы ук берәмлекләрнең сүз һәм морфемаларны билгеләүдә катнашуы һәм шул вакытта үтәгән функцияләре структур багланьшларны белдерә.

Гадәттә телне системалар системасы буларак билгелиләр, шуның белән аның гаять катлаулы, анда күп төркөмнәр һәм бүлекләр, ягъни подсистемалар, телне бербөтен итеп оештыра торган төрле элементлар булуын ассызыкыйлар. Шул ук вакытта телнең, бер яктан, катгый оешкан, төзелешенә читтән субъектив тәэсирләрне чикли торган, аерым өлешләренә үтп кәрмәслек система булуына игътибар итәләр. Икенче яктан, тел – ачык, хәрәкәтчән система, ул үзгәрүчән чынбарлыкны, кеше тәҗрибәсе нәтижәсендә туган предмет һәм күренешләрне, аларның бәйләнешләрен һәм мөнәсәбәтләрен чагылдыра. Телнең менә шундый каршылыклы характеры анда система оештыра торган, төрле функцияләргә һәм мөмкинлекләргә ия берәмлекләрнең булуын күздә тотта.

3. Телнең структур берәмлекләре.

Тел берәмлекләрен аеруда фəндə уртақ фикир əлегə юк. *Тел берәмлекләре* дип кабатлана торган, тел системасында чагыштырмача даими билгелəре белəн аерылган, яисə турыдан-туры сөйлəм актларында телдə кабул ителгəн кагыйдə һəм модельлəр буенча ясала торган элементларга əйтəлəр.

Тел системасын һəм структурасын оештырудагы урыныннарына һəм рольлəренə карап тел берәмлеклəрен ике класска аерып карыйлар: *конститутив берәмлеклəр* (КБ) һəм *конститутив булмаган берәмлеклəр* (КББ) (термин *конституция – төзелеш, структура* дигəн төшөнчədəн алынган).

Конститутив берәмлеклəр (КБ) – тел системасындагы төп берәмлеклəр, аларны кабатлап, санап була, аларга формаль (матди-идеаль) күрсəткечлəр хас, тел системасында даими статуска ия. Болар – фонема, морфема, сүз формалары, сүз, сүзтезмə, жəмлəлəр.

Эмма телнең аерым дəрəжəлəре (яруслары) шушы төзелеш, нигез берәмлеклəреннəн генə тормый. Һəр аерым яруста алда саналган сыйфатларга ия булмаган берәмлеклəр дə очрый, алар ярус эчендə яки ярусара функциялəр үтилəр. Бу берәмлеклəрнең кайберлəре кабул ителгəн кагыйдə һəм модельлəр буенча сөйлəм барышында ясала (фонетик сүз, синтагма, жəмлə кисəклəре һ.б.), э икенчелəре теге яки бу КБнең элементы була (ижек, интонация, басым һ.б.); өченчелəре КБ базасында ясала, алар теркəлəлəр, саналалар, КБгə хас булган аерым функциялəрне башкаралар һəм шуның белəн КБгə якын килəлəр (фразеологизмнар, аббревиатуралар һ.б.). Мондый берәмлеклəр телнең подъярусларын тəзи ала дияргə нигез бар. Аларны ***конститутив булмаган берәмлеклəр*** (КББ) дип атыйлар.

4. Телнең структур яруслары (дəрəжəлəре, катламнары, баскычлары) аның төп структур оешу компонентларын тəшкил итəлəр. Телнең система булып оешуы аның төрлə ярусларында төрлечə. КБ – тел ярусларын тəзи торган базис элементлар, эмма телнең аерым ярусын тəздə билгеле бер дəрəжэдə КББ дə катнаша. Ярус элементлары буларак, КБ белəн КББ үзлəренəң

матди һәм формаль табигатьләре, мәгънә тибы, үзара мөнәсәбәтләренәң характеры, үтәгән функцияләре белән ярусның үзенчәлеген барлыкка китерәләр. Әлеге нигездә телнең *фонетик-фонологик, морфемик-морфологик, лексик-семантик* һәм *синтаксик яруслары* аерыла.

Телнең структурасында фонетик төзелеш әһәмиятле урын тотта. Ул телнең матди яшәшешен тәэмин итә. **Фонетик-фонологик яруста** төп КБ – фонема. Фонема – телнең башка кечкенә кисәкләргә бүленми торган аваз берәмлеге, ул сүз һәм аның формаларын аера. Фонема һәм телнең әлеге ярусна кергән КББ (ижек, басым һ.б.) телнең матди яки объектив ягын һәм, табигый, телдән (вербаль) фикерләүне барлыкка китерәләр. Телдәге фонемалар система тәшкил итә. Һәр фонема мөстәкыйль, ягъни ул фонемалар системасына кергән башка фонемалардан аерыла.

Морфемик-морфологик ярусны аерып чыгару турында тел белгечләренәң фикере бердәй түгел. Кайбер галимнәр морфемик дәрәжәне генә аерып чыгаралар һәм иң кечкенә мәгънәви кисәкләрне – морфемаларны, шулар белән беррәтгән төрле аффиксларны өйрәнү белән шөгыйльләнәләр. Икенче төркем галимнәр морфемик-морфологик яруска, морфологиянең берәмлеге буларак, сүз формалары һәм аларның парадигмаларын да кертеп карыйлар. Морфемалар һәм аларның бәйләнешләре үтәгән функцияләре белән берлектә өйрәнеләргә тиешлекне күздә тотып, бу ярусның берәмлекләре составына морфемаларны һәм сүз формаларын кертеп карау максатка ярашлы дип уйлыйлар.

Телнең тагын бер структур элементы – аның лексик төзелеше. Телнең **лексик-семантик ярусында** төп КБ – сүз; аннан тыш бу яруска үзләренәң мәгънәләре һәм үтәгән функцияләре ягыннан сүзгә тиңләштерелә торган берәмлекләр – фразеологизмнар, лексикалаштырылган номинатив (тезмә терминнар, тотрыклы аналитик атамалар) һәм предикатив сүзтезмәләр (фигыйльле исем сүзтезмә), шулай ук аббревиатуралар керә.

Синтаксик яруста төп КБ – сүзтезмә һәм жөмлә. Грамматиканың бер бүлеге буларак, синтаксис әлеге

берәмлекләрне тасвирлау һәм конкрет мәгънэләрен анализлау белән шөгыйльләнми, бу берәмлекләрне төзү модельләре һәм аларның тел системасында теркәлгән типик мәгънэләре синтаксисның төп тишеренү объектын тәшкил итә.

Шулай итеп, тел системасында дүрт төп структур компонент бар. Тел – гади система гына түгел, ягъни тел системасына кергән шушы компонентлар үзләре дә система (подсистема) тәшкил итәләр. Телнең бер подсистемасындагы үзгәрешләр икенчесенә дә тәэсир итә. Жыеп айткәндә, телнең фонетик-фонологик, морфемик-морфологик, лексик-семантик, синтаксик яруслары арасында тыгыз бәйләнеш яши һәм тел шул структур элементлар бердәмлегеннән гыйбарәт. Тел үзенең төп функциясен – аралашу функциясен үтәү өчен тотрыклы система булырга тиеш.

Телнең системалы-структур төзелеше тел турындагы фәннең традицион бүлекләре белән туры килеп бетми. Тел берәмлекләрен системалы-структур һәм традицион мөнәсәбәтләрдә өйрәнү бер-берсен алыштырмый да, чикләми дә, киресенчә, тулыландыра гына. Тел берәмлекләрен структур яктан өйрәнү КБнең тел төзелешендәге әһәмиятен ачыкларга ярдәм итә.

Белемнәрне тикшерү өчен сораулар

1. Система һәм структура төшенчәләрен аңлатып бирегез.
2. Телнең структур берәмлекләрен тасвирлагыз.
3. Телнең структур яруслары (дәрәжә, баскычлары) турында сөйләгез.

Тема: ТЕЛНЕҢ ФОНЕТИК ТӨЗЕЛЕШЕ

1. Фонетика һәм фонология турында төшенчә.
2. Сөйләм авазларын өйрәнү аспектлары.
3. Сөйләмдә аваз үзгәрешләре.
4. Сөйләмнең фонетик кисәкләре.
5. Басым һәм интонация.

1. Фонетика һәм фонология турында төшенчә.

Табиғый кеше телендә аваз чаралары булу вербаль хәбәрләренә тапшырырга һәм кабул итәргә мөмкинлек бирә. Әлеге аваз чаралары жыелмасы телнең *фонетик-фонологик*

компонентын барлыкка китерә. Тел системасының бу компонентын һәм аның аралашу процессында яшәү-кулланылу үзенчәлекләрен *фонетика* фәне өйрәнә. Хәзерге вакытта еш кына телнең аваз ягын төрлечә өйрәнүне күздә тоткан фәннәр жыелмасы мәгънәсендә, *фонетик фәннәр* турында сүз йөртәләр.

Фонетика термины киң һәм тар мәгънәләрдә кулланыла. Тар мәгънәсендәге *фонетиканың* төп предметы – телнең аерым авазлары, ягъни фонетика аваз чараларын физик (акустик) һәм биологик (артикуляция + перцептив) аспектларда тикшерә. Кайвакыт тар мәгънәсендәге фонетиканы өчкә бүләләр:

1) авазның әйтелешен өйрәнә торган *артикулятор фонетика*;

2) аваз әйтелешенең нәтижәсен өйрәнә торган *акустик фонетика*;

3) авазны кабул итү белән бәйлә *аудитив (перцептив) фонетика*.

Фонология фәннең төп берәмлеге – фонема. Ул иң беренче чиратта телнең фонемаларын билгеләү, аларны система итеп оештыру принципларын, сөйләм агышында аларның үзара мөнәсәбәтләрен ачыклау белән шөгыйльләнә. Фонология фәне сегмент һәм суперсегмент фонологияләрне үз эченә ала. *Сегмент фонология* сөйләмдә бер-бер артлы килә торган берәмлекләрне (фонема, ижек) өйрәнә. *Суперсегмент* (супрасегмент) *фонология* просодик чараларны (тон, ижек акценты, басым, интонация) тикшерә. Тагын да жентекләбрәк караганда, сегмент фонология фонема турында өйрәтмә (*фонемика*) һәм ижек турында өйрәтмә (*силлабемика*) дигән тармакларга бүленә. Суперсегмент фонологиядә тон, сүз басымы, интонацияне өйрәнүгә бәйлә рәвештә *тонология*, *акцентология*, *интонология* фәннәре аерыла.

Фонетиканың тикшерү-өйрәнү максатына карап, гомуми һәм хосусый, синхроник һәм диахроник (тарихи), тасвирлама һәм норматив, теоретик һәм гамәли дигән төрләргә дә бүлеләр.

2. Сөйләм авазларын өйрәнү аспектлары.

Фонетиканың төп берәмлеге булган **аваз** – сөйләмнең таркалмый торган иң гади берәмлеге булса да, катлаулы

күренеш. Шуңа күрә аны төрлө яктан өйрәнэләр. Беренчедән, сөйләм авазлары, табигатьтәге теләсә нинди аваз кебек, физик, матди күренеш. Димәк, аларны ишетелеш, яңгыраш ягыннан өйрәнергә мөмкин. Моңың белән физика фәнненең *акустика* бүлегә шөгылләнә. Икенчедән, сөйләм авазлары ясауда билгеле бер органнар катнаша. Авазларны бу яктан да өйрәнүне *биологик аспект* дип атыйлар. Бу ике аспект бергә *фонетик аспект* дип тә йөртелә. Өченчедән, сөйләм авазының ижтимагый ягы да зур әһәмияткә ия, авазлар мәгънә аеруда катнаша. Авазны шул яктан өйрәнү *ижтимагый* (социаль, фонологик, лингвистик) аспектның эчтәлеген тәшкил итә¹¹. Бу аспектлар үзара тыгыз бәйләнгән.

Сөйләм авазларын акустик яктан өйрәнү

Физик күренеш буларак *аваз* – тыгыз матдәнең билгеле бер мохиттә тирбәнүеннән барлыкка килгән һава дулкыннарының тирбәнеш нәтижәсе. Ө *сөйләм авазы* – тавыш ярыларының тирбәнеш нәтижәсе. Һаваның кысылуы һәм таралып китүе дулкынсыман рәвештә кешегә аваз формасында ишетелә. Бу тирбәнеш дулкыннарын төрлө аппаратлар (кимографлар, оцилографлар, электр спектографы һ.б) ярдәмендә яздырып алалар, һәм бу язмалар авазның акустик составын, физик төзелешен билгеләргә мөмкинлек бирә.

Физик яктан һәрбер сөйләм авазы *югарылыгы, көче, тембры* һәм *озынлыгы* белән аерылып тора. Тавыш ярыларының тирбәнеше нәтижәсендә туган һава дулкыннарының тирбәнеше ритмик, тәртипле һәм, киресенчә, оешмаган, тәртипсез булырга мөмкин. Тигез тирбәнешләр нәтижәсе буларак *тавыш (тон)*, ә тирбәнешләр тигезсез, таркау булса, *шау (шум)* барлыкка килә. Авазларда тон һәм шау төрлө дәрәжәдә катнаша. Сузыклар тоннан гына ясала; сонор тартыкларны (*м, н, ң, р, л, м, й, w*) әйткәндә дә тон өстенлек итә; ә яңгырау тартыкларны әйткәндә шау да, тон да катнаша; саңгырау тартыклар шаудан гына тора.

Авазның *югарылыгы* тавыш ярыларының билгеле бер вакыт аралыгында тирбәнеш ешлыгына бәйле. Тирбәнешләр никадәр еш булса, аваз шулкадәр югары була.

¹¹ Авазларның әлеге сыйфаты фонология фәннендә өйрәнелә.

Авазның көче (интенсивлык) тирбөнешнен амплитудасына бэйле. Төрле авазларның көче төрлечә. Авазның көче йоткылык резонаторларының күләменә бэйле. Аның күләме кимрәк булган саен, авазның көче арта бара.

Һава тирбәнешләрен барлыкка китергән матдә үзенә бөтен массасы белән генә түгел, аерым өлешләре белән дә тирбәнә. Матдәнең аерым кисәкләре тирбөнешенән барлыкка килгән тоннарны – *обертоннар* яисә *гармоника* дип атыйлар. Обертоннар авазга *тебр* (французча: кыңгырау) дип аталган үзенчәлекле бизәк бирә.

Сөйләм авазының микъдари *озынлыгы* аның яңгырау вакыты белән билгеләнә.

Сөйләм авазларын биологик яктан өйрәнү

Кешенең сөйләм өчен генә хезмәт итә торган махсус органнары юк. Сөйләгәндә кеше төрле органнардан файдалана. Сөйләм барлыкка китерүдә катнаша торган органнар жыелмасы *сөйләм аппараты* дип атала. Сөйләм аппараты түбәндәге өлешләрдән тора:

- 1) сулыш аппараты (диафрагма, үпкәләр, бронхлар, трахея);
- 2) бугаз (тавыш ярылары һәм кимерчәкләр);
- 3) бугаздан өске өлеш (йоткылык, авыз һәм борын куышлыгы).

Сөйләм органнарының авазларны әйткәндәге эшчәнлегенә *артикуляция* дип атала. Аваз артикуляциясендә өч этап була: *экскурсия* (сөйләм органнарының теге яки бу авазны әйтү өчен эзерлегенә); *экспозиция* (сөйләм органнарының шушы авазны әйткәндә бер мизгелгә туктап калуы); *рекурсия* (сөйләм органнарының кире үз хәлләренә кайтуы).

Сөйләм органнарының, теге яки бу авазларны әйтү өчен, типик торышлары жыелмасы *артикуляцион база* дип йөртелә. Ул тумыштан бирелми, бәлки теге яки бу телне өйрәнгәндә формалаша. Артикуляцион базаның тотрыклылыгы чит телләргә өйрәнгәндә үзгәрә. Артикуляцион базаның тотрыклылыгы чит телләргә өйрәнгәндә үзгәрә. Туган телгә хас артикуляцион база үзгәрелгәннен кичерә бер телдә сөйләгәндә чагылуы аркасында *акцент* барлыкка килә.

Сөйләм авазларын ижтимагый яктан өйрәнү

Авазларны мәгънәгә мөнәсәбәттә өйрәнү лингвистик аспектның асылын тәшкил итә.

Кешенең сөйләмендә авазлар саны бик күп. Бер генә аваз да шул ук төгәллек белән икенче тапкыр кабатлана алмый. Мәсәлән, *балалар* сүзендә өч [а] авазы өч төрле әйтелә: беренче ижектә – о-лашкан, икенчесендә – берәз о-лашкан, өченчесендә чиста [а] ишетелә. Ләкин татар кешесе аның аерым билгеләренә игътибар итми, аларның барысын да бер [а] авазы дип кабул итә. Башка авазлар белән дә шул ук хәл. Сөйләмдә авазлар гаять күп булса да, аларны охшаш билгеләре нигезендә сан ягыннан кимрәк булган аваз типларына берләштереп була. Шул аваз типларын фәндә *фонема* дип атыйлар. Сөйләмнең теләсә кайсы авазы фонема түгел, бары теге яки бу телгә хас булган, сүз һәм морфемаларның аваз тышчаларын, ягъни мәгънә аерырга сәләтлеләре генә фонема дип аталырга хаклы. Тик шунысына да игътибар итәргә кирәк: фонема үзе мәгънә белдерми, ул сүз мәгънәсә белән бәйләнештә тора.

Сөйләм авазы белән фонема бер яктан тыгыз бәйләнсәләр дә, аларны тинчләштереп карарга ярамый. *Сөйләм авазын* – фонетика, *фонеманы* фонология өйрәнә. Фонетикада аваз акустик-артикуляциян яктан өйрәнелә, фонологиядә фонема аралашудагы әһәмияте, ижтимагый функцияләре күзлегеннән тикшерелә.

Тел берәмлекләрен оештыру һәм мәгънәләрен аеру өчен фонемалар тел системасында бер-берсенә каршы куелырга тиеш. Фонемаларның шул рәвешчә каршы куелышы *оппозиция* дип атала. Беренче чиратта һәр фонема нуль фонемага, ягъни элегә фонеманың юклыгына каршы куела: *сата* – *ата*, *тай* – *ай*, *сарык* – *арык*, *өстәл* – *өстәле*, *кил* – *килә* һ.б. Беренче өч сүзнен мәгънәсә сүз алдында билгеле бер тартыкларның булу-булмавы белән аерыла; ә соңгы ике сүздә фонеманың булу-булмавы сүз формаларын аера һ.б.

Фонема – телнең минималь берәмлеге, ул тагын да кечерәк кисәкләргә таркала алмый. Шулай булуга карамастан, ул шактый катлаулы күренеш, чөнки һәр фонема мөстәкыйль яши алмый торган билге-сыйфатлардан гыйбарәт. Татар телендәгә *д*

фонемасында түбәндәге билгеләрне күрсәтергә була: яңгырау (саңгырау *t* дан аермалы буларак: *дары* – *тары*); шартлаулы (өрелмәле *з* дан аермалы буларак: *дар* – *зар*); тел алдында ясала (*к* дан аермалы буларак, *дар* – *қар*); аны ясауда иреннәр катнашмый (*б* дан аермалы буларак: *дала* – *бала*); борын авазы түгел (*Дилә* - *Нилә*) һ.б.

Һәр фонеманың даими фонологик билгеләре була, алар *конститутив билгеләр* дип атала. Әмма фонеманың составында барлык билгеләр дә бердәй әһәмияткә ия түгел. Аларның кайберләре фонеманы башкалардан аерып тора. Болар – *дифференциаль билгеләр*. Бериш билгеләр фонеманы башкалардан аеру өчен хезмәт итми, фонема составын тулыландыра гына, чөнки бу билге ярдәмдә аңа каршы куела торган икенче бер фонема булмый, болары – *интеграль билгеләр*. Бу акустик-артикуляция билгеләр сөйләшүчеләр тарафыннан кабул ителә һәм фонемаларны бер-берсеннән аера, шулай ук сүз һәм морфемаларны танырга да ярдәм итә. Мәсәлән, *дар* һәм *тар* сүзләрендәге беренче авазлар яңгыраулыкта-саңгыраулыкта аерыла, бу аларның дифференциаль билгеләре. *Бара* һәм *бәрә* сүзләрен сузыкларның калынлыгы-нечкәлеге аера.

Фонемалар телдә ижекләр, тактлар, фразалар составында яшиләр һәм шул сәбәпле төрле әйтелеш шартларына элгәләр. Фонемаларның билгеле бер әйтелеш шартларына билгеләнүе, чолганышы *дистрибуция* дип атала. Мәсәлән, татар телендәге [ң] авазы сүз башында килә алмый, сүз уртасы һәм ахырында иркен кулланыла; [о] һәм [ө] фонемалары абсолют сүз ахырында очрамый; рус телендәге [ы] фонемасы сүз башында килми.

Фонемаларның әйтелеш шартлары *позиция* дип атала. Бу позицияләр *көчле* һәм *көчсез* булырга мөмкин. Фонеманың *көчле позициясе* аның дифференциаль билгеләре аеруча ачык чагылыш тапканда күзәтелә. Фонемалар, дифференциаль билгеләрен югалтып, тоныграк күренгән позиция *көчсез позиция* дип атала.

Бер генә билгеләре белән аерылып торган фонемалар *коррелятлар* дип атала: *а – ә, у – ү, б – п, з – с* һ.б.

Шулай итеп, **фонема** – реаль яшәеше булган һәм төрле билгеләргә ия булган тел берәмлеге ул. Фәндә фонеманың түбәндәге билгеләрен күрсәтәләр:

- 1) фонема матди бердәмлеккә ия;
- 2) фонема мәгънә ясый: *бак – бас – баш*;
- 3) фонема мәгънә аера: *тор – тоз – тол*;
- 4) фонема фонетик позициягә бәйлә түгел;
- 5) фонеманың төп билгесе аерым әйтелә ала, башка билгеләрен аерып әйтү кыен;
- 6) фонема, телдә бер аерылып чыккач, шул телдә сөйләшүчеләр тарафыннан һәрвакыт аерым фонема буларак кабул ителә.

3. Сөйләмдә аваз үзгәрешләре.

Сөйләмдә авазлар, берсе янында икенчесе килеп, төрле үзгәрешләргә дучар булалар. Бу үзгәрешләр авазның сүздәге урынына, басымга бәйлә булырга (*позицион үзгәрешләр*) яки авазларның бер-берсенә тәэсир итешүе нәтижәсендә барлыкка килергә (*комбинатор аваз үзгәрешләре*) мөмкин. Комбинатор һәм позицион аваз үзгәрешләрен билгеләүдә фәндә төрлелек яшәп килә.

Авазларның позицион үзгәрешләре

Авазларның позицион үзгәрешләре күп очракта аларның сүз башында яки азагында килүгә бәйлә. Төрле сәбәпләр аркасында сүзнең башындагы яисә ахырындагы авазлар төшеп калырга мөмкин, бу күренеш ***анакопия*** дип атала: *фатир, секунд, гәҗит* һ.б. Бу күренеш татар теленең сөйләшләрәндә дә күзәтелә: *тәрәз, берләр (бөреләр)* һ.б. Сүз ахырында тартыклар төшеп тә калырга мөмкин, мәсәлән, рус телендә: *лист (лис), мост (мос)*.

Сүз ахырында килгән яңгырау тартыкларның саңгыраулашуын да позицион үзгәрешләргә кертеп була. Бу татар, рус, белорус, болгар телләрендә күзәтелә: *флаг – флак, клуб – клуп, завод – завоп* һ.б.

Сузыкларның позицион үзгәрешләре басымга да бәйлә була. Шундый үзгәрешләрнең иң киң таралганы – ***редукция***. Аваз басымнан еракта торып кыскарырга һәм аерым очракларда төшеп калырга мөмкин.

Авазларның сүздәге урынына бәйлә үзгәрешләрдән тагын протеза, эпентеза һәм эпитеза күренешләрен атап үтү урынлы

булыр. Татар телендә алар чит телләрдән, аерым алганда рус теленнән сүзләр кабул иткәндә күзәтеләләр.

Протеза – сүз башындагы янәшә тартыклар алдына сузык аваз өстәлү: *эшләпә* (шляпа), *эскәмья* (скамья), *эскерт* (скирда), ^(ы)шкаф һ.б.

Эпентеза – сүз башындагы янәшә тартыклар арасына сузык аваз өстәлү: *сумала* (смола), *карават* (кровать), *келәт* (клеть), *бүрәнә* (бревно) һ.б.

Эпитеза – сүз ахырына сузык аваз өстәлү, бу күренеш сүз ахырында ике тартык янәшә килгәндә күзәтелә: *отпускы* (отпуск), *пропускы* (пропуск), *Сарански* (Саранск), *Омски* (Омск) һ.б.

Авазларның комбинатор үзгәрешләре

Аккомодация (жайлашу) – сузык һәм тартыклар әйтелешенең бер-берсенә жайлашуы. Сузыклар аккомодациясе – тартыклар тәэсирендә сузыкларның үзгәрүе, тартыклар аккомодациясе – сузыклар тәэсирендә тартыкларның үзгәрүе: нечкә сузыклар янында тартыклар нечкәрәк әйтелә – палатальләшә, калын сузыклар янында калынрак әйтелә – велярлаша.

Ассимиляция (охшашлану) – ике охшаш булмаган тартык авазның бер-берсенә тәэсир итүе нәтижәсендә бер төрле яки яқын артикуляцияле охшаш авазлар барлыкка килү: *сделать* – *зделать* (яңгыраулыкта охшашлану); *унбиш* – *умбиш* (ясалу урыны буенча охшашлану), *күренми* – *күремми* (ясалу урыны буенча охшашлану) һ.б.

Диссимиляция (охшашсызлану) – артикуляциясе буенча охшаш ике аваздан төрле авазлар барлыкка килү. Мәсәлән: *шешә* – *чешә*, *шашкан* – *чашкан*, *прорубь* – *пролубь*, *ярмарка* – *ярминкә* һ.б. Диссимиляция сөйләм телендә бик актив.

Сингармонизм. Башкача әйткәндә, бу күренеш сузыклар ярашуы дип атала: сүзнең беренче ижегендә (тамырда) нинди сузык аваз килсә, калган ижекләрдәге, кушымчалардагы сузыклар да шул сузыкка ярашалар. Төрки телләренң барысында да диярлек (үзбәк һәм чуваш теленнән кала) күзәтелгән бу үзенчәлек закончалыклы рәвештә барлык сүзләрдә дә сакланганлыктан, аны *сингармонизм законы* дип йөртәләр. Аның ике төрен аерып карыйлар: *рәт гармониясе* (сузыклар беренче

ижектәге сузыкка рәте буенча – калынлыкта-нечкәлектә ярашалар: *киләләр, авылдаш*) һәм *ирен гармониясе* (беренче ижектәге иренләшкән авазларга ярашып, калган ижекләрдәге сузыклар да иренләшәләр: *болын [болын], көлке [көлкө]*).

Татар теленең диалектларында һәм гади сөйләмдә комбинатор үзгәрешләрнең тагын түбәндәге төрләре дә очрый, алар, башлыча, ассимилятив, яки диссимилятив тенденцияләргә нигезләнәләр:

– **диэреза** вакытында аерым тартыклар әйтелмичә төшеп кала: *солнце – сонце, поздно – позно, белән – белә, кайчы – качы* һ.б.;

– **геминация** – тартыкның көчәйтелеп, ике тапкыр әйтелүе: *оллы, икке* һ.б.;

– **гаплогогия** – сүздәге бертөсле аваз яки ижекнең берсе төшеп калу: *близозоркий – близорукий, курноносый – курносый, минералогия – минералогия* һ.б. Ләкин мәгънәгә зыян килерлек булса, ижек төшөп калмый: *филология, орденоносец* һ.б.;

– **метатеза** – сүздәге авазларның урыннары алышыну: *мәрмәр – мрамор, ведмедь – медведь, абзар – азбар, күлгә – күгәл* һ.б.;

– **аваз таркалу**. Кайвакыт аваз әйтелешендә төп хәрәкәтләрнең аерылып көчәюе нәтижәсендә яңа аваз барлыкка килә. Мәсәлән, *что – што, конечно – конешно* һ.б.;

– **элизия** – ике сүз чигендә сузыклар очрашып, бу сүзләр бер басым астында әйтелгәндә (сандхи шартларында) барлыкка килә торган үзгәреш: *бара+иде – барайде, кара+урман – карурман* һ.б. Нәтижәдә бер аваз төшөп кала, я дифтонг, я бөтенләй яңа аваз барлыкка килә. Элизия күп очракта язуда чагылыш тапмый;

– **авазлар чиратлашу**. Авазларның сөйләм агышында һаман үзгәрәп торучу сәбәплә, бер үк морфема төрле аваз вариантларында йөрергә мөмкин. Мәсәлән, *тап – табу, ак – агу, нога – ножной* сүзләрендә *п-б, г-к, г-ж* авазлары чиратлаша. Авазлар чиратлашу хәзерге тел нормалары яисә аның элеккеге кагыйдәләре нигезендә бара.

4. Сөйләмнең фонетик кисәкләре.

Фонетик яктан караганда сөйләм авазлар агымыннан яки авазлар чылбырыннан тора. Бу чылбыр үзара буйсынган,

үзенчәлекле, чиста фонетик берәмлекләрдән гыйбарәт булган, берсе артыннан икенчесе килә торган буыннарغا таркала. Сөйләмнең фонетик кисәкләре – текст, фраза, синтагма (такт), сүз, ижек һәм авазлар.

1. Сөйләмнең иң зур кисәге – **текст**. Сөйләмнең мәгънәви, логик, коммуникатив, структур-грамматик, интонацион яктан оешкан иң зур берәмлеге **текст** дип атала. Фонетик яктан караганда ул паузалар белән чикләнә һәм аның үз яңгыраш рәвеше була. Текстның озынлыгы турындагы мәсьәлә әлегә кадәр бәхәсле булып кала бирә.

2. **Фраза** – тексттан кала икенче зур фонетик берәмлек, мәгънәсе буенча төгәлләнгән әйтelmә. Фразалар аерым интонация ярдәмендә формалаша; сөйләм чылбырында фразалар үзара паузалар, ягъни яңгырашның тукталуы белән аерыла. Пауза вакытында сөйләүче икенче фразаны әйтү өчен сулыш ала. Грамматик берәмлек (жөмләнә) белән фонетик берәмлекне (фраза) тәңгәлләштерергә ярамый, чөнки бер фраза берничә жөмләнә үз эченә алырга, яки киресенчә, бер фраза берничә жөмлөгә таркалырга мөмкин. Фразаны интонация оештыра; һәр әйтелгән фразаның үз интонацион схемасы була.

3. Фраза синтагмаларга (сөйләм тактларына) таркала. **Синтагма** (такт) – сөйләмнең интонацион-мәгънәви кисәге, фразаның паузалар белән аерылып торган һәм тәмамланмаганлык интонациясе белән әйтелә торган өлеше. Сөйләмнең синтагмаларга бүленеше турыдан-туры мәгънә белән бәйләнгән: сөйләмне синтагмаларга (тактларга) теләсә ничек бүлү фикерне үзгәртүгә, яисә бөтенләй бозуга китерә (*Атарга ярамый калдырырга. Яхшы утыр.*).

4. Синтагма (такт) фонетик сүзлөргә таркала. **Фонетик сүз** – сөйләм тактының бер басым белән әйтелгән кисәге. Фонетик сүз һәрвакытта да лексик яки грамматик сүз белән тәңгәл килми. Күпчелек телләрдә барлык мөстәкыйль сүзләрнең фраза яки такт эчендә үз басымнары була. Ярдәмче сүзләр исә, басымнары булмаганлыктан, мөстәкыйль сүзләрнең йә алдыннан, йә артыннан килеп, алар белән *фонетик сүз* барлыкка китерәләр. Басымсыз сүзнең басымлы сүз алдыннан килүе *проклиза* күренеше дип атала, басымсыз сүз үзе *проклитика* була (без

шляпы, ты ходил). Басымсыз сүзгә басымлы сүз артынан килүе *энклиза* була, басымсыз сүз *энклитика* дип йөртөлә (ходил бы, кто это). Кайвакыт мөстәкыйль мәгънәле сүзләр дә проклитика яки энклитикага әйләнергә мөмкин, бу бигрәк тә шигъри сөйләмдә күзәтелә.

5. Фонетик сүзләр ижекләргә таркала. *Ижсек* – әйтелешнән иң кечкенә берәмлеге. Ул тактның бер яки берничә аваздан торган кисәге. Ижек составында бер, ике, биш аваз да булырга мөмкин. Һәркем ижекләргә бүлеп әйтә белүгә карамастан, ижеккә билгеләмә бирү һәм аның чикләрен билгеләү фонетиканың катлаулы мәсьәләреннән санала.

Төзелешләре буенча ижекләр *ачык* (сузык авазга тәмамлана) һәм *ябык* (тартык авазга бетә) була. Сонор авазларга беткән ижекләргә *ярымачык* ижекләр дип йөртәләр.

6. Ижекләр *аваз*лардан тора. Бу күзлектән караганда, *сөйләм авазы* – ижекнең бер артикуляция эчендә әйтелгән (ягъни бер экскурсия, бер рекурсиядән торган) кисәге.

5. Басым һәм интонация.

Басым һәм интонация просодик күренешләргә карый, алар сөйләмнән аерылып чыга алмыйлар, сегмент элементларның бөтенлеген тәшкил итәләр.

Басым

Басым сөйләмнең бер кисәген башкаларыннан аерып кую өчен хезмәт итә торган суперсегмент элемент. Аның берничә төре бар.

Сүз (ижсек) басымы сүздәге бер ижекне башкаларыннан аерып кую. Сүз басымы – сүзгә жаны. Басым – сүзгә төп билгесе. Басымын югалткан сүз мөстәкыйльлеген югалта һәм кушымчага әйләнә, соңыннан бөтенләй юкка чыгарга мөмкин. Сүз басымы дүрт төрле була: көч басымы, микъдари басым, тойгы басымы, музыкаль басым. *Көч* басымы үзгәчә көчкә белән аерылып тора, *микъдари* басым озынлыгы белән аерыла, *музыкаль* басым төшкән ижек башкаларыннан тонының югарырак булуы белән характерлана. *Тойгы* басымы (эмоциональ) булганда ижек көчкә, озынлыгын, мелодикасын үзгәртә: *Сау бул! Ой!* (төрлечә әйтәргә мөмкин).

Һәрбер телдә басымның теге яки бу төре өстенлек итә. Рус, англиз, төрки телләрдә көч басымы таралган, рус телендә микъдари басымы да катнаша, музыкаль басымы кытай, корей телләре өчен хас. Кайбер телләрдә сүз басымы сизелмәскә дә мөмкин (француз, тунгус-маньчжур һ.б.).

Логик басымы – сөйләмдәге бер сүзнең башкаларыннан аерылып торышы. Логик басымы сөйләмдә аралашу өчен әһәмиятле булган сүзгә төшә. Ул – сөйләмнең коммуникатив үзәге. Гадәттә, логик басымы татар телендә хәбәр алдындагы сүзгә, рус телендә соңгы сүзгә төшә. Ләкин инверсия булганда бу кагыйдәдән тайпылышлар да булырга мөмкин.

Синтагма басымы сөйләмнең интонацион-мөгънәви берәмлекләренә төшә, ул сүз яки логик басымы белән дә туры килергә мөмкин.

Интонация

Интонацияне сөйләмнең жаны диләр. Ул бик катлаулы күренеш. Аның түбәндәге билгеләре бар:

а) интонация тавышның күтәрелүеннән һәм төшүеннән тора: бу сөйләмнең мелодикасы. Сөйләм мелодикасы һәр телдә үзенчә. *Мелодика* әйтү максаты буенча жөмлө төрләр (хикәя, сорау, боеру, өндәү) аера. Аның ярдәмендә кешенең эмоциональ халәте дә белдерелә;

ә) көчле һәм көчсез, озын һәм кыска ижекләр чиратлашуыннан гыйбарәт – фраза эчендә ул фразага ритм өсти;

б) сөйләмнең билгеле бер вакыт аралыгында акрын яки тиз агышы белән, ягъни сөйләмнең тизләнеше һәм акрынаюы белән характерлана – болар сөйләмнең темпын барлыкка китерә. *Темп* – аерым сүзләрнең һәм сүзтөзмәләрнең билгеле бер вакыт аралыгында тиз һәм әкрән әйтелешләрнең чиратлашуы;

в) әйтелешнең көчле яки көчсез булуыннан тора – бу сөйләмнең интенсивлыгын тудыра. *Интенсивлык* сөйләм органнарының киеренкелеге, сулап чыгаруның көче белән бәйле, ул сөйләмдәге иң әһәмиятле сүзләрне аерып чыгарырга ярдәм итә;

г) фраза эчендәге паузаларның булу-булмавыннан тора. *Пауза* – фразалар, синтагмалар арасындагы тукталыш. Ул сулыш алу өчен кирәк. Паузлар фразаның аерым кисәккеләренә басым ясылар, фразаны ярымфразаларга бүлеләр;

д) интонация шулай ук әйтелмәнең гомуми тембрыннан гыйбарәт. *Тембр* – өстәмә төсмерләр исәбенә тавышның үзгәрүе. Безне кем тыңлауга карап, тембр үзгәрә. Максатка бәйле рәвештә тембр “шат”, “күнелсез”, “уенчак”, “куркынган” һ.б төрләрдә булырга мөмкин.

Интонация язуда тыныш билгеләре белән белдерелә. Әмма сөйләм интонациясен тыныш билгеләре белән генә биреп бетерү мөмкин түгел.

Белемнәрне тикшерү өчен сораулар

1. Фонетика һәм фонология фәннәренең өйрәнү объектлары нәрсәләрдән гыйбарәт?
2. Сөйләм авазларын нинди аспектлардан чыгып өйрәнәләр?
3. Нәрсә ул артикуляцион база?
4. Акцент ничек барлыкка килә?
5. Сөйләмдә нинди аваз үзгәрешләре була?
6. Сөйләм нинди фонетик кисәкләргә бүленә?
7. Басым нәрсә ул? Аның нинди төрләре була?
8. Интонациянең нинди акустик компонентлары бар?

Тема: ТЕЛНЕҢ СҮЗЛЕК СОСТАВЫ

1. Лексикология фәне һәм аның тармаклары.
2. Сүз турында төшенчә.
3. Лексик мәгънәләрнең типлары.
4. Телнең сүзлек составы турында мәгълүмат.
5. Әдәби телнең сүзлек байлыгын тулыландыру юллары.

1. Лексикология фәне һәм аның тармаклары.

Телдәге барлык сүзләр жыелмасы *лексика* дип атала. Лексика сүзләрдән һәм сөйләмдә эзер килеш кулланыла торган тотрыклы сүзтезмәләрдән тора.

Лексиканы, аның үсешен һәм кулланылышын өйрәнә торган фән *лексикология* була, ягъни лексикология – сүз турында сүз, яки сүз турында фән.

Лексикология алдында торган иң катлаулы һәм мөһим бурыч – телдәге һәр аерым лексик берәмлекне жыю, теркәү, аларның мәгънәләрен ачыклау һәм тасвирлау. Бу эш белән *лексикография* (сүзлекләр төзү теориясе һәм практикасы турындагы фән) шөгылләнә. Дөньядагы барлык төр

сүзлекләрне икегә бүлеп карыйлар: энциклопедик һәм филологик сүзлекләр.

Энциклопедик сүзлекләрдә төшенчәгә аңлатма бирелә, алар турындагы карашлар, гипотезалар, фикер каршылыклары чагылдырыла, шушы төшенчәләр белдергән күренешләр, әйберләр, вакыйгалар, затлар турында мәгълүматлар да бирелә. Энциклопедияләрнең *универсаль* һәм *махсус* дигән төрләре була. Универсаль энциклопедияләрдә жәмгыять тормышы һәм фәннең төрле тармакларыннан системага салынган мәгълүматлар бирелә. Мәсәлән, Зур Совет энциклопедиясе, Татар энциклопедик сүзлеге һ.б. Махсус энциклопедияләр медицина, авыл хужалыгы, физика, техника, педагогика, музыка, әдәбият белеме һ.б. буенча төзелергә мөмкин.

Филологик сүзлекләрдә сүзләр, аларның мәгънә үзенчәлекләре, лексик-грамматик сыйфатлары аңлатыла. Максаты, эчтәлеге, сүзлек мәкаләләренең нинди телдә язылуы һ.б. карап, филологик сүзлекләрнең ике төре була: *бертелле* һәм *тәржемәле* сүзлекләр. Бертелле сүзлекләрдә тел материалы бары тик бер телдә генә тасвирлана. Боларга телләрнең күпчелегендә булган аңлатмалы сүзлекләрне, синонимнар, антонимнар, омонимнар сүзлекләрен, фразеологик сүзлекләрен һ.б. кертәп карыйлар. Тәржемәле сүзлекләренә ничә тел материалы кулланылуга карап *икетелле* һәм *берничә тел* сүзлекләренә бүләләр. Икетелле сүзлекләр иң күп таралган сүзлекләрдән санала: русча-татарча, татарча-русча, русча-инглизчә, русча-төрөкчә һ.б. Берничә тел сүзлекләрендә өч-дүрт һәм хәтта аннан да күбрәк телләр янәшә куелырга мөмкин. Мәсәлән, татарча-русча-гарәпчә сүзлек, русча-татарча-инглизчә сүзлек һ.б.

Лексикологиянең сүз мәгънәләре һәм сүз мәгънәләренең үзгәрү сәбәпләрен өйрәнә торган махсус бүлеге ***семасиология*** дип йөртелә. Лексикология һәм семасиология үзара тыгыз бәйләнгәннәр, чөнки сүзнең жаны – аның мәгънәсе. Сүз форма һәм мәгънә бердәмлегеннән гыйбарәт булганга, аны лексикологик һәм семасиологик аспектлардан тасвирларга кирәк.

Сүзнең атау функциясе, предметларга, күренешләргә атама бирү закончалыклары лексиканың ***ономасиология*** тармагында

карала. Сүз­нең тарихын, килеп чыгышын өйрән­ә торган тармакны **этимология** диләр. Телдә бер төшенчә белдерү өчен катып калган тотрыклы сүз­тезмә­ләр­не **фразеология** тикшерә.

Лексикология составында гамәли әһәмият­ләр­е белән аерылып торган **ономастика** һәм **топонимика** тармаклары бар. **Ономастика** ялгызлык исемнәр – кеше исемнә­ре, кушаматлар, отчестволар һ.б. тарихын тикшерә. **Топонимика** – ялгызлык характерындагы географик атамаларны өйрән­ә (авыл, шәһәр, елга, күл һ.б.). Бу ике тармакны бергә **топономастика** дип тә йөртә­ләр. Үз эчендә ул **зоонимика** (хайван кушаматлары), **космонимика** (күк жисемнә­ре исемнә­ре), **гидронимика** (сулык исемнә­ре) һ.б. тармакларга аерыла.

2. Сүз ту­рында төшенчә.

Лексикологиянең төп берәм­ле­ге – сүз. Һәрбер сүз­нең аваз ягы, төзелеше, мәгъ­нә­се, грамматик билгелә­ре бар. Алар сүздә һәрвакыт бергә яшиләр. Ләкин сүз­не өйрән­гән­дә бу якларның һәрберсен аерым-аерым карыйлар.

Сүзгә, дистә­ләр­чә билгеләмә­ләр бирелеп, аның төп үз­лек­ләр­е ачыкланса да, тел белемендә кабул ител­гән урта­к билгеләмә хә­зәр­ге көнгә хәт­ле юк әле. Сүзгә бердәнбер билгеләмә булмауга карамастан, аның төп (фонетик, лексик, грамматик) билгелә­рен күрсәтергә мөмкин.

1. Сүз фонетик яктан формалашып житкән була. Аваз тышчасыннан башка сүз була алмый. Ул сүз­нең яңгыраш ягын тәш­кил итә: сүз башы, сүз азагы закончалыгы, фонемаларның үзенчәлекле тезмә­ләр­е, бер басымга ия булу, бөтенлек (сүз эченә авазлар өстәү мөмкин түгел) – бу сыйфатлар һәр сүзгә хас.

2. Лексик яктан һәр сүз­нең мәгъ­нә­се була. Телдә мәгъ­нә­гә ия булмаган сүз юк.

3. Грамматик яктан сүз теге яки бу сүз төркеменә карый.

4. Сүз нәрсә­не дә булса атый, ягъни аңа атау (номинатив) функциясе хас. Әмма ярдәмлек сүз­ләр искә­р­мә булып тора, чөн­ки аларның атау функциясе юк.

5. Сүз телдә һәрвакыт яши, сөйләм ва­кы­тында ул тел хә­тер­ен­нән алына.

Сүз – телнең төп берәмлеге. Атау берәмлеге булган сүздә бер үк вакытта телнең грамматик үзлекләре дә чагылыш таба, шунлыктан ул грамматик берәмлек тә. Номинатив берәмлек буларак сүзне *лексема*, ә грамматик берәмлек буларак *сүз формасы* дип йөртәләр. Сүз һәм лексема терминнары күп очракта телнең бер үк күренешен атыйлар. Мәсәлән, *югарыга* дигән берәмлек бер үк вакытта сүз дә, лексема да. Ә менә *белән, һәм* – сүzlәр, әмма лексема була алмыйлар, чөнки алар номинатив берәмлекләр түгел. “Кеше кешегә иптәш һәм дус” жөмләсендә биш сүз, әмма өч лексема. Лексема гади дә (бер сүздән гыйбарәт) һәм тезмә дә булырга мөмкин (тимер юл, Кара дингез, югары уку йорты).

3. Лексик мәгънэләрнең типлары.

Лексикологиядә сүзнең лексик мәгънэләре өйрәнелә. Һәр лексик мәгънә бер сүзгә карый: *йорт, бала, бүген, кичә, озын, яшел, бер, ике, бару, кайту* һ.б. Ләкин һәрбер сүз гомумиләштерә. Алда әйтелгән сүzlәр белән теләсә нинди йорт, бала һ.б төшенчәләр белдерелә. Сүз белдергән лексик мәгънэләр гаять күп. Бу лексик мәгънэләрнең типларын сүзнең а) кешене чолгап алган чынбарлыкка мөнәсәбәтенә; ә) кешенең фикеренә, хисләренә, теләкләренә мөнәсәбәттә; б) телдәге башка сүzlәргә мөнәсәбәткә карап төркемлиләр.

I. Сүзнең чынбарлыктагы предметларга һәм күренешләргә мөнәсәбәттенән чыгып, номинатив һәм сигнал, туры һәм күчерелмә, конкрет һәм абстракт мәгънэләр аерыла.

Номинатив мәгънэләр предметны, күренешне, билгене атарга мөмкинлек бирәләр һәм аларны бер-берсеннән аералар: төн, ашау, йомшак, тиз һ.б. *Сигнал* мәгънэләр предметны индивидуаль исем бирмичә генә күрсәтәләр, аңа ишарә ясылар: *теге, шулай, уф, чөнки* һ.б.

Туры мәгънәсендәге сүз предметны, күренешне, билгене турыдан-туры, башка мәгънэләрне күз алдында тотмыйча чагылдырыла: якты, чабу, тирән һ.б. *Күчерелмә* мәгънэләрдә предмет, күренеш, билге шул ук сүзнең башка мәгънэләре аша чагыла: *матур кыз – матур теләк, су ага – гомер ага, көмеш йөзек – көмеш туй* һ.б. Күчерелмә мәгънэләрнең метафора,

метонимия, синекдоха, функция буенча күчеш дип аталган төрләр бар.

Конкрет мәгънэләр конкрет бер предметка, күренешкә, билгегә карыйлар: *өй, тырма, яшел* һ.б. *Абстракт* мәгънэләр исә нинди дә булса конкрет бер предметны, күренешне, билгене белдермиләр: *аклык, фикерләү* һ.б.

II. Лексик мәгънэләрнең аңга (фикерләүгә) мөнәсәбәтенә бәйлә рәвештә, сүздә терминологик һәм гомуми, образлы һәм образсыз, эмоциональ һәм эмоциональ булмаган мәгънэләр табыла.

Терминологик мәгънэләр төшенчәгә тәңгәл килергә омтыла. *Гомуми* мәгънэләрдә төшенчә өстәмә төсмерләр исәбенә баеыла.

Образсыз мәгънэләрнең күләмендә күзаллаулар юк. *Образлы* мәгънэләрдә исә күзаллаулар яши.

Эмоциональ һәм *эмоциональ* булмаган мәгънэләр кешенең хис-тойгыларының белдерү, белдермәүләре белән аерылалар.

III. Тел структурасындагы лексик мәгънэләрнең үзара бәйләнешендәге аермаларга карап, синонимик, антонимик, монологик, ононимик, мотивлашкан һәм мотивлашмаган, нигез һәм ясалма, ирекле һәм бәйлә мәгънэләр аерыла.

Синонимик (охшаш яки якын) мәгънэләр: *салкын, суык; жылы, эссе, кайнар* һ.б.

Антонимик (капма-каршы) мәгънэләр: *көн – төн, ак – кара, кайта – китә, югары – түбән* һ.б.

Монологик мәгънэләр бер сүзгә карыйлар һәм үзара бәйләнгән булалар: *агач башы, кеше башы, өч баш суган, баш кеше* һ.б.

Омонимик мәгънэләр – бер яңгырашка ия булган сүзләрдә очрый торган төрле мәгънэләр, алар арасында бәйләнеш булмый: *яз – исем (ел фасылы), яз – фигыль (кәгазьгә яз)* һ.б.

Мотивлашмаган мәгънә башка мәгънэләргә бәйлә түгел: өстәл, сары, май һ.б. *Мотивлашкан мәгънә*не туры мәгънәдән чыгып аңларга мөмкин: *бай өстәл, сәгатъ йөри, якынлы сөю* һ.б.

Нигез һәм *ясалма мәгънэләр* бер сүздән икенче сүз барлыкка килү нәтижәсендә туалар: *сердәш – сер сүзеннән, язучы – яз, эшче – эш, житәкчелек – житәкләү* һ.б. Яна ясалган сүз ясалма

сүз була, ә аның мәгънәсен *ясалма мәгънә* диләр. Яңа сүзгә нигез булган сүз *нигез сүз* була, ә яңа сүз ясау өчен файдаланылган мәгънә *нигез мәгънә* дип атала. Һәр ясалма мәгънә нигез мәгънәгә нигезләнә.

Телдә тагын *ирекле* һәм *бәйле мәгънәләр* була. Һәр ирекле мәгънә аерым сүз белән белдерелә: *авыз, ак, тимер, тию, селтәү, сибү* һ.б. Бәйле мәгънә кимендә ике сүз белән белдерелә: *ак шигърь, тимер юл, түбәсе күккә тию, кул селтәү, борчак* һ.б.

4. Телнең сүзлек составы турында мәгълүмат.

Телдәге барлык сүзләр аның озын тарихи үсеше нәтижәсендә барлыкка килгән. Телнең *лексиконында* (грекча сүзлек, сүзләр запасы) бер төркем сүзләр башка сүзләрдән ачыктан-ачык аерылып тора. Аны *төп лексик фонд* дип атыйлар.

Сүзләрне актив һәм пассив катламнарга аерып карыйлар, ул сүзләрнең кулланылу ешлыгына нигезләнә. Төрле сәбәпләр аркасында аерым чорларда бер төркем сүзләр башкаларына караганда ешрак кулланыла. Билгеле бер чорда кулланылышта булган сүзләр телнең *актив лексикасын* тәшкил итә. Сирәк кулланыла торган сүзләр *пассив лексикага* карый.

Актив һәм пассив сүзләргә бүленеш лексиканың хронологик яктан *искергән* һәм *яңа сүзләр* катламына аерылуы белән тыгыз бәйләнештә. Кагыйдә буларак, искергән сүзләр пассив була, шулай ук һәр яңа сүзгә дә актив дип әйтү мөмкин түгел.

Искергән сүзләр – актив кулланылыштан чыккан, әмма пассив сүзлек составында сакланган сүзләр. Искерү сәбәпләренә бәйле рәвештә искергән сүзләрне тарихи сүзләр һәм архаизмнар дигән төрләргә бүлеп карыйлар.

Архаизмнар – актив сүзлек составыннан синонимнары кысрыклаган сүзләр. Алар предмет һәм күренешләрнең искергән атамалары, әмма бу очракта күренешләр үзләре искермиләр, хәзерге вакытта да яши бирәләр, тик билгеле бер чорда аларга яңа атамалар бирелә һәм искеләре сирәк кулланыла башлый (мәсәлән, чор колоритын тудыру максаты белән, тантаналы стильдә, көлкеле халәт тудыру өчен һ.б.).

Еш кына сүзләр атаган предметлары һәм күренешләре тормыштан китү сәбәпле пассив лексикага күчәләр. Аларны

тарихи сүзләр дип атыйлар. *Тарихи сүзләр* – хәзерге вакытта кулланылыштан, халыкның тормыш-көн күрешеннән төшөп калган элеккеге чор әйбер-күренешләрен һәм төшенчәләрен аңлаткан сүзләр. Тарихи сүзләрнең хәзерге телдә синонимнары булмый. Искергән сүзләр, аеруча тарихи сүзләр яна күренеш һәм төшенчә атамалары буларак актив кулланылышка кире кайтырга мөмкин.

Искергән сүзләргә телдә неологизмнар каршы куела. *Неологизмнар* – кулланучы буын хәтерендә туган яңа сүзләр һәм мәгънэләр. Кайвакыт неологизм билгеләмәсенә башка билгеләр дә өстәлә: яңа күренеш һәм төшенчәләргә аңлату, иске атамаларны алмаштыру, яңалыкны белдергән стилистик эффект, сүзлекләрдә теркәлмәү һ.б. Һәр чор һәм һәр буын яңа сүзләр барлыкка китерә. Кагыйдә буларак, яңа сүзләр зарурлыгы фән һәм мәдәният үсеше, техниканың алга китеше, ижтимагый тормыш үзгәрешләре белән бәйлә була.

5. Әдәби телнең сүзлек байлыгын тулыландыру юллары.

Телнең сүзлек составы баюда ике чыганақ бар: 1) *телнең эчке ресурслары*: телнең үз мөмкинлекләреннән чыгып сүзләр ясалу; телдә яшәп килгән сүзләрнең мәгънәләре киңәю; диалектлардан сүзләр алу; калькалаштыру¹² – чит тел сүзен кисәккә-кисәк тәржемә итү юлы белән яңа сүз ясау; 2) *тышкы ресурслар*: чит телләрдән сүзләр алу.

Алынма сүзләргә төркемләүдә гомум кабул ителгән классификация юк. Чит тел сүзләрен *әйбер* яки *төшенчәгә бәйлә* һәм *бәйлә булмаганнарын* аерудан тыш, *туры* һәм *кыек алынмаларга* бүлеләр. Туры алынмалар бер телдән икенчесенә турыдан-туры күчә, ә кыек алынмалар икенче бер арадашчы тел аша керә.

Чит тел сүзләре үзләренә ят бер телгә килеп кергәннән соң, телнең законнарына яраклаша башлыйлар: алган тел сүзләренә аваз һәм грамматик сыйфатларын кабул итәләр. Ассимиляция дәрәжәсенә карап, *үзләштерелгән* һәм *үзләштерелмәгән алынмалар* була. Үзләштерелгән алынмалар үзләре өчен яңа булган тел системасына шул дәрәжәдә яраклашалар ки, аларның

¹² Бу ысул кайбер хезмәтләрдә тышкы ресурс буларак карала.

алынма булулары хэтта сизелми дә, бары этимологик анализ гына бу сүзлэрнең чыганагын билгели ала (мәсәлән, рус телендә *доска, сахар, капуста, тарелка, диван, суп, кофта* һ.б. сүзләр). Үзләштерелмәгән алынмаларны икенче төрле *варваризмнар* дип йөртәләр, аларның чит телнеке булулары аваз, график, грамматик һәм семантик үзенчәлекләрендә чагыла.

Белемнәрне тикшерү өчен сораулар

1. Лексикология фәне нәрсәне өйрәнә һәм аның нинди тармаклары бар?
2. Телнең төп берәмлеге буларак сүзнең нинди билгеләрен беләсез?
3. Сүзнең лексик мәгънәсе һәм аның типлары турында сөйләгез.
4. Телләрнең сүзлек байлыгы нинди юллар белән үсә?
5. Сүзлекләрнең нинди төрләре була?

Тема: ТЕЛНЕҢ ГРАММАТИК ТӨЗЕЛеше

1. Морфемика. Морфема һәм аларны төркемләү.
2. Сүз ясалышы һәм аның төп берәмлекләре.
3. Морфология, аның өйрәнү объекты.
4. Грамматик категория. Грамматик мәгънә. Грамматик форма.
5. Синтаксис. Төп синтаксик берәмлекләр.
6. Жәмлә кисәкләре турында мәгълүмат.

1. Морфемика. Морфема һәм аларны төркемләү.

Телнең фонемадан зуррак берәмлеге – морфема, ул фонема һәм сүз арасында тора. Морфемага карашлар төрле булса да, барлык галимнәр аның сүздән зур булмаса тиешлеге белән килешә, шул ук вакытта сүз составында ким дигәндә бер морфема булуы мәжбүри.

Морфемика – тел белеменең морфемалар системасын һәм аларның сүз составында яшәү кагыйдәләрен өйрәнә торган бүлеге. Морфемика шулай ук сүзләрне морфемик төзелешләре ягыннан системага сала, сүзләргә морфемик анализ ясау принциптарын эшкәртә. Бу термин белән телнең морфемик төзелешен, аның морфемалары жыелмасын һәм морфема типларын атылар.

Морфема төшенчәсен һәм терминын фәнгә И.А.Бодуэн де Куртенэ керттеп жибәрә. Соңрак ул башка тел галимнәренең хезмәтләрендә үстерелә.

Морфема – телнең ике яклы берәмлеге, аның билгеле фонетик яки график формасына (белдерелү планы) аерым бер

мәгънә теркәлгән була (эчтәлек планы). Мәсәлән *жырчы* сүзәндәгә –чы морфемасы “жырлау белән шөгылләнә торган кеше” мәгънәсен бирә. Кайвакыт нуль морфема турында да фикер йөртәләр. Мәсәлән, *өй, өстәл, урам* кебек сүзләрдә кушымча юклыгы аларның баш килештә, берлек санда булуына ишарә итә.

Морфеманың төп билгеләре:

1) морфема ике яклы була: ул аваз ягыннан формалашкан һәм мәгънәгә ия;

2) морфема тагын ваграк кисәкләргә бүленә алмый;

3) морфемалар янадан ясалмыйлар, бәлки телдә яшиләр;

4) алар мөстәкыйль түгел: сүз составына кереп, төрле мәгънә белдерәләр. Бу билгә абсолют булмаска да мөмкин, чөнки: а) сүз белән тәңгәл килгән морфемалар да була (кофе, пальто); ә) аерым телләрдә, бигрәк тә аморф (тамыр) телләрдә (кытай, вьетнам телләрендә) сүз белән морфеманың каршы куелышы юк.

Морфемалар, мәгънәнән характерына, сүздәгә урынына һәм сүздәгә рольләренә карап, төрле төркемчәләргә аерылалар.

1. Морфемалар төп, деривацион һәм реляцион мәгънәләрне белдерәләр. *Төп* мәгънә сүзәң тамырында белдерә. *Деривацион* морфемалар тамырны ачыклап, конкретлаштырып килә, мөстәкыйль кулланылмый. Төрки, татар тел белемдә аларны *сүз ясагыч кушымчалар* диләр: авыл-даш, көч-сез, жыр-ла һ.б. *Реляцион* морфема сүзәң башка сүзләргә мөнәсәбәтен белдерә. Бу морфемаларны *форма ясагычлар* дип атыйлар, алар эчәндә *сүз төрләнәдергечләре* (киләш, сан-зат, тартым һ.б.) аерып чыгаралар: *эш-кә, укый-сың, әни-ем; деревням, новый, пишу.*

2. Сүз төзелешәндәгә урыны ягыннан, тамырга бәйлә рәвештә, морфемалар *префикслар* (алкушымча – тамыр алдында йөриләр), *суффиксларга* (тамырдан соң киләләр) һәм *постфиксларга* (флексиадән соң урнашалар) бүленәләр: *до-работ-ать, плен-ниц-а, учу-сь.* Төрки телләрдә барлык кушымчалар – постфикслар гына: *яз-у, тор-мыш-ка, күл-ләр-не, эш-ләр-е(н)-дәге-се-н* һ.б. Болардан кала да аффикслар була: *конфикслар* (циркумфлекслар) тамырны чолгап алалар; *инфикслар* аффикслар эчәңә кереп урнашалар, мондый

кушымчалар Филиппин утрауларындагы бонток телендә һәм өлешчә латин телендә очрый; *интерфикслар* кушма сүзләрне берләштереләр, рус телендәге *о, е* бәйләүче сузыклары шундыйлардан: *земл-е-коп, пар-о-ход, прибор-о-строение, пол-е-вод* һ.б.; *трансфикслар* тартыктан торган тамырларны аерым сузыклар белән аералар. Мондый кушымчалар гарәп телендә күзәтелә. Тартыклардан торган тамырлар янында сузык трансфикслар килә. Мәсәлән, *-а, -и* трансфикслары сыйфат фигыль ясый: *к-ә-т-и-б-ун* – язучы (тамыр к-т-б); *д-ә-р-с-үн* – укучы, белем алучы (тамыр д-р-с).

3. Морфеманың сүздә мәжбүри булуы яисә мәжбүри булмавы ягыннан *тамыр* һәм *аффиксаль* морфемаларга бүленәләр. Тамыр мофема һәр сүздә була, ә аффикслар факультатив булалар. *Тамыр* – сүзнең реаль мәгънәгә ия булган иң кечкенә кисәге, тамыр сүз төрләнеше белән бәйләнмәгән һәм шуңа күрә бер үк тамыр төрле сүз төркөмнәрендә күзәтелә: *күз – күзлек, күзләү, күзлүт, күзәлләү, күзикмәк, күзле, күзсез* һ.б.; *читать* – *учитель, учить, вычитывать, прочитанный, читающий, прочитано* һ.б. Тамырларның кабатлануы һәрбер телдә күзәтелә. Мәсәлән, татар телендә *тиз* тамыры түбәндәге сүзләрдә очрый: *тизаткыч, тизлек, тизләнеш, тизләнешле, тизләну, тизләткеч, тиз-тиз, тизәйткеч* һ.б. Бер тамыр тирәсенә оя төзеп тупланган сүзләр *тамырдаш* сүзләр дип аталалар.

4. Авазлар белән белдерелгән морфемалар белән беррәттән, телдә *нуль* морфема да булырга мөмкин: башка сүз формалары белән чагыштырганда, морфеманың булмавы мәгънә белдерә. Мәсәлән, *весел-0* – *весел-а* – *весел-о* – *весел-ы*; *умен-0* – *умн-а* – *умн-о*, *умн-ы*.

5. Морфемалар *ирекле* һәм *бәйле* булырга мөмкин. Аерым сүз булып та кулланыла ала торган морфемалар *ирекле* була, алар шул ук рәвештә башка сүзләрдә дә кабатланып киләләр, болар – тамыр морфемалар. Бәйле морфемалар исә аерым гына кулланыла алмый, аларга күбрәк аффикслар керә.

6. Килеп чыгышлары ягыннан караганда морфемалар *телнең үзенекә* һәм *башка телдән алынган* булуы ихтимал. Рус телендә очрый торган *-изм, -ист, -ад, -аж, -ант* морфемалары, *а-, архи-*,

контр-, де-, экстра- префикслары алынма морфемалар дип күрсәтелә. Татар телендәге *-ханә, -намә* компонентларын алынма кушымчалар дип санылар (әмма аларның чыганак телләрдә мөстәкыйль мәгънәле сүзләр икәннен истә тотарга кирәк): *басмаханә, даруханә, васыятьнамә, шәһадәтнамә* һ.б. Гадәттә грамматик элементлар бер телдән икенче телгә сирәк үтеп керә, мисалга китерелгән морфемалар чит тел сүзе белән бергә дә үтеп керергә мөмкин.

2. Сүз ясалышы һәм аның төп берәмлекләре.

Сүзьясалыш структурасы

Сүзьясалышы термины ике мәгънәдә йөри: телнең сүзьясалыш төзелеше һәм тел белеменең бер бүлеге. Формаль чаралар ярдәмендә яңа сүзләр ясауны күздә тоткан хәлдә, сүзьясалышын икенче төрле *деривация* дип тә атылар. Ясалма сүзләр *дериватлар*, ә алар турындагы фән *дериватология* дип атала.

Сүзнең сүзьясалыш структурасын тикшергәндә *сүз нигезе* төшенчәсе мөһим роль уйный. Сүзнең лексик мәгънәсен белдерә торган тамырдан һәм ясагыч кушымчалардан гыйбарәт өлеше *нигез* дип атала (реляцион мөнәсәбәтләргә белдерә торган кушымчалар нигез составына кермиләр, чөнки алар лексик мәгънәне түгел, ә грамматик мәгънә белдерәләр). Төзелешләре ягыннан алар *тамыр* һәм *ясалма* дигән төрләргә бүленәләр. *Тамыр нигезләр* тагын да кечерәк мәгънәле кисәкләргә бүленмиләр, ә *ясалма нигезләр* морфемаларга бүленә.

Сүзьясалыш мәгънәсе

Һәр ясалма сүзнең үзен ясаган сүзе була (ягъни мәгънәсе һәм төзелеше ягыннан гадирәк тамырдаш сүзе). Яңа сүз ясый торган чара *сүзьясагыч форманты* дип атала. Ясалма сүзләрнең сүзьясалыш мәгънәсе була. *Сүзьясалыш мәгънәсе* – ясалма сүзнең ясагыч сүзгә карата булган, сүз эчендә формаль белдерелгән семантик мөнәсәбәте. Сүзьясалыш мәгънәсе бер төркем мотивлашкан сүзләрдә бердәй була: *борма, бөгелмә, йөкләнмә, казылма, күргәзмә, оешма, ташлама* сүзләрендә “ясаучы нигездән аңлашылган эш-хәрәкәт нигезендә барлыкка

килгэн эйбер исеме” сүзьясалыш мэгънәсе –ма/-мә кушымчасы аша белдерелә.

Сүзьясалыш мэгънәсе лексик һәм грамматик мэгънәләр арасында тора. Лексик мэгънәдән аермалы буларак, ул аерым бер сүзгә генә түгел, ә бердәй формаль белдерелү чарасына ия булган бер төркем сүзләргә хас була. Ул бер сүз төркеменә кергән барлык сүзләрдә дә табылмый, ә аерым сүзләрне генә характерлый.

Сүзьясалыш тибы

Гадәттә бер үк сүз төркемнән булган ясагыч нигездән, бер үк сүзьясагыч чара ярдәмендә ясалган, бердәй сүзьясалыш мэгънәсенә ия булган ясалма сүзләрнең төзелеш схемасы ***сүзьясалыш тибы*** буларак аңлашыла. Мәсәлән, рус телендә *-тель* суффиксы белән ясалган сүзләр арасында ике сүзьясалыш тибы аерырга мөмкин: 1) зат мэгънәсен белдерә торган сүзләр – *учитель, писатель, читатель, руководитель*; 2) предмет мэгънәсен белдерә торган сүзләр – *подогреватель, взрыватель, выключатель, усилитель* һ.б.

Сүзьясалыш типлары *продуктив* һәм *продуктив булмаган* төрләргә аерыла. Әгәр хәзергә көндә дә шул үрнәк буенча яңа сүзләр ясалса – продуктив сүзьясалыш тибы була, ә инде яңа сүзләр ясалмый яисә сирәк ясалса, ул продуктив булмаган сүзьясалыш тибын тәшкил итә.

Сүзьясалыш ысуллары

Сүз ясалыш ысуллары ике зур төркемгә бүленә: ***аффиксаль*** һәм ***кушымчасыз ысул***.

Аффиксаль ысул белән сүз ясаганда, формант буларак бер кушымча яисә кушымчаларның комбинациясе катнаша. Аффиксаль ысул буенча сүз ясалышы түбәндәге төрләргә бүленә: *префиксаль* (про-читать, за-водить), *суффиксаль* (началь-ник, чит-а-тель, юл-чы, як-таш, чәчәк-ле, баш-ла), *префиксаль-суффиксаль* (при-морь-е, по-дорож-ник), *префиксаль-постфиксаль* (до-звон-ить-ся), *суффиксаль-постфиксаль* (горд-и-ть-ся), *префиксаль-суффиксаль-постфиксаль* (о-банкрот-и-ть-ся), *нуль аффиксация алымы* (синь, гниль). Бу ысулны икенче төрле ***морфологик ысул*** дип тә

йөртэләр. Төрки телләрдә, агглютинатив телләр булганга, бу алымның суффиксаль төре гаять киң кулланыла

Сүз ясалуда **кушымчасыз алым** түбәндәге ысулларда чагыла: сүзнең бер өлешен кисеп ташлау, конверсия, аерым сүзләрне билгеле бер эзлеклелектә берләштерү. Кушымчасыз сүз ясаганда, түбәндәге төрләр барлыкка килә: 1) сүзләрне ялгау (генерал-майор, ва-гон-ресторан); 2) кисеп ташлау (зав, зам); 3) аббревиация (вуз, МГУ, завуч); 4) кабатлау (тихо-тихо, красный-красный, еле-еле, матур-матур, вак-вак); 5) конверсия (мороженое, столовая, жәяүле, таныш, өлкәннәр). Аларны башкача **синтаксик**, **морфологик-синтаксик** юллар дип тә йөртәләр. Сүзләр шулай ук **фонетик** (кайбер авазлар төшөп кала, я чиратлаша, я басым үзгәрә һ.б.: *хәзер – әзер, тугры – туры, сылтау- селтәү*), **лексик-семантик** юл (сүзнең яңа мәгънәсе барлыкка килә: *йомгак – йомгак* (итог мәгънәсендә), *түгәрәк – түгәрәк* (кружок мәгънәсендә) һ.б.) белән дә ясала.

Сүзъясалаш ысуллары да телдә үзгәреш кичерәләр. Иң яңа алымнар дип **аббревиация** һәм **кисеп ташлау** санала. Алар XX гасырда интенсив рәвештә үсеп китәләр.

3. Морфология, аның өйрәнү объекты.

Морфология сүз формаларын һәм алар белдергән мәгънәләренә, грамматик сүз классларын (сүз төркемнәрен), аларга хас грамматик категорияләренә өйрәнә.

Сүз төркемнәрен аеру принциплары барлык телләр өчен дә бердәй. Сүзләрне төркемнәргә бүлгәндә иң элек аларның уртак **лексик-грамматик** мәгънәләренә игътибар итәләр: бер төркем сүзләр предметны, икенчеләре предметның билгесен, өченчеләре эш-гамәлләренә, предметларның санын һ.б. мәгънәләр белдерә.

Уртак лексик-грамматик мәгънәләре буенча бер төркемгә кергән сүзләрнең үзләренә генә хас булган билгеле бер грамматик категорияләре бар. Мәсәлән, предметлык мәгънәсен белдерүче сүзләр татар телендә – килеш, сан, тартым белән; рус телендә род, сан, килеш белән төрләнәләр һ.б. Сүзләрне бу билгеләренә нисбәттә төркемләү **морфологик принцип**ның нигезендә ята.

Билгеле бер төркемгә кERGән сүзләрдә төп грамматик мәгънәнең уртаKлығы бердәй морфологик билгеләр табылуга гына түгел, охшаш синтаксик билгеләр булуга да китерә. Шунлыктан сүзләрне төркемнәргә аерганда *синтаксик принцип* та исәпкә алынырга тиеш. Бу принцип буенча сүзнең жөмләдәге типик синтаксик функциясенә, аның башка сүзләр белән бәйләнешкә керү үзенчәлекләренә игътибар ителә.

Әйтелгәннәргә нәтижә ясап, сүз төркемнәренә түбәндәгечә билгеләмә бирергә мөмкин: *сүз төркемнәре* – уртаK грамматик мәгънәләре, бердәй морфологик билгеләре һәм типик синтаксик функцияләре нигезендә берләшкән сүз класслары.

Сүз төркемнәрен мөстәкыйль һәм ярдәмлек сүз төркемнәренә бүлү кабул ителгән. *Мөстәкыйль сүз төркемнәренә* кERGән сүзләр аерым торганда реаль мәгънә белдерәләр, нинди дә булса грамматик категория күрсәткечләрен алалар, жөмләдә синтаксик функция үтиләр һәм яңа сүзләр ясау өчен нигез булып торалар. *Ярдәмлек сүз төркемнәрендә* бу сыйфатлар табылмый. Шушы нигездә татар телендә исем, сыйфат, сан, алмашлык, рәвеш, фигыль, аваз ияртемнәре мөстәкыйль сүз төркемнәре дип өйрәнеләләр. Ярдәмлекләренң белдергән мәгънәләре һәм телдә үтәгән функцияләре гаять төрле, шунлыктан аларны үз эчендә *бәйләгеч* (бәйлек, теркәгеч) һәм *модаль сүз төркемнәре* (сөйләүченең сөйләмгә мөнәсәбәтен белдерә торган сүзләр – кисәкчә, ымлык, хәбәрлек сүзләр) дип тә аералар.

Һәрбер телдә сүзләрне төркемнәргә бүләләр, әмма аларның саны, билгеләре, үзара мөнәсәбәте төрле телдә төрлечә чагылыш таба.

4. Грамматик категория. Грамматик мәгънә. Грамматик форма

Грамматик категория – тулы бер сүзләр классына яки сүз тезмәләре классына хас булган һәм телдә формаль яктан белдерелгән универсаль семантик билге. Грамматик категория телдә бер-берсенә мөнәсәбәттә торган, капма-каршы куелган грамматик мәгънәләр булганда гына формалаша ала. Мисал өчен, килеш категориясе ким дигәндә ике килеш формасы, сан категориясе – ике төрле сан, заман категориясе кимендә ике

заман формасы булганда гына оеша. Эгәр грамматик мәгънэләр каршы куелмаса, телдә грамматик категория формалаша алмый.

Телләрдәге охшаш категорияләрнең күләме дә, ягъни каршы куелган мәгънэләр саны да төрлечә була.

Грамматик мәгънэләр лексик мәгънэләрнең гомумиләшүеннән барлыкка килә. Тел аралашу чарасы буларак үскән саен, төрле сүзләрдә яңа гомуми билгеләр һаман табыла бара. Мәсәлән, фигыль заманнары чынбарлыктагы һәртөрле эш-гамәл үткәндә, хәзер һәм киләчәктә башкарылуын күрсәтә. Сан мәгънәсе реаль чынбарлыктагы предметның конкрет исәбен белдерә. Димәк, грамматик мәгънэләр формаль мәгънэләр генә түгел, предметлар һәм күренешләрнең төрле классларын һәм шулар арасындагы мөнәсәбәтләрне белдерә торган мәгънэләр. Ул бер төркем сүзләргә һәм синтаксик төзелмәләргә хас. Грамматик мәгънә түбәндәге билгеләргә ия:

1. Ул гомумиләштерә.
2. Ул мәжбүри (эгәр исемнәргә сан мәгънәсе хас икән, һәр исем ничек кенә булса шул мәгънәне белдерә).
3. Бер төркемгә кергән сүзләрнең барысында да табыла (мәсәлән, татар телендә барлык исемнәр килеш, сан, тартым белән төрләнәләр).
4. Грамматик мәгънэләрнең саны конкрет билгеле (лексик система ачык булганлыктан, яңа сүзләр һәм мәгънэләр ясалып торалар, ә грамматик мәгънэләр күп түгел).
5. Грамматик мәгънэләр типиклашкан (телдәге билгеле бер регуляр чаралар белән белдереләләр һ.б.).

Теләсә кайсы грамматик мәгънәнең үз белдерелү формасы була. **Грамматик форма** – сүз, сүзтезмә яки жөмлә формасының грамматик мәгънә белдерә торган өлеше.

Телләрдәге күптөрле грамматик формаларда чагылыш тапкан грамматик мәгънэләрне белдерү ысуллары эллә ни күп түгел. Алар грамматик мәгънэләрне синтетик һәм аналитик юллар белән белдерәләр.

Синтетик юл (грекча – берләштерү) бер сүз эчендә берничә морфеманы (тамыр, сүзьясагыч, сүз төрләндергеч морфемаларны) берләштерә. Грамматик мәгънә бу очракта сүз эчендә белдерелә. Грамматик мәгънәнең синтетик юл белән белдерелүенә түбәндәге

чаралар керэ: аффиксация, басым, редупликация, эчке флексия, супплетивизм.

Грамматик мэгънэлэрне *аналитик юл* белән белдерү өчен ярдәмлек сүзләр (теркәгечләр, бәйләкләр һәм бәйлек сүзләр, ярдәмче фигыльләр, кисәкчәләр, артикльләр); интонация; сүз тәртибе кулланыла. Грамматик мэгънэлэрне белдерүче грамматик чараларның таралышы төрле телләрдә төрлечә.

Аффиксация. Аффиксация дөнъядагы күп телләрдә шактый киң таралган. Аффиксациянең ике төре бар: *агглютинация* һәм *фузия*. Икенчесен *флексия* дип тә атыйлар.

Агглютинация – тамырга кушымчаларның бер-бер артлы ялганып килүләре. Бу очракта тамыр үзгәрми, морфемаларның чикләре ачык күренеп тора. Агглютинация күренеше төрки, фин-угор телләренең морфологик үзенчәлеген тәшкил итә, аларны *агглютинатив телләр* дип йөртәләр.

Флексияләр (окончание) яңа сүзләр ясамыйлар, сүз ахырында киләләр. Рус телендә флексиянең тамыр, нигез белән тыгыз бергә, кушылуы, ягъни *фузия* күренеше күзәтелә. Флексияләр нигезгә бергә, *фузия* барлыкка килгән телләргә *флектив телләр* телләр дип атыйлар. Һинд-европа, семит телләре – *флектив телләр*.

Эчке флексия. Тамыр эчендә авазларның, законлы рәвештә үзгәрәп, төрле грамматик мэгънэләр белдерү өчен кулланылышы эчке флексия дип атала. Тарихи чиратлашулардан аермалы буларак, мондагы аваз үзгәреше фонетик позициягә бәйле түгел, ягъни аларның нигезендә грамматик сәбәпләр ята. Мәсәлән, немец телендә фигыль формалары шулай аерыла.

Супплетивизм. Бер үк лексик мэгънәгә ия булган сүзләрнең төрле грамматик формаларын төрле тамырдагы сүзләр белән белдерү. Мәсәлән, *хороший, плохой* сүзләренең чагыштыру дәрәжәсе – *лучше, хуже; брать* фигыленең совершенный виды – *взять; человек* сүзенең күпләге – *люди; я* алмашлыгының родительный падеж формасы – *меня; бу* сүзенең төшем килеше – *моньсын; ул* сүзенең чыгыш килеше – *аннан* һ.б.

Редупликация – тамырның (нигезнең), тулысынча яисә өлешчә кабатланып, грамматик мэгънә белдерүе. Бу чара ярдәмендә:

1) билгенең интенсивлыгы арта: *озын-озын; большой-большой*;

2) төрки телләрдә артыклык дәрәжәсе ясала: *ап-ак, зуп-зур, зәп-зәңгәр, ямь-яшел*;

3) грамматик күплек белдерелә, бу аеруча япон, малайя, полинезия телләре өчен хас: *куни* (япон. ил) – *куни-куни* (илләр); *оранг* (индонезия. кеше) – *оранг-оранг* (кешеләр);

4) процессның дәвамлылыгы белдерелә: *баралар-баралар, әйттем-әйттем, ашаган-ашаган* һ.б.

5) арта торган күплек (бәйләкләр белән) мәгънәсе бирелә: *өй өстенә өй, хат артыннан хат, нур өстенә нур, мәшәкать артыннан мәшәкать* һ.б.

б) процессның артуы белдерелә: *якынайганнан-якыная, үскәннән-үсә, артканнан-арта* һ.б.

Басым һәм **интонация**. Басым – күп телләрдә грамматик мәгънәне белдерә торган грамматик чара. Мәсәлән, рус телендә: *руки* (күплек, баш килеше) – *руки* (берлек, иялек килеше), *города* (күплек, баш килеш) – *города* (берлек, иялек килеш) һ.б. Татар телендә басым сүзнең төрле сүз төркемнәренә керүен билгели: *басма* (исем) – *басма* (боерык фигыль); *бүлмә* (исем) – *бүлмә* (боерык фигыль).

Интонация әйтү максаты буенча жөмлә төрләрен билгели: *Фестиваль башланган. Фестиваль башланган? Фестиваль башланган!*

Интонация компонентлары жөмлэдә төрле грамматик мәгънәләрне белдерүдә катнашалар. Мәсәлән, сүзләр арасындагы пауза сүзтезмәне юкка чыгара ала: *яхшы утыр – яхшы, утыр; шофер абыем – шофер – абыем* һ.б.

Интонация сөйләүченең сөйләмгә мөнәсәбәтен – модаллекне белдерү өчен дә кулланыла.

Сүз тәртибе. Аффикация аз булган телләр өчен сүз тәртибенең әһәмияте аеруча зур, чөнки сүзнең грамматик мәгънәсе аның жөмлэдәге урынына карап үзгәрә. Сүз тәртибе жөмлә кисәкләренең функцияләрен билгели. Моны рус, татар телләрендә дә күзәтергә мөмкин. Мәсәлән: *Мать любит дочь. День сменяет ночь. Кеше аю ашаган. Ана бала ярата*. Бу

жөмлэлэрдэ беренче исем – һәрвакыт ия, икенче исем һәрвакыт туры тәмамлык була.

Рус телендә сүз тәртибе төгәл һәм якынча саннарны аера: *пять рублей – рублей пять, человек десять – десять человек* һ.б.

Төрки телләрдә сүз тәртибе ачыклаулы һәм хәбәрлекле мөнәсәбәтне, ягъни сүзтезмә һәм жөмләне аера: *кызыл байрак – байрак кызыл, акыллы бала – бала акыллы, уңган килен – килен уңган* һ.б.

Ярдәмлекләр. Бу төр грамматик чаралар шулай ук аффиксация аз булган телләрдә күбрәк күзәтелә. Ярдәмлекләргә теркәгечләр, бәйләкләр, кисәкчәләр, артикльләр керә.

Бәйләкләр урнашу үзенчәлеге ягыннан ике төрле була: сүз алдында килгәннәрен – *предлог* (рус, инглиз телләрендә), сүздән соң килгәннәрен *послелог* (төрки, фин-угор телләрендә) дип атыйлар. Алар урын-ара, вакыт, максат, шарт, сәбәп һ.б. мөнәсәбәтләрне белдерәләр, билгеле бер килеш формалары белән кулланылалар, жөмлә кисәкләре арасындагы ияртүле бәйләнешне белдерәләр.

Теркәгечләр тезүле һәм ияртүле бәйләнешне белдерәләр, алар кушма жөмлэдә аеруча зур роль уйныйлар.

Кисәкчәләр сөйләүченең сөйләмгә, чынбарлыкка мөнәсәбәтен күрсәтәләр һәм төрле мәгънәләр белдерәләр.

Артикль мөстәкыйль сүзләр белән килеп, аларның грамматик үзенчәлекләрен ачыклай: билгелелек-билгесезлек категориясен формалаштыра (немец, инглиз, француз, гарәп телләрендә); грамматик родны белдерә; грамматик сан күрсәткече була (француз, немец телләрендә); исемнең килеш формаларын белдерә ала.

Ярдәмлек сүзләр функциясендә кайбер мөстәкыйль мәгънәле сүзләр – аерым исемнәр, фигыльләр, алмашлыклар, саннар кулланылырга мөмкин. Телләрдә ярдәмче фигыльләреннән дә роле зур. Татар телендә *ит, бул* фигыльләре заман формаларын ясауда, зат һәм модал мәгънәләрне белдерүдә катнашалар.

Аваз чиратлашулары. Грамматик мәгънәләр аваз чиратлашу юлы белән дә белдерелгә мөмкин. Мәсәлән, рус телендә вид мәгънәсе өлешчә шушы чара ярдәмендә белдерелә: *наладить – налаживать, упросить – упрашивать* һ.б.

Инкорпорация. Бу күренеш сүз белән жөмлө чигендә күзәтелә. Тәмамлык, аергыч, хэл һ.б. жөмлө кисәкләре фигыль составына килеп кереп, аның белән кушма сүз ясый. Чукот телендәге *тивалантоак* тезмәсендә *ти* – I зат берлек сан күрсәткече, *вала* – пычак сүзенен нигезе, *нто* – чыгару сүзенен нигезе, *ак* – үткән заман һәм I зат берлекне белдерүче күрсәткеч. Сүзгә-сүз тәржемә иткәндә, “Мин пычак чыгардым” фикере килеп чыга. Бу күренеш кайбер Америка индеецлары, чукот, коряк телләре өчен характерлы.

5. Синтаксис. Төп синтаксик берәмлекләр

Синтаксис жөмлө һәм сүзтезмәләрдә сүзләрнең бәйләнеш закончалыкларын, жөмлө төзелешен, жөмлөләрнең синтаксик бөтенгә һәм текстка оешу принципларын өйрәнә. Шуларга бәйле рәвештә синтаксис өч өлешкә бүленә: сүзтезмә синтаксисы, жөмлө синтаксисы, текст синтаксисы.

Төп синтаксик берәмлекләр буларак *сүзтезмә* һәм *жөмлө* карала. Соңгы елларда синтаксик берәмлекләр рәтенә *синтагма*, *синтаксик бөтен*, *текст* кебек күренешләрне дә кертеп карый башладылар.

Синтаксиста сөйләм төзелеше сүзләр бәйләнеше аша өйрәнелә. Сөйләмдә сүзләр ике төрле бәйләнештә була. **Тезүле бәйләнеш** (паратаксис) вакытында, сүзләр үзара тигез хокуклы була, берсе икенчесенә буйсынмый. Тезүле бәйләнеш тезүче теркәгечләр (жыючы, каршы куючы, бүлүче) һәм интонация (санау, каршы кую) аша белдерелә. Тезүле бәйләнеш вакытында тиндәш кисәкләр формалаша; тезмә кушма жөмлөнән аерым компонентлары арасында да тезүле бәйләнеш урнаша. Әмма тезүле бәйләнеш үзе генә сөйләм барлыкка китерә алмый.

Ияртүле бәйләнеш (гипотаксис) булганда, бер сүз икенчесенә ияреп, буйсынып килә, анда сүзләр тигез хокуклы түгел: ал чәчәк, малай йөгәрә, түгәрәк өстәл һ.б. Ияртүле мөнәсәбәттә торган сүзләр арасында хәбәрлекле, ачыклаулы, аныклаулы мөнәсәбәтләр урнаша. *Хәбәрлекле мөнәсәбәт* вакытында бер сүз икенчесе турында ни дә булса хәбәр итә һәм жөмлө формалаша. *Ачыклаулы мөнәсәбәттә* бер сүз икенчесен ачыклай, конкретлаштыра, бу вакытта сүзтезмә оеша.

Аныкклаулы мөнәсәбәттә торган сүзләрнең берсе икенчесен аныккый, өстәмә төгәллек кертә һәм бу вакытта аныклагыч дигән жөмлә кисәге барлыкка килә.

Сүзтезмәләр һәм аларны төркемләү

Ким дигәндә ике мөстәкыйль мәгънәле сүзнен үзара ачыкклаулы мөнәсәбәттә торып, бер төшенчә белдерүе *сүзтезмә* дип атала. Сүзтезмәләр берничә принциптан чыгып төркемләнәләр.

1. Компонентлар арасындагы мөнәсәбәтләрнең ирекле яки тотрыклы булуы ягыннан сүзтезмәләр *фразеологик* (тотрыклы) һәм *синтаксик* (ирекле) дигән төрләргә бүленәләр. Фразеологик сүзтезмәләр тел белеменең лексикология бүлегендә карала, ә ирекле сүзтезмәләр исә синтаксиста өйрәнелә.

2. Төзелеше ягыннан *гади* (ике мөстәкыйль сүздән гыйбарәт – матур чәчәк, тиз йөгөрү, авылда яшәү һ.б.) һәм *катлаулы* (икедән артык мөстәкыйль сүздән тора – бер сәгатътән кайту, ике чиләк су, бер тәлинкә аш һ.б.) сүзтезмәләр була.

3. Ияртүче һәм иярүче сүзләр кайсы сүз төркеменнән булуга карап, *исемле исем* (авыл малае), *исемле фигыль* (урманнан кайту), *сыйфатлы исем* (ак чәчәкләр), *санлы исем* (өч кыз) һ.б. төр сүзтезмәләр була.

Жөмлөләр һәм аларны төркемләү мәсьәләсе

Жөмлөгә тел белемендә дистәләрчә билгеләмә бирелгән, әмма аларның берсе дә барлык галимнәр тарафыннан кабул ителмәгән.

Һәр телдә жөмлөләрнең төп билгеләре дип галимнәр *предикативлык һәм модальлекне* атыйлар. Предикативлык – чынбарлыктагы күренешләрне, вакыйга, билге һәм хисләрне хәбәр итү, ул заман, зат категорияләрендә чагылыш таба. Модальлек – сөйләмнең (сөйләүченең) чынбарлыкка мөнәсәбәте. Ул фигыль наклонениеләре, кисәкчәләр, ымлыклар, интонация, кабатлау, инверсия һ.б. аша белдерелә.

Жөмлөләрне төркемләгәндә алда аталган аспектлар исәпкә алына һәм алар түбәндәге принциплар нигезендә төркемләнәләр:

1. Грамматик таркала алу-алмау ягыннан, *грамматик таркала* һәм *грамматик таркалмый торган жөмлөләр* була: беренче төр жөмлөләрдә жөмлә кисәкләрен (ия, хәбәр һ.б.) билгеләп була, икенчеләрендә жөмлә кисәкләргә аерылмый.

2. Чынбарлыкка белдерелгән мөнәсәбәтнең характеры ягыннан, *инкар* һәм *раслау* жөмлэләр була.

3. Әйтү максаты ягыннан *хикәя*, *сорау*, *боеру* һәм *тойгылы* жөмлэләр аерып карала.

4. Баш кисәкләр янында иярчен кисәкләрнең булу-булмавына карап, *жыйнак* һәм *жәенке* жөмлэләр аерыла.

5. Хәбәрлек санына карап, жөмлэләр *гади* һәм *кушма* була. Гади жөмлэләр бер генә хәбәрлектән, кушмалары ике яки аннан артыграк хәбәрлектән тора.

6. Оештыручы үзәкнең санына карап, *бер составлы* һәм *ике составлы* жөмлэләрне аералар. Бер составлы жөмлэләрдә баш кисәкнең берсе генә була, икенчесен өстәп тә булмый; ә ике составлы жөмлэләрдә ике баш кисәк тә кулланыла, яки икенчесен өстәргә мөмкин.

7. Мәгънә тулылыгы өчен кирәк булган кисәкләрнең кулланылу-кулланылмавына карап, *тулы* һәм *ким* жөмлэләр аерылып тора. Ким жөмлэләр аеруча жанлы сөйләм телендә, диалогларда кулланыла, ә тулы жөмлэләр, гадәттә, фикер, текст, абзац башында очрый.

6. Жөмлә кисәкләре турында мәгълүмат.

Жөмләнең грамматик кисәкләре

Жөмләдә сүзләр төрле грамматик роль үти. Жөмләнең структур үзәген тәшкил итә торган кисәкләре *баш кисәкләр* дип йөртелә. Аларга ия һәм хәбәр керә.

Ия – баш килештәге сүз белән бирелеп, хәбәрне үзенә ияртә торган абсолют бәйсез кисәк. Ул күп очракта исемнәр һәм исем мәгънәсендәге сүзләр белән белдерелә.

Хәбәр – жөмләнең ия турында хәбәр итә һәм аңа грамматик яктан буйсына торган баш кисәге. Хәбәрләр, нигездә, фигыль белән белдерелә (фигыль хәбәрләр). Фигыльдән башка сүз төркеме белән белдерелгән хәбәрләр (исем хәбәрләр) иядән аңлашылган әйбернең, төшенчәнең материалын, нинди дә булса бер билгесен белдерәләр.

Жөмләнең *иярчен кисәкләре* баш кисәкләрне ачыклап, жөмләне жәенкеләндереп киләләр, аларга аергыч, тәмамлык, хәл һәм аныклагыч керә. *Аергыч* – жөмләнең предмет төшенчәсен

белдергән кисәгенә ияреп, шул предметның билгесен, санын һәм кемгә (нәрсәгә) каравын аңлаткан кисәге. *Тәмамлык* жөмләнә процесс белдерә торган теләсә кайсы кисәгенә ияреп, процессның объектн, үтәүченә яки нинди дә булса бер хәл кичерүчә затны (эйберне) һ.б. мәгънәләрне белдерә. *Хәл* жөмләнәң фигыль, сыйфат, рәвеш һ.б. сүзләр белән белдерелгән кисәгенә ияреп, процессның яки билгенәң билгесен, яисә процессның үтәлү рәвешен, вақытын, урынын, юнәлешен, максатын, сәбәбен, шартын, күләм-дәрәжәсен белдерә. *Аныклагыч* – ияртүчә кисәктән соң килеп, аңа өстәмә аныклык кертә торган кисәк.

Сөйләүченәң чынбарлыкка, тыңлаучыга, жөмлә эчтәлегенә, төзелешенә мөнәсәбәтен белдерә торган кисәкләре жөмләнәң *модаль кисәкләре* дип атала. Боларга эндәш һәм кереш сүзләр керә. *Эндәш сүзләр* сөйләм төбәлгән затны, эйберне белдерә. *Кереш сүзләр* сөйләүченәң сөйләм эчтәлегенә, төзелешенә һәм сөйләм обстановкасына мөнәсәбәтен күрсәтәләр.

Жөмләнәң актуаль кисәкләре

Жөмләдәге кайсы да булса бер кисәкнең мәгънә ягыннан аерымлануы актуаль кисәкләргә бүленешнең нигезен тәшкил итә. Аерымланган кисәк *рема* (сөйләм яңалыгы) дип атала, ул тыңлаучыга яңалык хәбәр итә. Жөмләнәң бер өлеше тыңлаучыга таныш була һәм ул *тема* (сөйләм предметы) дип йөртелә. Мәсәлән, *Узган жәй коры килде* жөмләсендә *узган жәй* – тема, *коры килде* рема була. Шул рәвешчә, жөмлә, ничә сүздән торуына карастан, ике актуаль кисәккә (тема һәм рема/ сөйләм предметы һәм сөйләм яңалыгы) бүленә. Актуаль кисәкләрнең кайсына да булса тәңгәл килә торган грамматик кисәк юк, алар теләсә кайсы грамматик кисәк белән туры килергә мөмкин. Составында сүзләр саны бердән артык булган һәркайсы жөмлә актуаль кисәкләргә бүленә. Жөмләдә сүзләр саны күбрәк булган саен, аның синтаксик төзелеше дә катлаулана бара.

Белемнәрне тикшерү өчен сораулар

1. Нәрсә ул морфема? Аларны ничек төркемлиләр?
2. Сүзьясалыш ысуллары турында сөйләгез.
3. Грамматик категория нәрсә ул?
4. Грамматик мәгънәләрне белдерүнең нинди юлларын беләсез?
5. Сүзләрне төркемләүдә нинди принциплар кулланыла?
6. Сөйләмдә сүзләр нинди бәйләнешләргә керә?
7. Сүзтезмәләрне ничек төркемлиләр?

8. Жөмлөлөрне төркемлөү принциптарын аңлатыгыз.
9. Жөмлө нинди грамматик һәм актуаль кисәкләргә таркала?

Тема: ЯЗУ. ГРАФИКА ҺӘМ ОРФОГРАФИЯ

1. Язу барлыкка килүнең алшартлары.
2. Сызма язуның төп тарихи этаплары.
3. Алфавит, графика һәм орфография.
4. Махсус язу системалары.

1. Язу барлыкка килүнең алшартлары.

Язу – кешелекнең иң бөек казанышларыннан берсе. Ул кешеләргә аваз теле ярдәмендә аралашу мөмкин булмаганда яки кыен очрақларда кулланыла. Аваз телендә аралашу мөмкинлеге өчен иң беренче кыенлык – урын һәм вакыт. Ара ерагайган саен сөйләүченең тавышы ишетелми башлый. Язуның барлыкка килүен дә кешеләрнең ерактарак урнашкан кабиләләр белән аралашу ихтыяҗы һәм нәрсәне дә булса мәңгеләштерү теләге туган чорларга бәйләп аңлатырга мөмкин.

Иң әүвәл хәзерге язуларга бөтенләй охшамаган “юлламалар” барлыкка килгән булырга тиеш. Төрле әйберләргә, предметларны нинди дә булса мәгълүмат тапшыру максатларында куллану кешелек тарихының борынгы чорында киң таралган булгандыр. Аваз теленнән аермалы булган бу аралашу чарасын шартлы рәвештә *әйбер язуы* дип йөртәләр.

Мондый символик сигнализациядән тыш, шартлы сигнализация дә бар, анда исә “әйберләр” бернәрсә дә аңлатмый, шартлы тамга буларак кына кулланыла. Перу язуы *кипу* нәкъ шундыйлардан: төрле төстәге, төенле баулар бәйләнгән таякчыкны хат рәвешендә тапшырганнар. Ирокезларда төрле төстәге һәм төрле зурлыктагы кабырчыклар беркетелгән билбау да (*вампум*) хат итеп жиберелгән. Гадәттә мондый хатларны аерым каста жрецлар гына укый алган. Бу ысул белән бик гади хәбәрләргә генә тапшырырга мөмкин булган.

Ә менә график тамгалардан гыйбарәт булган *сызма* язуның мөмкинлекләре зуррак. Ул һәртөрле формасында һәм һәрбер үсеш этабында тел белән турыдан-туры бәйле: ул я тел формаларын чагылдыра, яки телгә бәйле булмаган өстәмә аралашу чарасы буларак кулланыла.

2. Сызма язуның төп тарихи этаптары.

Иң борынгы сызма язу ысулы палеолит чорында ук пәйда булган. Ул **пиктографик язу** атамасын алган (латинча *pictus* – ясау һәм грекча *grapho* – язу). Башкача аны *рәсем язуы* дип тә йөртәләр. Әлеге язудан кайбер Америка индеецлары бүгенге көндә дә файдалана. Дөрес, бу язу бик үк камил түгел, чөнки ясалган рәсемне төрле кеше төрлечә кабул итәргә мөмкин. Шунлыктан пиктографияне барлык галимнәр дә язуның беренче этабы дип санамыйлар. Шунысы да бар: борынгы кешеләр барлык ясалган әйберләрне дә тере, жанлы итеп кабул иткәннәр. Димәк, “рәсемле хикәятләр”, бер яктан, шул горейф-гадәтләргә дәвам итсә, икенче яктан, сурәтгән читләшүне, абстрактлашуны таләп иткән.

Пиктография – мәгълүматны рәсемнәр ярдәмендә тапшыру. Төрле конкрет предметлар сурәтләнгән рәсемнәргә билгеле бер тәртиптә урнаштырып, хужалык, ижтимагый, хәрби һ.б. хәлләр турында мәгълүмат житкерелә. Пиктография өчен алфавит таләп ителми, аны уку өчен рәсемнәргә дөрес аңлау да житә.

Безнең эрага кадәр IV-III гасырларда Борынгы Шумерда, Борынгы Мисырда, аннары II гасырда Борынгы Кытайда икенче төрле язу барлыкка килә: һәр сүз я конкрет, я шартлы рәсем белән белдерелә башлый. Мәсәлән, кул турында сүз барганда кул рәсеме, суны сурәтләгәндә дулкынлы сызык кулланылган. Әй, шәһәр, көймәләргә һ.б. аерым символлары булган. Һәр тамга бер сүзгә белдергәнлектән, аны сүз язуы дип атарга да була. Мондый мисыр рәсемнәрен греклар *иероглифлар* дип йөрткәннәр (*иеро* – изге, *глифы* – ташка уелган). Иероглифлар ярдәмендә төзелгән текстлар рәсемнәр сериясен хәтерләткән. Бу язуны икенче төрле “төшенчә язам” яки “идея язам” дип аңлатырга мөмкин. Әлеге язуның фәнни атамасы – **идеографик язу** да шуннан килеп чыккан. Тик бик күп иероглифларны истә калдырырга кирәк булган. Идеографик язу график формалар системасы булган, чөнки тамгалар эзлеклелегә сөйләмдә сүзләр тәртибен биргән.

Безнең эрага кадәр III гасырда ук шумерлар сөйләм авазларын график тамгалар белән бирүгә омтылыш ясаганнар, шунның белән **фонографик (фонетик) язу**га нигез салганнар. Гәрчә шумер язуы сүз язуыннан ижек язуына күчү баскычында

торса да, анда сөйләмне график сурәтләүгә беренче адымнар эшләнгән. Шумерлар уйлап табып, соңыннан семитлар тарафыннан үстерелгән *ижек язуы* кешелек цивилизациясенң тагын бер казанышы була. Язуны ижекләр ярдәмендә тәртипкә салу табигыйрәк тоелган. Ижекләрнең саны сүзләргә караганда эзрәк. Әмма бу карарга килгәнче берничә йөз еллар үткән. Ижек язуы безнең эрага кадәр III-II гасырларда Урта диңгез ареалының көнчыгышында кулланылган. Хәзерге көндә бу язудан Һиндстанда, Эфиопиядә файдаланалар.

Язуны гадиләштерүдә алдагы этап *аваз язуы* була, анда сөйләмнең һәр авазына аерым тамга туры килә. Тик шундый гади һәм табигый юл уйлап табу өчен тагын да күбрәк вакыт таләп ителгән.

Аваз язуы тарихи яктан караганда яшрәк халыкларда уйлап табыла, алар үзләреннән элек яшәп киткән кешеләрнең тәҗрибәсеннән гыйбрәт ала алганнар.

3. Алфавит, графика һәм орфография.

Алфавит – нинди дә булса фонемографик язуда кулланыла торган хәрәфләрнең тарихи нигезләнгән тәртиптәге жыелмасы. *Алфавит* сүзе грек алфавитының беренче ике хәрәфе исемнән килеп чыккан – *альфа* һәм *бета* (яңа грек телендә *вита*). *Азбука* сүзе дә шул ук тәртиптә рус алфавитының беренче ике хәрәфе атамасыннан ясалган – *аз+буки*. *Әлифба* сүзе гарәп алфавитының беренче ике хәрәфе атамасыннан төзелгән – *әлиф+ба*.

Камил алфавитта бер хәрәф бер авазны белдерергә һәм алфавитта телдәге фонемалар (авазлар) санынча хәрәф булырга тиеш. Әмма язу тарихи рәвештә һәм күп еллар формалашканлыктан, язуда инде урнашкан горәф-гадәтләр, традицияләр дә чагылыш тапкан, шуңлыктан идеаль алфавитлар юк, бары тик күпмедер дәрәжәдә рациональ булганнары гына бар.

Графика – тел белеменең хәрәфләрне язу, хәрәф һәм аваз мөнәсәбәтләрен өйрәнә торган бүлеге. Теге яки бу алфавитта хәрәфләрнең язылу үзенчәлекләрен күздә тоткан хәлдә, графика төрле телләрнең алфавитларын да атый. Ул, фән буларак, график язылышлары, форма үзенчәлекләре һәм авазларга мөнәсәбәтләре

буенча хэрэф типларын өйрэнэ. Гадэттэ графика төшөнчәсе аваз-хэрэф язуына карата кулланыла.

Хэрэфләр телдәге авазларга бер тел эчендә дә төрле нисбәттә торалар. Бер хэрэфнең бер аваз (фонема) белдерүе – идеаль вариант. Әмма бу хәл бер генә милли алфавитта да юк, аларның һәркайсында хэрэфләр саны белән фонемалар саны аерыла. Мәсәлән, инглиз телендәге 46 фонемага 26 хэрэф бар, рус телендәге 33 хэрэф 41 фонеманы белдерү өчен йөри. Шунлыктан һәрбер алфавитта авазлар һәм хэрэфләр арасында төрле катлаулы мөнәсәбәтләр урнаша. Берничә хэрэф бер фонема, яки киресенчә, бер хэрэф берничә фонема белдерүдән тыш, кайбер алфавитларда билгеле бер фонемалар өчен юлдан аска һәм хэрэфләр өстенә куела торган диакретик билгеләр кулланыла (татар телендә – ң, ж; поляк телендә – ą, чех телендә – ě, ť, ž хэрэфләре һ.б.).

Орфография – тел белеменең сүзләрне дәрәс язу кагыйдәләрен өйрэнә торган тармагы. Төрле телләрдә кулланылышта булган кагыйдәләр берничә орфографик принципка барып тоташа. Бу принципларны билгеләүдә бердәм караш юк: берәүләр өч принцип (фонетик, морфологик һәм тарихи) билгеләсә, икенче берәүләр биш принцип (фонетик, морфематик, грамматик, дифференцияцияләнгән, традицион) күрсәтә, ә кайберәүләр исә алты принцип (фонематик, фонетик, этимологик, тарихи-традицион, морфологик һәм символик) булуын таний. Башка төрле бүленешләр дә бар. Өч орфографик принциптан (фонетик, морфологик һәм тарихи) торган классификация дөньядагы күп телләргә үз эченә ала.

4. Махсус язу системалары.

Махсус язу системалары профессиональ ихтыяжларны канәгәтләндерәләр, аларга транскрипция, транслитерация һәм стенография керә.

Сөйләмнең аваз составын тулы итеп чагылдыру өчен кулланыла торган махсус язу системасын **транскрипция** дип атылар. Аваз берәмлекләренең нинди сыйфатын чагылдыруына карап *фонетик* һәм *фонематик транскрипция*ләргә аералар. Аларның икесе өчен дә фонетик алфавит – махсус тамгалар,

хәрефләр жыелмасы кирәк. Аеруча киң таралган фонетик алфавит – Халыкара фонетик ассоциациянең (МФА) латин алфавитына нигезлэнгән алфавиты. Анда һәр авазның аерым билгесе бар. Рус һәм татар телләрендә күбрәк кириллицага нигезлэнгән транскрипция кулланыла.

*Фонетик транскрипция*нең төп принцибы – кулланылган тамга белән транскрипцияләнә торган авазның тулысынча туры килүе. Бу вакытта һәр яңгыраган аваз транскрипция язмасында аерым теркәлеп барырга тиеш. Моның өчен теләсә кайсы фонетик алфавитка өстәмә билгеләр кертелә, аларны *диакретик билгеләр* дип йөртәләр.

Фонематик транскрипция сүзнең фонема яки морфема составын күрсәтә. Әгәр фонетик транскрипциядә фонемаларның һәр варианты чагылыш тапса, фонематик транскрипциядә бары төп төре генә бирелә. Фонематик транскрипциянең төп принцибы – һәр фонеманы позициясенә бәйсез рәвештә бер генә тамга белән күрсәтү. Ул шуңа күрә ул фонетик транскрипциядән гадирәк тоела. Эмма гомумкабул ителгән фонема теориясе юклығын истә тотканда, аның фонеманы аңлауга бәйле икәнлегә күренә.

Тагын *гамәли (практик) транскрипция*не дә аерып билгелеләр. Ул чит тел сүзләренең әйтелешен милли алфавит чаралары белән теркәп куюдан гыйбарәт.

Практик транскрипция белән *транслитерация* тыгыз бәйлэнгән, алар арасындагы чик һәрчак ачык булып күренеп тә тормый. Рус лингвистикасында кайвакыт чит тел сүзләрен рус графикасы ярдәмендә практик транскрипцияләүне транслитерация дип әйтәләр. Гадәттә транслитерация термины бер тел сүзләрен икенче телнең график чаралары белән бирү очрагында кулланыла. Ул алынма һәм калькалаштырылган сүзләргә язданда, бер телдән икенче телгә төрле ялгызлык исемнәрен – фамилияләр, газета, елга, шәһәр, ил һ.б. күчәргәндә кирәк. Транслитерация нинди дә булса алфавитка нигезләнә һәм хәрефләрнең шартлы кулланылышына, диакретик тамгалар өстәлүгә юл куя.

Стенография – жанлы сөйләмне теркәп баруны тизләтү өчен кулланыла торган махсус язу системасы. Стенографик язу тамгалары хәрефләрнең яки аларның элементларының

берникадэр үзгэргэн вариантларыннан гыйбарэт. Алар шул дэрэжэдэ үзгэртелгэн ки, язу процессын хэтта 4-7 тапкыр тизлэтергэ мөмкинлек бирэлэр. Бу тамгалар тулаем сүз яки сүзтезмэ мэгънэсен бирэ торган идеограммалар, яисэ ижек яки ижеклэр тезмэсен аңлата торган силлабограммалар кебек кулланылалар.

Бүгенге көндө сөйлэм яңгырашын техник теркәп бару чаралары күп булуга карамастан, стенографик күнекмэлэр югары бэяләнэ. Стенография төрле халыкара конференциялэрдэ, югары дэрэжэдэге очрашулар вакытында, хөкүмэт утырышларында, пресс-конференциялэрдэ һ.б. кулланыла.

Белемнэрне тикшерү өчен сораулар

1. Язу барлыкка килүнең алшартлары дип нэрсэлэрне атыйлар?
 2. Әйбер язуының асылы нидән гыйбарэт?
 3. Сызма язуның нинди этаплары булган?
 4. Пиктографик, идеографик, фонологик язуларның төп билгеләрен тасвирлагыз.
 5. Махсус язу системалары ни өчен уйлап табыла?
-

ТЕЛ БЕЛЕМЕ ТЕРМИНАРЫНЫҢ АҢЛАТМАЛЫ СҮЗЛЕГЕ¹³

Аваз – сөйләмнен таркалмый торган иң гади фонетик берәмлеге; кешенең сөйләм аппараты эшчәнлеге, аерым алганда, тавыш ярыларының тирбәнеш нәтижәсе.

Аваз артикуляциясе – авазның әйтелеше. Аваз артикуляциясендә өч этап бар:

- *экскурсия* – сөйләм органнарының теге яки бу авазны әйтү өчен эзерлеге;

- *экспозиция* – сөйләм органнарының шушы авазны әйткәндә бер мизгелгә туктап калуы;

- *рекурсия* – сөйләм органнарының кире үз хәлләренә кайтуы.

Аваз үзгәрешләре – авазларның сөйләм агышында бер-берсенә тээсир итеп үзгәрүүләре.

Позицион аваз үзгәрешләре – авазның сүздәге урынына, басымга бәйле рәвештә барлыкка килгән аваз үзгәрешләре. Төрләре:

- *апокотия* – сүзнең башында яисә ахырында авазлар төшөп калу;

- *протеза* – сүз алдына өстәмә авазлар килеп кушылу;

- *редукция* – авазның басымнан еракта торып кыскаруы һәм аерым очрақларда төшөп калуы;

- *эпентеза* – сүз уртасына аваз өстәлу;

- *эпитеза* – сүз ахырына сузык аваз өстәлу.

Комбинатор аваз үзгәрешләре – авазларның бер-берсенә тээсир итешүе нәтижәсендә туган үзгәрешләр. Төрләре:

- *аккомодация* (жайлашу) – сузык һәм тартыклар әйтелешенә бер-берсенә жайлашуы;

- *ассимиляция* (охшашлану) – ике охшаш булмаган тартык авазның бер-берсенә тээсир итүе нәтижәсендә бер төрле яки якын артикуляцияле, охшаш авазлар барлыкка килү;

- *диссимиляция* (охшашсызлану) – артикуляциясе буенча охшаш ике аваздан төрле авазлар барлыкка килү;

- *сингармонизм* – сузыклар ярашуы: сүзнең беренче ижегендә (тамырда) нинди сузык аваз килсә, калган ижекләрдәге, кушымчалардагы сузыклар да шул сузыкка ярашалар. Аның ике төрен аерып карыйлар: *рәт гармониясе* (сузыклар беренче ижектәге сузыкка рәте буенча – калынлыкта-нечкәлектә ярашалар) һәм *ирен гармониясе* (беренче ижектәге иренләшкән авазларга ярашып, калган ижекләрдәге сузыклар да иренләшәләр);

- *диэреза* – аерым тартыклар әйтелмичә төшөп калу;

¹³ Терминнар “Тел белеменә кереш” курсы күләмендә бирелә.

- *геминация* – тартыкның көчәйтелеп, ике тапкыр әйтелүе;
- *гаплогогия* – сүздәге бертөсле аваз яки ижекнең берсе төшеп калу;
- *метатеза* – сүздәге авазларның урыннары алышыну;
- *аваз таркалу* – аваз әйтелешендәге төп хэрэкәтләрнең аерылып көчәюе нәтижәсендә яңа аваз барлыкка килү;
- *элизия* – ике сүз чигендә сузыклар очрашып, бу сүзләр бер басым астында әйтелгәндә (сандхи шартларында) барлыкка килә торган үзгәреш;
- *субституция* – чит авазны кабул иткәндә, аны туган телдәге аваз белән алыштыру;
- *авазлар чиратлашу* – бер морфема составындагы төрле авазларның теге яки бу кагыйдә нигезендә тәңгәлләшүе.

Агглютинатив телләр – агглютинация (кушымчаларның тамырга бер-бер артлы ялганып килүләре) күзәтелгән телләр (төрки, фин-угор һәм кайбер башка телләр).

Актив сүзләр – кешеләрнең көндәлек тормышында еш кулланыла торган сүзләр.

Акцент – туган телгә хас артикуляция база үзенчәлекләренен икенче бер телдә сөйләгәндә чагылуы.

Алфавит – нинди дә булса фонемографик язуда кулланыла торган хэрәфләрнең тарихи нигезләнгән тәртиптәге жыелмасы.

Ареаль тел белеме (ареаль лингвистика) – бер телнең төрле диалектларының яки бер-берсе белән чиктәш булган телләрнең территорияль бүленешен өйрәнә торган фән.

Артикуляция база – сөйләм органнарының, теге яки бу авазларны әйтү өчен, типик торышлары жыелмасы.

Артикуляция – сөйләм органнарының авазларны әйткәндәге эшчәнлеге.

Баба тел – кардәш телләр төркеменең нәсел башы, ул телләрнең үсеш тарихында төрле кардәш телләргә таркала.

Басым – сөйләмнең бер кисәген башкаларынан аерып кую өчен хезмәт итә торган суперсегмент элемент. Төрләре:

- *сүз (ижжек) басымы* – сүздәге бер ижекне башкаларынан аерылып торуы;

- *логик басым* – сөйләмдәге бер сүзнең аерылып торуы;

- *синтагма басымы* – сөйләмнең интонацион-мәгънәви берәмлекләренә төшкән басым.

Гамәли тел белеме – тел кулланылышына бәйле булган гамәли мәсьәләләрне чишү белән шөгылләнә торган фән.

Гомуми тел белеме – кеше теле үзенчөлөклөрөн, телнең нигезен һәм табигатен, килеп чыгышын һәм үсешен өйрәнә, телне өйрәнү теориясен һәм методларын булдыру белән шөгылләнә торган фән.

Грамматик категория – тулы бер сүзләр классына яки сүз тезмәләре классына хас булган һәм телдә формаль яктан белдерелгән универсаль семантик билге. Грамматик категория грамматик мәгънә һәм грамматик форма бердәмлегеннән гыйбарәт.

Грамматик мәгънә – предметлар һәм күренешләрнең төрле классларын һәм шулар арасындагы мөнәсәбәтләрне белдерә торган мәгънәләр. Грамматик мәгънәнең билгеләре: ул гомумиләштерә; мәжбүри; бер төркемгә кергән сүзләрнең барысына да хас; грамматик мәгънәләрнең саны конкрет билгеле; грамматик мәгънәләр типиклашкан була: алар телдәге билгеле регуляр чаралар белән белдереләләр.

Грамматик мәгънәләрне белдерә торган аналитик чаралар – грамматик мәгънәләрне сүздән читтә тору юлы белән белдерә торган чаралар:

- *ярдәмлек сүзләр*. Алар атау функциясенә ия түгел, аларның мөстәкыйль мәгънәләре юк, мөстәкыйль мәгънәле сүзләр белән генә кулланылалар, үзләре генә жөмлә кисәге була алмыйлар. Ярдәмлекләргә теркәгечләр, бәйләкләр, кисәкчәләр, артикльләр, ярдәмче фигыльләр керә;

- *интонация* әйтү максаты буенча жөмлә төрлөрөн билгели. Бер үк жөмлә, нинди максат белән әйтелүенә карап, интонация ягыннан да аерыла. Интонациянең компонентлары жөмләдә төрле грамматик мәгънәләрне белдерүдә катнашалар;

- *сүз тәртибе*. Аффикация аз булган телләр өчен сүз тәртибенең әһәмияте бик зур, чөнки сүзнең грамматик мәгънәсе аның жөмләдәге урынына карап үзгәрә;

- *инкорпорация*. Бу күренеш сүз белән жөмлә чигендә күзәтелә. Тәмамлык, фигыль составына килеп кереп, аның белән кушма сүз ясый; аергыч булганда, ул да шушы сүз чигеннән чыкмый.

Грамматик мәгънәләрне белдерә торган синтетик чаралар – грамматик мәгънәләрне сүз эчендә белдерә торган чаралар:

- *аффикация* – грамматик мәгънәләрне (сүзләр арасындагы мөнәсәбәтләрне) кушымчалар ярдәмендә белдерү. Аффикациянең ике төре бар: *агглютинация* (кушымчаларның тамырга бер-бер артлы ялганып килүләре) һәм *фузия* (флексиянең тамыр, нигез белән тыгыз бергүе, кушылуы);

- *басым* – күп телләрдә грамматик мәгънәне белдерә торган грамматик чара. Аерым телләрдә ул аффикация белән бергә

кулланыла, эмма үзе генә дә грамматик форманың күрсәткече була ала, музыкаль басымның роле тагын да зуррак;

- *редупликация* – тамырның (нигезнен), тулысынча яисә өлешчә кабатланып, грамматик мәгънә белдерүе;

- *эчке флексия* – тамыр эчендә авазларның, законлы рәвештә үзгәрәп, төрле грамматик мәгънәләр белдерү өчен кулланылышы;

- *супплетивизм* – бер үк лексик мәгънәгә ия булган сүзләрнең төрле грамматик формаларын төрле тамырдагы сүзләр белән белдерү;

- *аваз чиратлашулары* – морфемада авазларның төрле очрақларда үзара алышынулары.

Грамматик форма – грамматик мәгънәнән телдә регуляр белдерелү чарасы.

Грамматика – телнең төзелешен, аның морфологик категорияләрен һәм формаларын, синтаксик категорияләре һәм төзелмәләре системасын өйрәнә торган фән. Ул сүзләрнең жөмләдә ярашу кагыйдәләреннән, шулай ук моңа бәйлә рәвештә сүз формаларының үзгәреш кагыйдәләреннән гыйбарәт, ягъни бу фән тел элементларының систематикасын күздә тотта. Грамматика ике өлештән – морфология һәм синтаксистан тора.

Грамматология – хәрәфләрнең санын һәм формаларын, аларның авазларны белдерү өчен мөмкин булган тизмәләрен билгеләү белән шөгыйльләнә торган фән.

Графика – тел белеменең хәрәфләрне язу һәм уку кагыйдәләрен, хәрәф һәм аваз мөнәсәбәтләрен өйрәнә торган бүлеге.

Диалектология – диалектларны, ягъни жирле сөйләшләрне, аларга хас тел үзенчәлекләрен өйрәнә торган фән.

Диахрония – телнең билгеле бер вакыт аралыгындагы үсешен күзәтү.

Дидактика – өйрәтү тәҗрибәсенә нигезләнгән һәм аны камилләштерү юлларын күздә тоткан дәреслек, әсбап, хрестоматия һәм башка уку-укуту материаллары рәвешендә укуту предметын барлыкка китерү белән шөгыйльләнә торган фән.

Дифференциация (дивергенция) – телләр бүленү күренеше, бу вакытта бер телдә сөйләшүчеләр территория һәм ижтимагый яктан таралып урнашалар, нәтиҗәдә кардәш телләр һәм диалектлар барлыкка килә. Дифференциация телләрнең саны артуга китерә.

Жөмлә – сөйләмнең фикерне, кичерешне һәм ихтиярны хәбәр итә һәм сөйләмнең чынбарлыкка мөнәсәбәтен белдерә торган төп берәмлеге.

Жөмләнән актуаль кисәкләр. Жөмләнән *тема* һәм *ремага* аерылуы сөйләмнең актуаль кисәкләргә бүленешен тәшкил итә. Сөйләмгә ничек килеп керү ягыннан һәр жөмлә ике өлешкә бүленә:

тыңлаучыга таныш өлеш (тема, сөйләм предмети) һәм тыңлаучы өчен яңалык алып килә торган өлеш (рема, сөйләм яңалыгы).

Жөмләнең грамматик кисәкләре – жөмлэдә төрле грамматик роль үти торган кисәкләр: баш һәм иярчен кисәкләр.

Жөмләнең баш кисәкләре – жөмләнең структур үзеген тәшкил итә торган кисәкләре:

- *ия* – баш килештәге сүз белән бирелеп, хәбәрне үзенә ияртә торган абсолют бәйсез кисәк.

- *хәбәр* – жөмләнең ия турында хәбәр итә һәм аңа грамматик яктан буйсына торган баш кисәге.

Жөмләнең иярчен кисәкләре – жөмләнең баш кисәкләрен ачыклап, жөмләне жәенкеләндереп килгән кисәкләр:

- *аергыч* – жөмләнең предмет төшенчәсен белдергән кисәгенә ияреп, шул предметның билгесен, санын һәм кемгә (нәрсәгә) каравын аңлаткан кисәге.

- *тамاملык* – жөмләнең процесс белдерә торган теләсә кайсы кисәгенә ияреп, процессның объектын, үтәүчене яки нинди дә булса бер хәл кичерүче затны (әйберне) һ.б. мәгънәләрне белдерә торган кисәге.

- *хәл* – жөмләнең фигыль, сыйфат, рәвеш һәм процесс белдерә торган башка сүзләр белән белдерелгән кисәгенә ияреп, процессның яки билгенең билгесен, яисә процессның үтәлү рәвешен, вакытын, урынын, юнәлешен, максатын, сәбәбен, шартын, күләм-дәрәжәсен белдерә торган кисәге.

- *аныклагыч* – ияртүче кисәктән соң килеп, аңа өстәмә аныклык кертә торган кисәк.

Жөмләнең модаль кисәкләре – сөйләүченең чынбарлыкка, тыңлаучыга, жөмлә эчтәлегенә, төзелешенә мөнәсәбәттен белдерә торган кисәкләре:

- *эндәш сүзләр* – сөйләм төбәлгән зат, әйбер.

- *кереш сүзләр* – сөйләүченең сөйләм эчтәлегенә, төзелешенә һәм сөйләм обстановкасына мөнәсәбәттен белдерә торган сүзләр.

Жөмлэләрне төркемләр. Жөмлэләр төрле принциплар нигезендә төркемләнәләр:

- грамматик таркала алу-алмау ягыннан: *грамматик таркала* һәм *грамматик таркалмый торган жөмлэләр*;

- чынбарлыкка белдерелгән мөнәсәбәтнең характеры ягыннан: *инкар* һәм *раслау* жөмлэләр;

- әйтү максаты ягыннан: *хикәя*, *сорау*, *боеру* һәм *тойгылы* жөмлэләр;

- баш кисәкләр янында иярчен кисәкләрнең булу-булмавына карап: *жыйнак* һәм *жәенке* жөмлэләр;

- хэбэрлек санына карап: жөмлөлөр *гади* һәм *кушма*;
- оештыручы үзәкнең санына карап: *бер составлы* һәм *ике составлы* жөмлөлөр;
- мәгънә тулылыгы өчен кирәк булган кисәкләрнең кулланылу-кулланылмавына карап: *тулы* һәм *ким* жөмлөлөр.

Ижек – әйтелешнең иң кечкенә берәмлеге, ул сегмент һәм суперсегмент элементларның реальләшү урыны булып хезмәт итә. Ижеккә бирелгән билгеләмәләр:

- *ижек* – бер һава этәреше белән әйтелә торган аваз яки авазлар тезмәсе (мәктәп дәрәслекләрендәге билгеләмә);

- *ижек* – иң сонор һәм сонорлыгы кимрәк булган авазлар тезмәсе, авазлар чылбырының бер сонорлык түбәсе булган кисәге. Сонорлык түбәсе ничә булса, ижеккә саны да шулкадәр була (сонорлык теориясе);

- *ижек* – сөйләм аппаратының бер импульстагы мускул киеренкелеге белән әйтелә торган авазлар тезмәсе (мускул киеренкелеге теориясе);

- *ижек* – тонның өзәлуе яки аның активлыгы кимү нәтижәсендә ясалган монолит сөйләм кисәге (тональ теория).

Төзелешләре буенча ижек төрләре:

- *ачык ижек* – сузык авазга тәмамланган ижек;

- *ябык ижек* – тартык авазга беткән ижек;

- *ярымачык ижек* – сонор авазга беткән ижек.

Интеграль семиотик системалар – жәмгыятьнең барлык әгъзалары да бердәй файдалана торган тамга системалары (тел, гореф-гадәтләр, уеннар һәм санау чаралары).

Интеграция (конвергенция) – телләр кушылу процессы, бу очракта телләр һәм диалектлар берләшә, нәтижәдә, телләр саны кими.

Интерференция – туган тел нормалары һәм системасы эшчәнлеге нәтижәсендә икенче тел системасы һәм нормаларының артта калуы.

Интонация – телдәге суперсегмент чаралар жыйнагы. Интонациянең акустик компонентлары:

- *интенсивлык* (сөйләм органның киеренкелеге, сулап чыгаруның көче белән бәйле, ул сөйләмдәге иң әһәмиятле сүзләрне аерып чыгарырга ярдәм итә);

- *мелодика* (әйтү максаты буенча жөмлө төрләрнең билгели);

- *озынлык* (сөйләм темпы);

- *пауза* (фразалар, синтагмалар арасындагы тукталыш);

- *тембр* (өстәмә төсмерләр исәбенә тавышның үзгәрүе, сөйләмнең характерлы бизәге);

- *темп* (аерым сүзлэрнең һәм сүзтезмәләрнең билгеле бер вакыт аралыгында тиз һәм әкрен әйтеleshләрнең чиратлашуы).

Искергән сүзләр – предметлар, күренешләр югалу сәбәпле, актив кулланылыштан төшөп калган яки сирәк кулланыла торган сүзләр. Төрләрә:

- *архаизмнар* – актив сүзлек составыннан синонимнары кысрыклаган сүзләр.

- *тарихи сүзләр* – хәзерге вакытта кулланылыштан, халыкның тормыш-көнкүрешеннән төшөп калган элеккеге чор әйбер-күренешләрен һәм төшенчәләрен аңлаткан сүзләр.

Ияртүле бәйләнеш (гипотаксис) – сүзләрнең берсе икенчесенә ияреп килүе. Ияртүле бәйләнештә торган сүзләр үзара өч төрле мөнәсәбәттә булалар:

- *хәбәрлекле мөнәсәбәт* булганда бер сүз икенчесе турында нәрсә дә булса хәбәр итә;

- *ачыклаулы мөнәсәбәттәге* сүзләр берсе икенчесен ачыклап, төгәлләп, конкретлаштырып, башка шуңа охшашлы төшенчәләрдән аерып киләләр;

- *аныклаулы мөнәсәбәт* вакытында бер сүз икенчесен аныклап, аңа өстәмә төгәллек биреп килә.

Каллиграфия – язу тамгаларын (хәрефләрне) ачык, төгәл һәм матур язу турындагы фән.

Лексика – телдәге барлык сүзләр жыелмасы.

Лексик мәгънә – сүзнең этәлегә. Лексик мәгънәләренең типларын сүзнең а) кешене чолгап алган чынбарлыкка мөнәсәбәтенә; ә) кешенең фикеренә, хисләренә, теләкләренә мөнәсәбәттә; б) телдәге башка сүзләргә мөнәсәбәткә карап төркемлиләр.

Лексикография – сүзлекләр төзү теориясе һәм практикасы турындагы фән.

Лексикология – сүз турында өйрәтмә; лексиканы, аның үсешен һәм кулланылышын өйрәнә торган фән.

Махсус семиотик системалар – белгечләр тарафыннан эшкәртелгән, барлык кешеләр дә бердәй файдаланмый торган тамга системалары:

- *гамәли булмаган сәнгать системалары* (музыка, бию, сурәтләнү-нәкыш);

- *гамәли сәнгать системалары* (костюм, дизайн, архитектура);

- *идарә системалары* (ориентирлар, сигналлар, командалар һ.б.);

- *прогноз системалары* (сынамышлар, күрәзәчелек, багу);

Методика – педагогика ничек эшләргә, аңлату алымнарын һәм методларын ничек сайларга икәнлекне өйрәтә торган фән.

Морфема – сүз­н­ең мәг­н­ә­г­ә ия булган иң кечкенә кисәге (тел берәм­ле­ге). Морфеманың төп билгеләре: морфема ике яклы була: ул аваз ягыннан формалашкан һәм мәг­н­ә­г­ә ия; морфема тагын ваграк кисәкләргә бүленә алмый; морфемалар янадан ясалмыйлар, бәлки тел хәтереннән алыналар; алар мөстәкыйль яши алмыйлар: сүз составына кереп, төр­ле мәг­н­ә белдереп яшиләр. Төр­л­ә­р­е:

- белдергән мәг­н­ә­л­ә­р­ен­ә карап, *төп*, *деривацион* һәм *реляцион морфемалар* була. Төп мәг­н­ә сүз­н­ең тамырында белдерә. Деривацион морфемалар тамырыны ачыклап, конкретлаштырып килә, мөстәкыйль кулланылмый. Реляцион морфемалар сүз­н­ең башка сүз­л­ә­р­г­ә мөнәсәбәтен белдерә;

- сүз төзелешендәге урыны ягыннан (тамырга бәйле рәвештә), *префикслар* (алкушымча – тамыр алдында йөриләр), *суффикслар* (тамырдан соң киләләр), *постфикслар* (флексиядән соң урнашалар), *конфикслар* (циркумфлекслар – тамыры чолгап алалар); *инфикслар* (аффикслар эченә кереп урнашалар), *интерфикслар* (кушма сүз­л­ә­р­не берләштерәләр), *транспфикслар* (тартыктан торган тамырларны аерым сузыклар белән аералар) аерып карала;

- морфеманың сүздә мәж­б­ү­ри булуы яисә мәж­б­ү­ри булмавы ягыннан, *тамыр* (һәр сүздә була) һәм *аффиксаль* (факультатив булалар) морфемалар була;

- килеп чыгышлары ягыннан караганда морфемалар *тел­н­ең үзенекә* һәм *башка телдән алынган* булуы ихтимал.

Морфемика – тел белемен­ең морфемалар системасын һәм аларның сүз­л­әр составында яшәеш кагыйдә­л­ә­р­ен өйрәнү белән шөг­ы­л­л­ән­ә торган тармагы.

Морфология сүз формаларын һәм алар белдергән мәг­н­ә­л­ә­р­не, грамматик сүз классларын (сүз төркемнәрен), аларга хас грамматик категория­л­ә­р­не өйрәнә.

Неологизмнар – кулланучы буын хәтерендә туган яңа сүз­л­әр һәм мәг­н­ә­л­әр.

Ономастика – ялгызлык исемнәре — исемнәр, кушаматлар, отчестволар һ.б. тарихын тикшерә торган фән.

Орфография – дәрәс яз­у нормалары һәм кагыйдә­л­ә­р­е жыелмасы. Төп орфографик принцип­л­әр:

- *фонетик принцип* – сүз­не ишетелгәнчә яз­у;
- *морфологик принцип* – язганда сүздәге морфемаларның бөтенлеген саклау;
- *тарихи-традицион принцип* – сүз­н­ең элеккеге язылышын саклап яз­у;

- *график принцип* – алынма сүзләрне чыганак телдәгечә язу, бу язуы бер булган телләр өчен аеруча әһәмиятле.

Орфоэпия – дәрәс әйтәлеш кагыйдәләре нормаларының җыелмасы. Орфоэпия – дәрәс һәм матур сөйләү турындагы фән.

Пассив сүзләр – кешеләрнең көндәлек тормышында сирәк кулланыла торган сүзләр.

Праформалар – телләрнең чагыштырмалы-тарихи метод ярдәмендә торгызылган охшаш сүзләре һәм сүз формалары, аларның беренчел рәвешләре.

Проклиза – алдагы басымсыз сүзнең үзеннән соң килгән басымлы сүз белән бергә әйтелүе.

Семасиология – сүзләрнең мәгънәсен, мәгънәләр үсешен, үзгәрешен өйрәнә торган тармак.

Семиотика – кеше тарафыннан кулланыла торган төрле тамга (знак) системаларын, аларның төрләрән, төзелешен, тамгаларның гомуми сыйфатларын, шулай ук киноның, рәсем сәнгате, әдәбият һәм кеше мәдәниятенен башка төрләрнең тамга (знак) функцияләрен өйрәнә торган фән.

Симптом – әйберләрнең күзәтелә һәм теркәлә торган сыйфаты, асылы. Мәсәлән, үлчәм, авырлык һ.б. кебек. Симптомнар – нинди дә булса мәгълүматны тапшыру өчен максатчан рәвештә файдаланылмый торган билгеләр.

Сингармоник параллельләр – этимологик яктан бер тамырга кайтып кала торган калын һәм нечкә әйтәлешле сүзләр.

Синтагма – сөйләмнең интонацион-мәгънәви берәмлеге.

Синтаксис – жөмлә һәм сүзтөзмәләрдә сүзләрнең бәйләнеш закончалыкларын, жөмлә төзелешен, жөмлөләрнең синтаксик бөтөнгә һәм текстка оешу принципларын өйрәнә торган фән.

Синхрония – текстлардагы тел материалын билгелә бер тарихи халәтәндә бирелгәнчә гомумиләштерү.

Система – үзара бәйләнештәге элементлардан гыйбарәт булган бөтен бер объект.

Сөйләм – аралашу ысулы, телнең хәрәкәттәге формасы, телнең кулланылышы. Аралашу чарасы булган тел нәрсәдән торса, сөйләмдә шул (телнең төрле берәмлекләре һәм аларның бәйләнеш кагыйдәләре) чагыла. Аның төрләре: телдән сөйләм, әйтмә сөйләм, әйтмә-язма сөйләм.

Телдән сөйләм – ишетеп кабул итүгә нигезләнгән сөйләм. Формалары:

- *фольклор* (бу текстларында мәңгелек хакыйкәт, алар ятган күп тапкырлар кабатлауны күздә тоты: әкиятләр, мөкальләр, халык җырлары, мәсәлләр, тизәйткечләр һ.б.);

- *имеш-мимешләр* (текст чылбыр буенча кешедән-кешегә тапшырыла);

- *диалог* (ике яки берничә кешенен үзара аралашуы, аларда алдагы эш-гамәлләр турында фикерләр салына. Бу текстлар кабатланмый, алар диалогта катнашучыларга гына мәгълүм була);

- *ораторика* (билгеле бер аудиториягә юнәлгән сөйләм, ул аерым темага багышланмый, бер генә тапкыр сөйләнә. Ул өч төрле була: *судтагы сөйләм* – анда һәрвакыт үткәндәгә хәлләр тикшерелә; *күрсәтмә чыгыш* – киресенчә, үткән киләчәк белән бәйләп бирелгән сөйләм; *фикер алышу* – күпчелек очракта киләчәккә юнәлтелә);

- *гомилетика* (оратор күп тапкырлар бер үк аудитория каршында бер зур тема буенча чыгыш ясагандагы сөйләм. Шулай ук өч төре бар: *нәсыйхәт* (вәгазь) – булган белемнәрне искә төшерү, яңарту һәм ныгытуга юнәлтелә; *уку-укуту сөйләме* – тыңлаучыларга яңа белемнәр алып килә; *пропаганда* – агымдагы конкрет вакыйгаларга багышлана).

Язма сөйләм – күрәп кабул итүгә нигезләнгән сөйләм. Формалары:

- *эпиграфика* (бу текстларда язу текстлары язу материалы булмаган әйберләргә (таш плитәләр, металл әйберләр, балчык эшләнмәләр һ.б.) төшерелә);

- *сфрагистика* (шәхси ышанмаклык тамгаларының – документларга куела торган мөһерләрнең һәм штампларның бер өлеше);

- *нумизматика* (язма текстлар бәһа тамгалары һәм регалияләрнең бер компоненты. Болар – акча тамгаларындагы, медаль, жетоннардагы һ.б. язулар);

- *палеография* (язу кораллары белән язу материалларында башкарылган һәртөрле язулар. Язу ысулларына бәйләп, аларны *хатлар* (эпистоляр), *документ* һәм *әдәби иҗат эсәрләренә* бүлеп карыйлар);

- *неография* (басылган һәм тиражланган текстларга әйтәләр. Боларга шул ук документлар, хатлар һәм әдәби иҗат эсәрләре керә).

Әйтмә-язма сөйләм (массакуләм коммуникация) – яңа көчле техник чаралар (күбәйтү аппаратлары, аваз яздыру җайланмалары, телевидение, радио, кино, компьютер) ярдәмендә ясала һәм таратыла торган сөйләм. Формалары:

- *массакуләм мәгълүмат* (зур күләмдәгә кулланучыны, ягъни киң жәмәгәтчелекне күздә тоткан һәм агымдагы яңалыкларны хәбәр итә торган сөйләм. Мондый сөйләмне кино, телевидение, радио, газета-журналлар һ.б. иҗат итә);

- *реклама* (массакуләм мәгълүматның үзенчәлекле бер төре. Анда кулланучыга төрле товарлар, хезмәт төрләре һ.б. турында информация бирелә һәм бу әйберләргә карата сорау, ихтыяж тудыру максаты белән эшләнә);

- *информатика* (электрон чаралар ярдәмендә фактларны, белемнәрне гомумиләштерү формаларын һәм ысулларын жәелдерүне күздә тоткан сөйләм төре).

Сөйләм авазларын өйрәнү аспектлары - сөйләм авазларын төрле яклап өйрәнүне күздә тоткан юнәлешләр:

- *акустик аспект* – авазның физик табигатен, яңгыраш ягын өйрәнү. Физик яктан һәрбер сөйләм авазы югарылыгы, көчө, тембры һәм озынлыгы белән аерылып тора;

- *биологик аспект* – сөйләм авазларын ишетелеш ягыннан, билгеле бер органнарның катнашуына мөнәсәбәттә өйрәнү;

- *иҗтимагый (иҗтимагый, социаль, фонологик, лингвистик) аспект* – сөйләм авазын мәгънәгә бәйлә рәвештә өйрәнү;

- *фонетик аспект* – акустик һәм биологик аспектны берләштереп, шулай атыйлар.

Сөйләм аппараты – кешенең сөйләм барлыкка китерә торган органнар жыелмасы. Сөйләм аппаратының өлешләр: сулыш аппараты (диафрагма, үпкәләр, бронхлар, сулыш юлы (трахея); бугаз (тавыш ярылары һәм кимерчәкләр); бугаздан өске өлеш (йоткылык, авыз һәм борын куышлыгы).

Сөйләм әдәбе – сөйләмдә тел элементларын урынлы куллану, телнең сүзлек байлыгыннан һәм грамматикадан дәрәс файдалану турындагы фән.

Стенография – жанлы сөйләмне теркәп баруны тизләтү өчен кулланыла торган махсус язу системасы.

Сүз – телнең лексик мәгънәләр һәм төрле мөнәсәбәтләр белдерә торган төп берәмлеге. Сүзнең төп билгеләре:

- сүз фонетик яктан формалашкан була: сүз башы, сүз азагы закончалыгы, фонемаларның үзенчәлекле тизмәләре, бер басымга ия булу, бөтенлек;

- грамматик яктан сүз чагыштырмача бөтен һәм бер формага ия (сүз теге яки бу сүз төркеменә карый);

- лексик яктан һәр сүз билгеле бер мәгънәгә ия;

- сүзгә атау (номинатив) функциясе хас;

- сүз телдә янадан туып тормый, ул телдә һәрвакыт яшәп, сөйләм вакытында калкып чыга.

Сүзләрне төркемләү принциплары:

- *лексик-грамматик принцип* – сүзләрне төркемнәргә аерганда гомумиләштерелгән уртак төп грамматик мәгънәгә игътибар итүне күздә тотта;

- *морфологик принцип* – уртак морфологик билгеләргә карап төркемләү;

- *синтаксик принцип* – сүзлэрнең жөмлөдөгө типик синтаксик функциясенә, аларның башка сүзләр белән бәйләнешкә керү үзенчәлекләрүнә игътибар итеп төркемләү.

Сүзтезмә – кимендә ике мөстәкыйль мәгънәле сүзнең ачыккаулы мөнәсәбәткә кереп, бер төшенчә белдерүе. Сүзтезмәдөгө сүзләр арасында берничә төрле мөнәсәбәт урнаша:

- *атрибутив мөнәсәбәтләр* вакытында иярүче сүз ияртүче сүзнен берәр билгесен, сыйфатын ачыккый;

- *релятив сүзтезмәләр*дә иярүче сүз фигыль белән белдерелгән ияртүче сүзнен билгесен белдерә;

- *объект мөнәсәбәте* булганда, иярүче сүз ияртүче сүзнен объектын белдерә.

Сүз төркемнәре – уртақ грамматик мәгънәләре, бердәй морфологик билгеләре һәм типик синтаксик функцияләре нигезендә берләшкән сүз класслары.

Мөстәкыйль сүз төркемнәре – атау функциясен башкара торган, мөстәкыйль лексик мәгънәләре булган һәм жөмлә кисәгә булып килә ала торган сүзләр.

Ярдәмлек сүз төркемнәре – атау функциясен башкармыйча, бары мөстәкыйль сүзләргә өстәмә мәгънәләр бирү, аларны бер-берсенә бәйләү яки модаль мәгънәләр белдерү өчен хезмәт итә торган сүзләр.

Модаль сүз төркемнәре – сөйләүченең сөйләмгә булган мөнәсәбәтен белдерә торган сүзләр, аларның бер төрлесе жөмлөдә кереш сүз булып йөри, икенчеләре хәбәр функциясендә килә яисә хәбәрлекнен үзәген тәшкил итә.

Сүзьясалышы – тел белеменең ясалма сүзләрне, аларның ясалу йсулларын һәм төзелешен өйрәнә торган тармагы.

Тамга – икенче бер күренешләрне, предметларны белдерә, алыштыра ала торган матди предметлар.

Тезүле бәйләнеш (паратакис) – үзара тигез хокуккы сүзләрнен берсе икенчесенә буйсынмыйча бәйләнүләре.

Текст – сөйләмнең мәгънәви, логик, коммуникатив, структур-грамматик, интонацион яктан оешкан иң зур берәмлеге. Төрләре:

- *макротекст* – төгәлләнгән, тәмамланган, кыскарак бер әсәр, мәкалә, хикәя, әсәрләрнең аерым бүлекләре һәм бүлекчәләре, параграфлары, гариза, беркетмә, белешмә, мазәк, шигырь һ.б.;

- *микротекст* – бер теманы үз эченә алган берничә мөстәкыйль жөмлә, абзац, берничә абзац һ.б.

Тел – фикерләр, хисләр, теләкләр белдерә торган фонетик, лексик, грамматик чаралар жьелмасы; кешеләрнең иң мөһим аралашу чарасы; ижтимагый күренеш. Тел билгеле бер коллективның ижат жимеше һәм

тарихи күренеш. Ул билгеле бер вакыт аралыгындагы барлык сөйләш һәм диалектларны, телдән һәм язма сөйләм формаларын берләштерә.

Тел белеме – телләрне (шул исәптән аерым кеше телен дә, һәм, гомумән, кайчандыр яшәгән, хәзерге һәм кайчан да булса барлыкка килергә мөмкин булган телләрне дә) өйрәнә торган фән.

Тел берәмлекләре – кабатлана ала торган, тел системасында чагыштырмача даими билгеләре белән аерыла алган, яисә турыдан-туры сөйләм актларында телдә кабул ителгән кагыйдә һәм модельләр буенча ясала торган элементлар. Тел системасын һәм структурасын оештырудагы урынына һәм роленә карап тел берәмлекләрен ике класска аерып карыйлар:

- *конститутив берәмлекләр* (КБ) – тел системасындагы төп берәмлекләр, аларны кабатлап, санап була, аларга формаль (матди-идеаль) күрсәткечләр хас, тел системасында даими статуска ия. Болар – фонема, морфема, сүз формалары, сүз, сүзтезмә, жөмлөләр;

- *конститутив булмаган берәмлекләр* (КББ) – кайберләре телдә кабул ителгән кагыйдә һәм модельләр буенча сөйләм барышында ясала (фонетик сүз, синтагма, жөмлө кисәкләре һ.б.), икенчеләре теге яки бу КБнең элементы була (ижек, интонация, басым төрләре һ.б.); өченчеләре КБ базасында ясала, теркәлә, санала, КБгә хас булган аерым функцияләрен башкара һәм шуның белән КБгә якын килә торган берәмлекләр (фразеологизмнар, аббревиатуралар һ.б.).

Тел гайләсе – бөтен кардәш телләрне үзенә жыйган телләр берләшмәсе.

Телләрне төркемләү – дөнья телләрен билгеле бер уртак сыйфатлары буенча бүлү. Телләрне төркемләгәндә кулланыла торган принциплар:

- *генеалогик принцип* телләрне кардәшлегенә, бер уртак телдән килеп чыгуларына нигезләп төркемләүне күздә тотта;

- *типологик* яки *структур-типологик принцип* нигезендә телләрнең эчке төзелешләрендәге охшашлыклар ята;

- *ареаль принцип* дөньяда телләрнең һәм тел күренешләренең таралыш ареалларын өйрәнүне күздә тотта;

- *функциональ принцип* телләрнең үтәгән мәдәни һәм ижтимагый функцияләрен барлаудан гыйбарәт.

Телләрнең ареаль классификациясе – дөнья телләре картасын, аерым телләрнең һәм телләр төркеменең таралыш ареалларын төзүне күздә тоткан классификация. Бу классификация мөстәкыйль булса да, генеалогик һәм типологик классификацияләр арасында тора. Ул генеалогик классификация эчендә дә, төрле генетик чыганаклы телләр өчен дә эшләнә ала. Ареаль классификациядә контактлы күренешләр

белән бәйлә билгеләр әһәмияткә ия. Бер тел эчендә ареаль классификация телнең диалектларына бәйләп башкарыла.

Телләрнең генеалогик классификациясе – телләрнең тарихи кардәшлегенә нигезләнгән классификация. Дөнья телләрнен кардәшлек буенча төркемләү теге яки бу телләрнең бер телдән килеп чыгуын өйрәнә. Генеалогик классификацияләр күпсанлы, аларның күпчелегендә искә алынган тел гаиләләре: *һинд-европа, семит-хәмит (афразия), кавказ, дравид, урал, алтай, чуко́т-камчатка, нигер-кордофан, нил-сахара, койсан, кытай-тибет, тай, австро-азиат, австронезия, эскимос-алеут телләре гаиләләре.*

Телләрнең лингвистик классификациясе – телләрнең структур һәм функциональ үзлекләрен үзара генетик мөнәсәбәтләренен характерына бәйсез рәвештә чагыштырып өйрәнү. Типологик чагыштырулар тел системаларының морфологик, синтаксик, фонологик дәрәжәләрендә уздырыла.

- *телләрнең морфологик (типологик) классификациясе* – телләрне грамматик формаларны белдерүче чараларга нисбәтле төркемләү. Бу яктан телләр түбәндәге типларга бүленә: флектив телләр, агглютинатив телләр, изоляцияләнгән яки аморф телләр, инкорпорацияләнгән яки полисинтетик телләр.

- *синтаксик классификация* – телләрдәге сүз тәртибе, бәйләкләр арасында бәйләнешләрне һ.б синтаксик күренешләрне чагыштыруга нисбәтле тикшеренүләрдән гыйбарәт.

- *фонологик (фонетик) классификация* телләрнең фонемалар системасы төзелешендә, системада һәм текстта сузык һәм тартыкларның күләм мөнәсәбәтендә, ижек структурасында, суперсегмент (просодик) берәмлекләрдә охшашлык һәм аермалыкларны эзләү белән шөгыйльәнә.

Телләрнең функциональ классификациясе (ижтимагый-функциональ, социологик) – дөнья телләрнен тел һәм жәмгыягкә мөнәсәбәтле күп кенә даими һәм үзгәрүчән факторларны (бу телләрдә сөйләшүче халыкларның саны, таралыш ареаллары, ижтимагый функцияләре, үз дәүләтендәге һәм аннан читтә абуе һ.б.) исәпкә алып төркемләү.

Телнең структур яруслары (дәрәжәләре, катламнары, баскычлары) – телнең төп структур оешу компонентлары. Телнең *фонетик-фонологик, морфемик-морфологик, лексик-семантик* һәм *синтаксик яруслары* аерып карала.

Тел семиотикасы – телдән һәм язма сөйләмдә тел мәгънәсен чагылдыру ысулларын, яңа тамгаларының барлыкка килү тенденцияләрен өйрәнә торган фән.

Телнең килеп чыгышы турында теорияләр – беренче кеше теленең барлыкка килүен аңлата торган гипотезалар.

Биологик теорияләр – телнең килеп чыгышын кеше организмының (ис сизү, тәм тою органнарының, сөйләм аппаратының) эволюциясе белән аңлата торган теорияләр:

- *аваз ияртемнәре теориясе (ономато-поэтик теория)*. Бу теориягә фэлсәфәдә стоиклар нигез сала. Аның асылы: борынгы кеше, табигатьтәге авазларга охшатып, төрле авазлар чыгарган. Шулар рәвешле аваз ияртемнәре барлыкка килгән;

- *ымлыклар теориясе*. Бу теория борынгы Грециядә стоикларга каршы лагерь – эпикурчылардан ук килә. Асылы: борынгы кешеләрнең иң беренче авазлары ымлыклар, рефлекслар булган. Беренче сүзләр шатлыкны, куркуну, ачылыкны һ.б. хисләрне белдергәннәр. Шулар тора бара табигый авазларга әйләнеп, жәмгыятьтәге һәр кеше өчен уртак символик мәгънәләрдә йори башлаганнар;

- *балалар теле теориясе*. Бу теория XIX йөздә тарала. Аның тарафдарлары телнең барлыкка килүен балалар теленә бәйләп карыйлар. Төрле халык балаларының телләре бер үк авазларны әйтеп ачыла (*мама, папа, баба, няня, деда* һ.б.). Соңга таба гына балаларның аңсыз әйткән бу сүзләре, теге яки бу тел мохите тәэсире белән, билгеле бер мәгънәле авазлар комплексына эверелә башлый.

Ижтимагый теорияләр – телнең барлыкка килүен кешенең аң үсеше һәм хезмәттә туган ижтимагый ихтыяжлар белән бәйләп карый торган теорияләр:

- *ижтимагый договор (килешү) теориясе*. Асылы: тел кешеләр тарафыннан аңлы рәвештә ижәт ителгән, булдырылган;

- *хезмәт тавышлары (кычкырыклары) теориясе*. Бу теория буенча фикерләү һәм эш бер-берсеннән аерылгысыз булган; кешеләр, хезмәт кораллары ясыи башлаганчы, табигый предметларның башка объектларга тәэсирен сынап караганнар. Бергә эшлэгәндә чыккан тавышлар хезмәтне жиңеләйткәннәр һәм оештырганнар. Башта ирекседән әйтелгән бу тавышлар экренләп хезмәт процессының символына әйләнеп киткәннәр. Беренче тел фигураларына тамырларыннан гыйбарәт булган;

- *ымнар теле (кинетик) теориясе*. Бу теория тарафдарлары телне ымнардан барлыкка килгән дип исәплиләр: кеше ымнар белән аралашканда ук, кинетик сөйләм булган, аннан соң инде аваз теле барлыкка килгән.

Телнең үз сүзләре – сүзлек составында бик борынгыдан, нигез телдән килә торган һәм телнең үз материалы жирлегендә ясалган сүзләр.

Телнең функцияләре – тел чараларының потенциалъ үзенчәлекләрен сөйләмдә төрле максатларда куллану.

Телнең ижтимагый функцияләре:

- *коммуникатив функция* – телнең кешеләр аралашуына, фикер алышуларына хезмәт итүен белдерә торган функциясе;

- *аккумулятив функция* – телнең ижтимагый тәжрибә һәм белемнәр туплау чарасы, матди һәм рухи мәдәният формалаштыру һәм үстерү коралы булуын күрсәтә торган функциясе;

- *когнитив функция* – телнең эчтәлекне белдерү, тапшыру һәм саклау функциясе. Ул әйләнә-тирәдәге предмет һәм күренешләрне атауда, аларга бәя бирү мөмкинлегендә чагылыш таба.

Телнең эчке төзелеш функцияләре – телнең асылын һәм табигатен чагылдыра торган функцияләре, ягъни билгеле бер эчтәлекне, мәгънәне тел формалары белән белдерү.

- *фикер формалаштыру функциясе* – телнең фикерләрен формалаштыру һәм белдерү чарасы булып хезмәт итүе;

- *номинатив функция* – телнең чынбарлыктагы күренешләрне атау функциясе;

- *метател функциясе* – телнең үзен тасвирлау өчен хезмәт итүе.

Телнең өстәмә (икенчел) функцияләре – сөйләмдә төрлечә чагыла һәм күбрәк телгә түгел, ә сөйләмгә карый торган функцияләр, алар телнең төп функцияләренә бәйле булалар һәм бер-берсенә тәэсир итәләр. Болар:

- *апеллятив функция* – нинди дә булса эш-гамәлләргә чакыру, өндәү функциясе һ.б.;

- *биологик функция*;

- *волюнтив функция* – ихтыярны тапшыру функциясе;

- *индикатор (күрсәткеч) функциясе* – билгеле бер төркем кешеләргә караганлыкны белдерү функциясе;

- *интеррогатив* – сорау функциясе;

- *корпоратив функция* – телнең кешеләрне төркемнәргә, сыйныфларга берләштерү функциясе;

- *магик функция* (боларга ырымнар, каргыгышлар, ант, ялвару, өшкерү һ.б. керә);

- *раслау (констатацияләү) функциясе* – нинди дә булса факт турында “битараф” хәбәр итү функциясе;

- *регулятив функция* – кешеләр арасындагы мөнәсәбәтләрне тәртипкә салу функциясе;

- *фатик функция* – *контакт урнаштыру* функциясе;

- *экспрессив (эмотив) функция* – сөйләүченең кәефен һәм хисләрен чагылдыру функциясе;

- *эстетик функция* – тел ярдәмендә шәхескә эстетик тәэсир итү функциясе (әдәбият, театр, кино һ.б.);

- *эстетик функция* – телнең үз формасы белән тәэсир итү функциясе;

- *этник функция* – телнең халыкны берләштерә, милли үзән формалаштырырга ярдәм итү функциясе;

Терминология – һәр фәннең терминнар жыйнагы, шул терминнарны өйрәнә торган фән.

Типологик тел белеме (телләр типологиясе) – дөньяда билгеле булган барлык тел системаларын өйрәнә торган фән.

Топонимика – ялгызлык характердагы географик атамаларны (авыл, шәһәр, елга, күл һ.б.) өйрәнә торган фән;

Топонимика – лексикологиянең ономастика һәм топонимиканы берләштергән тармагы. Үз эчендә *зоонимика* (хайван атамалары), *космонимика* (күк жисемнәре исемнәре), *гидронимика* (сулык исемнәре) һ.б. тармакларга аерыла.

Транскрипция – телнең аваз составын төгәл бирү өчен фәнни максатларда кулланыла торган махсус язу. Төрлөр:

- *фонетик транскрипция* авазларны, аларның төп вариантларын чагылдыра; аның төп принцибы – кулланылган тамга белән транскрипцияләнгән торган авазның тулысынча туры килүе;

- *фонематик транскрипция* фонемаларны чагылдыра, аның төп принцибы – һәр фонеманы позициясенә бәйсез рәвештә бер генә тамга белән күрсәтү.

Транслитерация – бер алфавиттагы сүзгә икенче алфавитка күчәргәндә кулланыла торган язу төре.

Тышкы лингвистика – тел һәм жәмгыять бәйләнеше проблемалары, телнең жәмгыятьтәге функцияләре, телләрнең территорияле таралышы, халыкның теле һәм мәдәнияте мөнәсәбәтләре һ.б. бик күп проблемалар белән шөгъльләнә. Бу атама астына бик күп фәннәр берләшә: социоллингвистика, лингвогеография, этнолингвистика, психоллингвистика һ.б.

Фикерләү – уйлау һәм фикер йөртү сәләте. Төрлөр:

- *вербаль фикерләү* – телдә ныгыган формаларда бирелә, тышкы һәм эчке сөйләм процессында тормышка ашырыла торган фикерләү формасы; ул сүзләрдә теркәлгән төшенчәләр, хөкөм, фикри нәтижеләргә таяна, анализлы һәм гомумиләштерә, гипотезалар һәм теорияләр корә;

- *вербаль булмаган фикерләү* – чынбарлык тәэсирләрән кабул итү нәтижәсендә туган, хәтердә саклау һәм күзаллау ярдәмендә янадан барлыкка китерелгән хисси-күрсәтмә образлар ярдәмендә тормышка ашырыла торган фикерләү формасы.

Филологик сүзлекләр (лексиконнар) – сүз, аның мәгънә үзенчәлекләрен, лексик-грамматик һ.б. сыйфатларын ачыкклауны күздә тоткан сүзлекләр. Төрләр:

- *бер тел сүзлекләре* – сүз турында шушы телдә аңлатма бирелә;
- *ике тел (тәрҗемәле) сүзлекләре* – сүзнең мәгънәсе икенче телдәгә сүз белән бирелә;
- *берничә тел (күптелле) сүзлекләре* – сүз берничә тел сүзләре белән янәшә куела.

Филологик фәннәр – телнең кулланылышын һәм үсешен тулаем тикшерү, аның үсеш-яшәешенә шартлар тудыру белән шөгьльләнә торган фәннәр. Аларны гамәли, норматив, фундаменталь (нигез) фәннәргә аерып йөртәләр:

- *гамәли филологик фәннәр* турыдан-туры кеше эшчәнлегә белән бәйле, аларның һәркайсы аерым бер төр текст булуны таләп итәләр. Болар: каллиграфия, орфоэпия, эш кәгазьләре башкару, архив эше, китапчылык белеме, телләргә өйрәтү методикасы һәм дидактикасы, тел семиотикасы, мәгълүмат хезмәте күрсәтү һ.б.

- *норматив филологик фәннәр* телдән һәм язма сөйләмнең дәрәҗә нормаларын билгеләләр, алар жәмгыятьтә кулланылышта йөргән барлык төр текстларны күздә тоталар. Болар: фонетика, грамматология, орфография, грамматика, лексикология, лексикография, риторика, поэтика, сөйләм әдәбе һ.б.

- *фундаменталь филологик фәннәр* турыдан-туры практикага барып тоташмыйлар, әмма ана булышалар: фундаменталь тикшеренүләр норматив кагыйдәләрен эшләнеше өчен база барлыкка китерәләр. Болар: чагыштырма тел белеме, чагыштырма-тарихи тел белеме, телләр типологиясе, әдәбият теориясе, диалектология, әдәбият тарихы, тел тарихы, әдәби тел тарихы, матур әдәбият теле тарихы һ.б.

Флексив телләр – фузия күренеше (тамыр белән флексиянең бик нык бергә) күзәтелгән телләр (һинд-европа, семит телләре).

Фонема – телнең морфемаларын, сүзләрен һәм сүз формаларын аера торган, сөйләм агышында дифференциаль билгеләрен жуймаслык итеп үзгәрә ала торган иң кечкенә аваз берәмлеге.

Фонетика – телнең аваз ягын, авазлар составын һәм аваз тезмәләрен, аларның үзгәрешен өйрәнә торган тармагы.

Фонетик сүз – сөйләм тактының бер басым белән әйтелгән кисәге.

Фонология – телнең фонемаларын билгеләү, аларны система итеп оештыру принципларын, сөйләм агышында аларның үзара мөнәсәбәтләрен ачыклау белән шөгьльләнә торган фән. Төрләр:

- *сегмент фонология* сөйләмдә бер-бер артлы килә торган берәмлекләренә (фонема, ижек) өйрәнә.

- *суперсегмент* (супрасегмент) *фонология* просодик чараларны (тон, ижек акценты, басым, интонация) тикшерэ.

Фраза – яңгырашы ягыннан тэмамланган бер хэбэр. Алар бер-берсеннэн тавышның төшүе, пауза белэн аерылып торалар.

Фразеология – тел белеменең телдэ бер төшенчэ белдерү өчен катып калган тотрыклы сүзтезмэлэрне өйрэнэ торган тармагы.

Хосусый тел белеме – аерым (мәсэлэн, рус, англиз, немец, татар теле һ.б.), яисә кардәш теллэрне (славян, төрки теллэр һ.б.) өйрәнү белэн шөгьльлэнэ торган фән. Хосусый тел белеме *тасвири* (*синхроник*) булырга, ягъни тел фактларын теге яки бу тел тарихындагы конкрет бер чорга бэйле рәвештэ тасвирларга мөмкин (күп очракта – бүгенге теллэр), яисә *тарихи* (*диахроник*) була ала. Диахроник тел белемен еш кына чагыштырма-тарихи тел белеме белэн тәңгәлләштереп карыйлар.

Чагыштырма тел белеме – грамматик тасвирламаларда һәм текстларда бирелгән ике (һәм күбрәк) телне чагыштырып өйрэнэ торган фән.

Чагыштырма-тарихи тел белеме (компаративистика) – теллэр арасындагы матди охшашлык билгеләрен ачыклау һәм тел үсеше проблемалары белэн шөгьльлэнэ торган фән. Ул, тугандаш теллэрне үзара чагыштырып, аларның тарихи үткәнөн өйрэнэ.

Энклиза – басымлы сүзнең үзеннән соң килгән басымсыз сүз белэн бергә әйтелүе.

Энциклопедик сүзлеклэр – төшенчэләргә аңлатма бирүе, алар турындагы карашлар, гипотезалар, фикер каршылыklarын чагылдыра торган сүзлеклэр. Төрләр: *универсаль* (жәмгыять тормышы һәм фәннең төрле тармакларыннан системага салынган мәгълүматлар бирелә) һәм *махсус* (аерым өлкэлэр буенча мәгълүмат туплана) энциклопедиялэр.

Этимология – сүзлэрнең тарихын, килеп чыгышын өйрэнэ торган фән.

Эчке лингвистика – тел системасын һәм төзелешен мөстәкыйль күренеш буларак өйрэнэ торган фән. Аның үз эчендә мөстәкыйль фәннэрне аерып чыгарырга мөмкин: фонетика һәм фонология, лексикология һәм семасиология, морфология һәм синтаксис, сүзьясалышы.

Эчке сөйләм – кешенең сүзлэрне үзалдына уйлаганда да куллануы. Эчке сөйләм вакытында сөйләм органнары эшлэп тора, ләкин кычкырып сөйлэгэндәге кебек киеренке хэлдә булмыйлар.

ӘДӘБИЯТ ИСЕМЛЕГЕ

Алефиренко Н.Ф. Теория языка. Вводный курс: учебное пособие для студ. филол. спец. высш. учеб. заведений. – 4-е изд., стер. – М.: Издательский центр «Академия», 2010 (2). – 384 с.

Арутюнова Н.Д. Язык и мир человека. – М.: Языки рус. культуры, 1999. – 896 с.

Белая Г.В., Симонов К.И. Введение в языкознание: учебное пособие. – М.: ТЕЗАУРУС, 2010. – 304 с.

Будагов Р.А. Введение в науку о языке. – М.: Добросвет-2000, 2002. – 544 с.

Гируцкий А.А. Введение в языкознание. – Минск: ТетраСистемс, 2005. – 288 с.

Гречко В.А. Теория языкознания. – М.: «Высшая школа», 2003. – 375 с.

Жамалетдинов Р.Р., Нурмөхәммәтова Р.С. Тел белеме нигезләре. – Казан: Ихлас, 2014. – 240 б.

Замалетдинов Р.Р. Теоретические и прикладные аспекты татарской лингвокультурологии. – Казань: Магариф, 2009. – 351 с.

Кодухов В.И. Введение в языкознание. – М.: Просвещение, 1987. – 288 с.

Куликова И.С., Салмина Д.В. Введение в языкознание: учебник для бакалавров. – М.: Юрайт, 2013. – 699 с.

Леонтьев А.А. Путешествие по карте языков мира. – М.: Изд. Дом Мещерякова, 2008. – 344 с.

Лингвистический энциклопедический словарь / Гл. ред. В.Н.Ярцева. – 2-е изд., дополненное. – М.: Большая Российская энциклопедия, 2002. – 709 с.

Маслов Ю.С. Введение в языкознание. – М.: АCADEMIA, 2005. – 304 с.

Мечковская Н.Б. Общее языкознание: Структурная и социальная типология языков: Учеб. пособ. – М.: Флинта; Наука, 2001. – 312 с.

Немченко В.Н. Введение в языкознание: учебник для вузов. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Юрайт, 2013. – 679 с.

Нурмөхәммәтова Р.С. Тел белемә кереш (теоретик материаллар, тел турында кызыклы мәгълүматлар). – Казан: Ихлас, 2010. – 160 б.

Реформатский А.А. Введение в языкознание. – М.: Аспект Пресс, 2004. – 536 с.

Рождественский Ю.В., Блинов А.В. Введение в языкознание. – М.: АCADEMIA, 2005. – 943 с.

Сафиуллина Ф.С. Тел гыйлемә кереш. – Казан: Хәтер, 2001. – 383 б.

Сафиуллина Ф.С., Сәлимов Х.Х., Сәлимова Д.Ә. Тел гыйлемә кереш. – Казан: 2000. – 126 б.

Сусов И. П. Введение в языкознание. – М.: Восток-Запад, 2006. – 382 с.

Интернет-ресурслар

www.gramota.ru – Грамота.ру

www.gumer.info – Библиотека Гумер – гуманитарные науки

www.ksu.ru – Электронная библиотека и материалы сайта КИФУ

www.slovari.ru – Электронные словари

www.wikipedia.ru – Универсальная энциклопедия «Википедия»

www.myshared.ru/slide/203434/ Языки мира и языковые ареалы

ЭЧТӨЛӨК

Кереш	3
Тел турындагы фән буларак тел белеме, анын башка фәннэр белэн бэйлөнөшө	
Филологик фәннэр системасында тел белеменен урыны.....	4
Тел белемен тэшкил итүчө фәннэр турында мэгълүмат.....	5
Тел белеменен аспектлары.....	7
Тел белеменен башка фәннэр белэн бэйлөнөшө.....	9
Телнең табигате, асылы һәм функцияләре	
Тел һәм жәмгыять.....	14
Тел – тамгалар (знаклар) системасы.....	16
Телнең функцияләре.....	20
Тел һәм фикерлөү.....	22
Тел һәм сөйләм.....	23
Телнең килеп чыгышы. Теллэрнең тарихи үсөшө	
Телнең барлыкка килүе.....	26
Теллэрнең килеп чыгуы турында теориялэр.....	26
Телнең килеп чыгуына карата хэзерге фэндэгө карашлар.....	29
Теллэр үсөшөндө төп процесслар.....	31
Төрлө тарихи чорларда теллэрнең һәм диалектларның үсөшө.....	33
Дөньядагы теллэр һәм аларны төркөмлөү принциплары	
Дөньядагы теллэр һәм аларны төркөмлөү.....	36
Теллэрне төркөмлөү принциплары.....	37
Теллэрнең генеалогик классификациясе.....	38
Тел гаилэлэре.....	39
Теллэр типологик классификациясе.....	47
Теллэрнең ареаль классификациясе.....	51
Теллэрнең функциональ классификациясе.....	52
Тел системасы һәм анын структурасы	
Система һәм структура төшөнчэлэре.....	54
Тел системасы һәм структурасы.....	55
Телнең структур берәмлекләре.....	56
Телнең структур яруслары.....	56
Телнең фонетик төзелешө	
Фонетика һәм фонология турында төшөнчө.....	58
Сөйләм авазларын өйрөнү аспектлары.....	59
Сөйлэмдө аваз үзгэрешлэре.....	64
Сөйлэмнең фонетик кисекләре.....	66
Басым һәм интонация.....	68
Телнең сүзлек составы	
Лексикология фәне һәм анын тармаклары.....	70
Сүз турында төшөнчө.....	72
Лексик мэгьнэлэрнең типлары.....	73
Телнең сүзлек составы турында мэгълүмат.....	75
Әдәби телнең сүзлек байлыгын тулыландыру юллари.....	76

Телнең грамматик төзелеше	
Морфемика. Морфема һәм аларны төркемләү.....	77
Сүз ясалышы һәм аның төп берәмлекләре.....	80
Морфология, аның өйрәнү объекты.....	82
Грамматик категория. Грамматик мәгънә. Грамматик форма.....	83
Синтаксис. Төп синтаксик берәмлекләр.....	88
Жөмлә кисәкләре турында мәгълүмат.....	90
Язу. Графика һәм орфография	
Язу барлыкка килүнең алшартлары.....	92
Сызма язуның төп тарихи этаплары.....	93
Алфавит, графика һәм орфография.....	94
Махсус язу системалары.....	95
Тел белеме терминнарының аңлатмалы сүзлеге	98
Әдәбият исемлеге	117

Уку басмасы

Нурмөхәммәтова Раушания Сагдатзяновна

ТЕЛ БЕЛЕМЕНӘ КЕРЕШ

Уку-укыгу ярдәмлеге

Басарга кул куелды 04.12.2019.

Офсет кәгазе. Цифрлы басма.

Форматы 60x84 1/16. Гарнитурасы «Times New Roman».

Шарт. бас. таб. 6,98. Шарт. нәшр. таб. 5,61.

Тиражы 100 данә. Заказы 58/12

Өзер оригинал-макеттан Казан университеты нәшрияты
типографиясендә басылды

420008, Казан, профессор Нужин ур., 1/37

тел. (843) 233-73-59, 233-73-28